

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vznik a vývoj kanoistiky v Nymburce a Poděbradech se zvláštním zřetelem
k práci s mládeží

The origin and the development of canoeing in Nymburk city and
Poděbrady city in perspective of the work with the youth

Marie Hrušková

Vedoucí práce: PhDr. PaedDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.
Studijní program: Učitelství pro základní školy (M7503)
Studijní obor: I.ST (7503T047)
Forma studia: kombinovaná

Odevzdáním této diplomové práce na téma „Vznik a vývoj kanoistiky v Nymburce a Poděbradech se zvláštním zřetelem k práci s mládeží“ potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Ve Vrbici 10.4.2019

Poděkování

Chtěla bych tímto poděkovat vedoucímu své diplomové práce PhDr. PaedDr. Ladislavu Kašparovi, Ph.D. za jeho odborné vedení při vyhotovení diplomové práce, za cenné rady a věcné připomínky i vstřícnost při konzultacích a v neposlední řadě i za odborný materiál, který mi poskytl k využití při zpracování práce.

Velké poděkování patří rodině Fuksově z kanoistického oddílu Lokomotivy Nymburk a Janu Pfoffovi st. z kanoistického oddílu Poděbradské kanoistiky za poskytnuté klubové i soukromé materiály a osobní výpovědi, které mi sloužily jako zdroje informací při zpracování práce.

1 Abstrakt

Práce se zabývá historií Oddílu rychlostní kanoistiky LOKOMOTIVA Nymburk a je členěna na:

- léta meziválečná
- válečné roky 1938 – 1945
- 1945 – 1970
- 1970 – 2000
- 2000 – současnost

Součástí práce jsou také obecné počátky kanoistiky v Čechách, stručná 80-letá historie sousedního konkurenčního (i spřáteleného) Oddílu rychlostní kanoistiky Poděbrady a historie Nymburských dračích lodí. V práci je zpracována též historie, vývoj a současnost mládežnických kategorií Kanoistického oddílu Lokomotiva Nymburk a Oddílu rychlostní kanoistiky Poděbrady. Jde o kategorie žákovské, dorostenecké a juniorské.

2 Klíčová slova

Rychlostní kanoistika

Historie

Kanoe

Kajak

Loděnice

Závody

Přebory

Velká cena

Mistrovství

Medaile

Umístění

Sezóna

Soustředění

Dračí loď

3 Abstract

The paper elaborates the history of “LOKOMOTIVA Nymburk” canoe sprint squad and is sectioned into:

- between wars period
- the war years 1938 – 1945
- 1945 – 1970
- 1970 – 2000
- 2000 – present

The paper also elaborates a general origin of canoeing in Bohemia, brief 80-year history of the nearest competitor (and friend) – “Canoe Sprint Squad Poděbrady” and the history of dragon boats in Nymburk city. The history, the development and the present state of particular categories at “Lokomotiva Nymburk” and “Canoe Sprint Squad Poděbrady” is also elaborated. The categories are “scholar”, “youth” and “junior”.

4 Keywords

Canoe Sprint

History

Canoe

Kayak

Shipyard

Races

Championship

Grand Prix

Medal

Ranking

Season

Training Camp

DragonBoats

5 Obsah

1	Abstrakt.....	4
2	Klíčová slova	4
3	Abstract.....	5
4	Keywords.....	5
5	Obsah	6
6	Úvod.....	8
7	Cíle práce	10
8	Metody.....	11
9	Kritika pramenů	12
10	Historie kanoistiky.....	13
10.1	Obecné počátky kanoistiky ve světě a v Čechách	13
10.1.1	Vodní turistika	13
10.1.2	Rennerovy memoriály a Mezinárodní veslařské závody amatérské.....	14
10.1.3	Zpřístupnění vodních sportů žactvu a mládeži	14
10.1.4	Veslařské kluby v Čechách.....	16
10.1.5	MS v Praze 1958.....	18
10.1.6	Počátky profesionalizace	20
10.1.7	Šedesátá a sedmdesátá léta 20. století.....	21
10.1.8	Nová etapa kanoistiky – Račický kanál	22
10.1.9	Moderní historie.....	23
11	Nymburská kanoistika	26
11.1	Počátky kanoistiky v Nymburce a první závody	26
11.2	Válečné roky 1938 – 1945.....	33
11.3	Období mezi lety 1945 – 1970	33
11.4	Období mezi lety 1970 – 2000	38
11.4.1	Charakteristika oddílu, materiální podmínky	38
11.4.2	Josef Fuksa – závodník, trenér.....	39

11.4.3	Závodní rok – 1974.....	42
11.4.4	Úspěšná generace kanoistů ze 70. let a jejich výsledky	45
11.5	Rok 2000 až současnost.....	54
11.5.1	Založení Sportovního centra mládeže.....	55
11.5.2	Generace závodníků 2000 – 2009.....	56
11.5.3	Úspěchy	62
11.5.4	Záplavy na Labi	64
11.5.5	Veteráni - Radek Soukup a další.....	64
11.5.6	Události posledního desetiletí.....	71
11.6	Rodina Fuksova.....	82
12	Představení klubu TJ Lokomotiva Nymburk.....	85
13	Osmdesát let kanoistiky v Poděbradech	87
13.1	Počátky klubu	87
13.2	Třicátá a čtyřicátá léta	88
13.3	Padesátá léta	91
13.4	Šedesátá a sedmdesátá léta	96
13.5	Osmdesátá a devadesátá léta	98
13.6	Třetí tisíciletí	101
14	Dračí lodě.....	102
15	Poděbrady a Nymburk jako sportovní města.....	106
16	Diskuse.....	107
17	Závěry	109
18	Seznam použité literatury	110

6 Úvod

Proč jsem si zvolila jako téma své diplomové práce zrovna historii kanoistického oddílu? Těch důvodů je hned několik. Jedním z nich je, že krajina podél Labe je můj rodný kraj. Pocházím z vesnice nacházející se v těsné blízkosti Poděbrad. Troufám si tvrdit, že jak Poděbrady, tak Labe, jsou tak trochu i mé město a má řeka. Tudíž mám oběma blízko. Druhým důvodem je fakt, že už jako žákyně základní školy a později studentka gymnázia jsem se poměrně často pohybovala podél Labe, neboť jsme tam absolvovali hodiny tělesné výchovy a dalších školních aktivit. Zatřetí jako rodič jsem se podél Labe často procházela či sportovala i se svými dětmi. Také v rámci své profese jsem i několikrát se školními dětmi podnikly jízdu parníkem po Labe či výletním vláčkem podél něj. A mohla bych uvádět další a další příklady, kdy mě mé kroky přivedly k Labi. Když si zpětně všechny tyto vzpomínky začnu vybavovat, vytane mi zároveň na mysl, že bylo téměř nepsaným pravidlem, že na Labi trénovali členové oddílu rychlostní kanoistiky. Od počátku vzbuzovali můj obdiv, respekt, později i úctu. Jednalo se o děti různého věku, mnohdy poměrně malé, chlapce i dívky. A ti všichni se pohybovali po hladině řeky sebejistě, beze strachu a vždy z nich vyzařovala jistý zarputilost. Mnohdy zápasili nejenom s tréninkovými dávkami, ale často také s nepříznivým počasím. Přesto tam prostě byli. Ve dny všední, sváteční, o víkendech, o prázdninách, za každého počasí. To na mě zanechalo hluboký dojem už tenkrát. S jistým obdivem jsem na ně pohlížela i v době dospívání. To když jsme chodily s kamarádkami povzbuzovat starší spolužáky, kteří byli členy oddílu. A nebylo to jenom pro jejich vytrénovaná těla, ale hlavně pro to, že to byli kluci do nepohody, kteří si na nic nehráli, neměli potřebu zaujmout za každou cenu. Prostě byli zajímaví tím, jací byli, co dělali a hlavně jak opravdově to dělali. A to nebylo málo. V dospělosti jsme jako mladá rodina začali sami jezdit na vodu. Stali se z nás vodáci – turisté. A láska je to na celý život. Vůbec se nedivím těm zapáleným sportovcům, že jejich láska k vodě hraničí téměř s vášní. Jedno z nejtěsnějších pout, které mě též propojilo s vodáky, byla skutečnost, že můj muž se stal na téměř 20 let oddílovým řidičem poděbradských kanoistů. Vozil je na závody po celé ČR a já jezdila s ním. A odtud už byl jen krůček k tomu, abych se seznámila s kanoistickým oddílem Lokomotivy Nymburk. Za ta léta jsme se často potkávali při různých příležitostech ať už na závodech či na soustředěních. Poděbradský a nymburský oddíl byli a jsou

odvěcí rivalové, ale zároveň velcí přátelé. A právě úzký vztah těchto oddílů je ten důvod, proč jsem se chtěla seznámit také s historií toho nymburského.

7 Cíle práce

- Zmapovat historii nejúspěšnějšího mládežnického sportovního oddílu regionu Nymbursko.
  - Získat povědomí o postavení tohoto oddílu mezi organizacemi téhož sportovního odvětví v rámci celé ČR
  - Zjistit, jaký podíl mají úspěchy tohoto oddílu na úspěších české juniorské a dorostenecké reprezentace
  - Kteří závodníci z této vodácké líhne talentů došli uplatnění a jakého též v kategorii do 23 let a v kategorii dospělých
  - Ukázat, jak se dá dlouhodobě úspěšně pracovat s mládeží a dosahovat mimořádných výsledků
  - Poděkovat vedení, trenérům a všem, kdo se podílí na chodu oddílu za jejich práci a obětavost, s jakou vychovávají již několikátou generaci vynikajících sportovců.
  - Na pozadí nejdůležitějších událostí a pro oddíl klíčových okamžiků ukázat téměř 90letou historii spřáteleného oddílu klubu poděbradských vodáků.
- Stručně zmínit počátky kanoistiky ve světě a v Čechách.
- Vzdát holt všem, kteří tento sport milují, přináší jim radost a jsou ochotni pro něj mnohé vykonat.

8 Metody

- Prameny přípravné – pomocné publikace
- Prameny primární – dokumenty, ústní svědectví
- Prameny sekundární – zprávy přímých svědků a účastníků
- Pomocná literatura – archiv
- Populárně-vědecká literatura – přehledy, almanachy, publikace ke 100 letům české kanoistiky
- Literární prameny - vyprávěcí
- paměti, vzpomínky = osobní výpovědi
- publicistika = novinové články, zpravodajství
- sdělovací a normativní prameny = korespondence mezi institucemi
- pamětní prameny = kroniky
- vnitroinstitucionální = stanovy, protokoly, zápisy ze schůzí a zprávy o činnosti
- písemnosti osobní povahy = osobní poznámky
- Nepsané prameny - foto
- dokumenty
- kvantitativní záznamy = výsledky a numerické údaje

9 Kritika pramenů

Mezi hodnověrné prameny lze zařadit záznamy z archivů, novinové články, startovní a výsledkové listiny, fotografie, výsledky anket, pozvánky na akce, zápisy ze schůzí, korespondence mezi institucemi, stanovy a zprávy o činnosti. Naproti tomu na prameny jako jsou kroniky, osobní poznámky, příspěvky do regionálního tisku, komentáře, rozhovory, zprávy účastníků a almanachy je třeba nahlížet s optikou toho, že tyto informace byly zpracovány z primárních zdrojů, tudíž se jedná o zdroj odvozený, mnohdy obsahující i subjektivní náhled autora a jeho invektivu do sdělené informace.

10 Historie kanoistiky

10.1 Obecné počátky kanoistiky ve světě a v Čechách

Historie kanoistiky nás zavádí do 2. poloviny 19. století do starobylé Anglie. Konkrétně do roku 1865, kdy byl v Londýně založen první kanoistický klub na světě. Je známo, že inspirací pro vznik tohoto sportovního odvětví byly indiánské kanoe a eskymácké kajaky sloužící k lovu. V Čechách se první zmínky o tomto sportu začínají objevovat na počátku dvacátých let 20. století. Za propagací tohoto sportovního odvětví u nás nelze hledat nikoho menšího, než velkého propagátora sportu J. R. Ořovského, který nejprve založil Český Yacht Klub (ČYK), který měl zásadní a rozhodující význam pro vznik české kanoistiky. Byl to také J. R. Ořovský, kdo dovezl do republiky z Kanady prvních 6 kanoí. Tato významná osobnost českého sportu stála roku 1913 u vzniku Svazu kanoistů českého království, založeného 29. listopadu tohoto roku v kavárně Karla IV. na Karlově náměstí v Praze, ze kterého vznikl v roce 1918 Český svaz kanoistů. V roce 1925 se Český kanoistický svaz stal členem Mezinárodní kanoistické federace a na našem území se tak posléze objevují první švédské kajaky. Předchůdce dnešních kajaků pochází od Eskymáků a Laponců a praotce dnešních kanoí bychom dohledali u severoamerických Indiánů. Ti všichni je používali zejména k lovu. Jako stavební materiál jim sloužilo dřevo, kosti a kůže. Závodní i rychlostní kanoistika patřila a patří mezi naše nejúspěšnější sporty. Naše země patří mezi 5 zakládajících členů Mezinárodní kanoistické federace, byli jsme to v minulosti také my, kdo určoval vývoj na poli závodnickém, trenérském či konstruktérském.¹

10.1.1 Vodní turistika

Kanoisté se ve svých počátcích věnovali převážně vodní turistice, proto převládala dlouhou dobu i v počátcích tohoto závodního sportu jízda na kanoích. První závod u nás se jel dálkový nonstop závod České Budějovice – Praha a to v roce 1922. Zúčastnilo se ho sedm deblkanoí. Vítězná posádka na trati dlouhé téměř 190 km dosáhla času 27 hodin 12 minut. Tohoto úctyhodného výkonu dosáhli na cestovních

---

¹ PETRÁSEK, Jaroslav. *100 let české kanoistiky*. 1. vyd. Praha: Olympsport, 2013. s. 2
a PŘIKRYL, Lubor. *Historie kanoistiky: Shrnutí historie kanoistiky celosvětově i v Čechách a na Moravě*[online]. 11. 11. 2012 [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: <https://www.kanoe.cz/svaz/dokumenty/historie>

lodích pouze upravených ke klečení. Bylo to ještě před výstavbou vltavské kaskády v 50. letech minulého století, kdy trasa vedla i obávanými peřejemi zvanými Svatojánské proudy.²

10.1.2 Rennerovy memoriály a Mezinárodní veslařské závody amatérské

Významnou osobností, kterou nelze nezmínit v souvislosti s rozvojem kanoistiky v Čechách, je Josef Renner. Byl to zakladatel a první čestný předseda Českého veslařského Klubu (ČVK) v Praze. Od roku 1919 byl k trvalému uctění jeho památky založen Českým veslařským klubem Rennerův memoriál. Byl pořádán každoročně pod záštitou Č. V. K. v Praze.³ Lodě byly již závodní. Závodilo se na vzdálenost 2 000 metrů po proudu Vltavy, start byl v Bráníku a závodníci dojížděli do cíle při Královské louce na Smíchově. Tento závod byl přístupný pouze klubům sdruženým ve Svazu Veslařů Republiky Československé. Závodilo se podle pravidel tohoto svazu. Rennerův memoriál byl pořádán v rámci Českých všesportovních dnů společně s Mezinárodními veslařskými závody amatérskými pořádaných v Praze na Vltavě. Odznaky I. a II. lodi, tedy ocenění prvního a druhého místa v závodě, byly věnovány Českým Veslařským Klubem v Praze, zatímco čestné ceny byly putovní. Předchůdcem dnes známé poroty byl Soudcovský sbor. Ten byl např. při 46. Mezinárodním veslařském závodě amatérském konaném 4. 7. 1920 tvořen významnými osobnostmi společenského, kulturního, sportovního a politického života. Např. vrchní rozhodčí Prof. MUDr. Jan Jesenský nebo J. Rössler-Ořovský, soudcové u cíle MUDr. Joe Gruss a Jan Švorčík, startéři Otakar Krajíček, Inž. František Jesenský nebo Karel Klapač a měřiči času Inž. J. Fikl, Mg. Ph. J. Samuel nebo Inž. Tomáš Herain. Mezi zástupci Svazu veslařů Republiky Československé byl Jindřich Rychlík. Závod pořádal Viktor Pirner.⁴

10.1.3 Zpřístupnění vodních sportů žactvu a mládeži

První zmínka o snaze zpřístupnit a zpopularizovat vodní sporty žactvu a mládeži se objevuje v Národních listech ze dne 4. 5. 1911, kde pod titulkem „Veslování žactva“ se Češi dozvídají, že bylo Vídeňským veslařským klubem KORMANSEN vycvičeno

---

² BUCHÁČEK st., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 4

³ VESLAŘSKÝ ZÁVODNÍ SPOLEK PRAŽSKÝ. *II. Rennerův memorial*. Plakát, 1920

⁴ VESLAŘSKÝ ZÁVODNÍ SPOLEK PRAŽSKÝ. *XLVI. Mezinárodní veslařské závody amatérské*. Plakát, 1920

šest profesorů státní reálky na instruktory veslování pro studenty. Vláda Rakouska - Uherska si uvědomovala význam sportu pro všestranný a zdravý vývoj člověka a proto podporovala veškeré aktivity, které šlo v tomto směru rozvíjet. Veslařské sporty se jevily jako ideální doplněk ke sportům atletickým a gymnastickým, které byly v té době na středních školách nejvíce rozšířeny. Proto již v roce 1910 podpořila floridsdorfské reálné gymnázium prostředky na stavbu loděnice a v roce 1911 schválila příspěvek 3 000 K již zmíněné vídeňské reálce. Důkazem opravdového zájmu politické reprezentace Rakouska – Uherska o rozšíření vodních sportů mezi mládeží, byla skutečnost, že již v témže roce, tj. 1911, byl na velké vídeňské regatě vypsán závod pro studenty středních škol. Tentýž autor článku vyzval české zástupce veslařských klubů, aby se také více zaměřili na tento obor činnosti a využili stávající ochoty vlády Rakouska – Uherska k politické i finanční podpoře veslařských sportů mezi mládeží. „Má-li vláda peníze pro studenty vídeňské, musí je mít i pro studenty v Čechách, zemi to, která tak ohromnou kvótou přispívá na státní výdaje.“⁵ V té době o veslování žactva v Čechách pečoval pouze roudnický Č.A.C., který ale svými výsledky a metodami předstihl toto sportovní odvětví v Rakousku - Uhersku o celé roky. Na Moravě byl první vlašťovkou klub kroměřížská Haná. Vodním sportům se v Čechách dařilo a to hned z několika důvodů. Byly to tradice sportovních vystoupení, soutěživost, vlastenectví, dobré podmínky, mezi něž patří dostatek vodních ploch a toků, vynikající trenérská práce, nadšení a zápal. Přibývalo nových klubů a členů, jenž byli velice aktivní. Již 3. 5. 1912 se konala valná hromada Svazu českých veslařských klubů, jíž se účastnilo 29 delegátů z 12 tehdejších stávajících klubů, které byly řádnými členy svazu. Veslařský klub Nymburk byl přijat v tomto roce též za řádného člena svazu. Stalo se tak jednohlasně na sjezdu delegátů. Na této valné hromadě byl zvolen kompletně nový výbor. Každý řádný členský klub svazu měl ve vedení svého zástupce. Dbáno bylo na demokratičnost, transparentnost a otevřenost. Zvoleni byli předseda – p. Zelenka – V. K. Blesk, místopředseda – p. Schüller – Č. V. K. Praha, jednatel – p. dr. Kozdera – V. K. Slavia, pokladník – p. Stelcer – V. K. Jordán, zapisovatel – prof. M. Novotný – Nymburk, přisedící – Mgr. Ph. Zinke – Roudnice, dr. Rumler – Hradiště a Katzer – Kroměříž. Náhradníci byli zvoleni dva a to p. Lopáček – Mělník a p. Bureš – Louny. Schváleny byly také příspěvky na rok 1912,

---

⁵ Vodní sporty. *Národní listy*. 4. 5. 1911

kteře činily 40 korun pro pražské kluby a 20 korun pro kluby venkovské. Pod záštitou SČVK byly pořádány čtvery závody, jejichž pevné termíny byly stanoveny valnou hromadou takto – 8. 6. 1912 – jarní skulerský závod, 23. 6. 1912 – mezinárodní závody v Roudnici, 7. 7. 1912 – mezinárodní závody v Praze a 14. 7. 1912 – závody v Táboře. Dlouhá debata byla vedena o závodu osem o primátorskou cenu Prahy. Nakonec po dohodě SČVK s Českou obcí sokolskou a městskou radou pražskou byl povolen termín 28. 9. 1912 pro pořádání mezinárodních distančních závodů Zbraslav – Praha. Jedním z důležitých bodů této valné hromady bylo též rozhodnutí o vyslání českých veslařů na olympiádu ve Stockholmu a příspěvku ČOV na režii. V závěru valné hromady bylo schváleno usnesení o pořádání mimořádné valné hromady svazu dne 23. 6. 1912, kdy slavil ČAC v Roudnici třicetileté trvání, a všechny ostatní kluby byly pozvány k účasti na oslavě, což přislíbily. Téhož roku slavil desetileté trvání SK Haná.⁶ Roudnice oslavila své výročí 30 let trvání klubu uspořádáním Jubilejních mezinárodních amatérských závodů. Závody byly obsazeny četnou a silnou konkurencí, účastno bylo nakonec 6 veslařských klubů.⁷

10.1.4 Veslařské kluby v Čechách

Veslařství v Čechách se úspěšně rozvíjí a v roce 1913 jsou již čeští veslaři sdruženi v S. Č. V. K. v počtu 14 klubů. Pro představu uvádím několik statistických čísel:⁸

<i>Klub</i>	<i>Datum založení</i>	<i>Počet členů</i>	<i>Počet lodí</i>
V. K. Blesk Praha	od r. 1879	112	26
Č. A. C. Roudnice	od r. 1882	133	20
Klub veslařů mělnických	od r. 1882	81	9
V. K. Slavia Praha	od r. 1885	205	57
V. K. Perun Přívoz	od r. 1894	86	10
S. K. Haná Kroměříž	od r. 1902	72	30
Č. V. K. Praha	od r. 1905	211	36
V. K. Hodonín	od r. 1907	167	20
Č. V. K. Uherské Hradiště	od r. 1908	116	18
V. K. Jordán Tábor	od r. 1908	108	19

⁶ Vodní sporty. *Národní listy*. 14. 3. 1912

⁷ Vodní sporty. *Národní politika*. 24. 6. 1912

⁸ Veslařství. *Národní politika*.

Klub	Datum založení	Počet členů	Počet lodí
V. K. Nymburk	od r. 1911	40	8
V. K. Plzeň	od r. 1911	23	9
Č. V. K. Brno	od r. 1912	103	6
K. V. P. Praha	od r. 1913	50	(počet nezjištěn)

Svaz Č. V. K. sdružoval ve svých 14 klubech 1 507 členů a 268 lodí. Mimo svaz existoval Veslařský a bruslařský klub Ohře v Lounech od r. 1883 se 76 členy a 18 loděmi.

A teď jen několik krátkých poznámek k nejdůležitějším okamžikům v historii kanoistiky v Čechách v kontextu mezinárodním.

Československo se stalo pořadatelem prvního mistrovství Evropy konaného v Praze v roce 1933 za účasti 58 závodníků z 10 zemí. Už tehdy bylo jasné, že kanoisté z celého světa se sejdou v Berlíně. Tam se také v roce 1936 na 11. olympijských hrách poprvé představila rychlostní kanoistika jako olympijský sport. Čeští kanoisté tvořili se ziskem dvou zlatých a jedné stříbrné medaile nejúspěšnější část naší výpravy. Zlato vybojovali Brzák – Felix a Syrovátka v C2 na 1 km a Škrland – Mottl v C2 na 10 km. Stříbro přidal Bóža Karlík v C1 na 1 km. Na prvním MS v kanoistice ve švédském Voxholmu v roce 1938 jsme byli též úspěšní. První místo vybojovali Karlík – Brzák v C2 na 10 km, sestry Pavlisovy v K2 na 600 metrů. Druhé místo Škrland – Mottl v C2 na 1 km a třetí se ve své kategorii C1 na 1 km umístil Sládek.

Pak přišla válka a sportovní vazby byly na čas zpřetrhány. Navázat nebylo vůbec jednoduché. První poválečnou významnou událostí byly Hry 14. olympiády v Londýně 1948. Naši odjízďeli jako favorité kanoistických soutěží a nezklamali. Tři první místa (C1 na 1 km, C1 na 10 km a C2 na 1 km) a jedno druhé umístění (C2 na 10 km) naplnila očekávání více než vrchovatě.

Na 15. OH v Helsinkách v roce 1952 získali v kategorii 100 metrů zlato J. Holeček, J. Brzák a Bóža Kudrna stříbro. Na 10 km Alfréd Jindra bronz. Olympijské hry v Melbourne v roce 1956 byly pro kanoisty velkým zklamáním, poprvé se vrátili z her bez jediné medaile. Čest československých veslařů zachraňovali nymburský Vokněr

čtvrtým místem a Slovák J. Čepčianský dvakrát šestým místem. Na těchto hrách se také naposledy jela 10 km trat'.⁹

Na podzim roku 1956 byl obnoven populární a hojně navštěvovaný vodácký závod Poděbradský kilometr. Ve své době to byly nejlépe a nejpočetněji obsazené závody v republice s účastí až 750 lodí. Díky vynikající práci organizátorů, kteří se nebáli zavádět moderní spojovací techniku a elektronickou časomíru, bylo možné mít na trati i 3 závody současně, což velmi urychlilo průběh tak hojně obsazených závodů. Kilometrová trať byla vybójkována pro 9 lodí. Závody byly tak hojně vyhledávány nejen pro vynikající organizaci, hezké prostředí, přátelskou atmosféru, ale velkým lákadlem byly i ceny pro vítěze z broušeného skla vyrobené v místní Poděbradské sklárně. Tento závod také požíval vážnosti a významu a to dokonce takového, že jeho průběh byl komentován v přímém přenosu Českým rozhlasem, konkrétně sportovním reportérem panem Purkytem. Tato legenda mezi závody byla pořádána každoročně až do r. 1975.¹⁰

10.1.5 MS v Praze 1958

Vrcholem kanoistiky v ČSR se stal rok 1958. V tomto roce se konalo jubilejní páté mistrovství světa v kanoistice, které se uskutečnilo v srpnu v Praze. To byla samozřejmě ohromná motivace pro všechny oddíly a jejich závodníky, kteří chtěli v domácím prostředí dosáhnout nejenom na samotnou účast v tak vrcholných závodech, ale před domácím publikem získat co nejlepších výsledků. Příprava na tuto akci začala ihned po skončení uplynulé sezóny. Zimu využily oddíly k velmi náročné zimní přípravě, která probíhala v posilovnách, na horách, v bazénech, ve sportovních halách, v tělocvičnách, ale i v přírodě. Každý dělal, co mohl. Velká pozornost byla též věnována přípravě materiální. Lodě i pádla bylo třeba připravit s maximální pečlivostí, neboť někdy i nepatrná maličkost mohla a může zásadně ovlivnit výsledek. Plné ruce práce měli nejenom trenéři a závodníci, ale velké kvantum práce čekalo také na organizátory samotného mistrovství. Uspořádat takovýto vrcholný závodní podnik není věc jednoduchá a v neposlední řadě je též velmi finančně náročná.

---

⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*

¹⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING. 2016. s. 9

a vyrovnané konkurenci neztratili. Nezklamali ani diváci, kteří se zúčastnili v hojném počtu a měli lví podíl na důstojném průběhu celého mistrovství. Nadšeně povzbuzovali a spravedlivě odměňovali potleskem každý vynikající výkon, ať už ho podával sportovec jakékoli národnosti. Přátelská atmosféra, závodní nadšení a hodnoty fair play byly ale ta nejcennější vítězství, která se všem účastníkům vryla hluboko do srdcí a na něž rádi a dlouho vzpomínali. A nemohl na tom nic změnit ani fakt, že celé mistrovství bylo provázeno nepříznivým počasím. Vytrvalý déšť provázel již slavnostní zahájení na Staroměstském náměstí. Vlastní závody se jezdily za deště, větru a i krupobití. Vinou nepříznivého počasí došlo bohužel i k několika diskvalifikacím. Přesto patří toto mistrovství k těm nezapomenutelným. Nejlepších umístění dosáhli Čepčianský v K1 na 10 km – 2. místo, Vokněr v C1 na 10 km sice neobhájil titul mistra světa, ale skončil na krásném 2. místě a stejného umístění dosáhl i v K1 na 1 km. Úspěch završili Vokál – Kodeš svým 3. místem v K2 na 1 km.¹¹

10.1.6 Počátky profesionalizace

V druhé polovině 50. let už v kanoistice nastupovala vlna sportovců ze států jako SSSR, Rumunsko, Maďarsko, Bulharsko, Polsko, NDR a tím narůstala konkurence. Výrazně rostla i úroveň slovenské kanoistiky – příklad J. Čepčianský a T. Polakovič. Sport se v těchto socialistických zemích stal bohužel součástí politické propagandy. Vznikaly armádní a policejní sportovní jednoty, např. Rudá hvězda, Dukla – ta sídlila nejdříve v Litoměřicích a v roce 1959 přesídlila do Prahy. Zakladatelem kanoistů Dukly Praha a jejím šéfem byl od počátku účastník OH v Helsinkách kajakář L. Vambera. Po něm převzal pomyslné žezlo F. Čapek. Tito sportovci vystupovali v amatérských soutěžích včetně olympijských her, podmínky pro ně však již tenkrát byly profesionální. Proto se s nimi civilní sportovci, trénující ve svém volném čase až po práci, mohli jen těžko měřit. Tato výhoda mizela velmi pozvolna a vymizela až s oficiálním nástupem profesionalismu po roce 1989.¹² Ale to už je úplně jiná kapitola tohoto sportovního odvětví, v kterém naše republika dosahovala a dosahuje vynikajících výsledků na úrovni národní i mezinárodní.

---

¹¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*

¹² BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING. 2016. s. 10

10.1.7 Šedesátá a sedmdesátá léta 20. století

Na OH v roce 1960 došlo z naší strany k ústupu z předních pozic evropské i světové kanoistické špičky. Tento výkonnostní propad se protáhl až do olympiády v Montrealu, která se konala v roce 1976. ČSKS nominoval na tuto olympiádu družstvo, které se opíralo o zkušenosti hlavně Čtvrtečky, Součka, Bohutínského a Hajné, kteří absolvovali již olympiádu v Mnichově o 4 roky před tím. Pro ostatní mladé závodníky byla tato vrcholná sportovní událost první zkušeností. Do olympijských soutěží zasáhlo 11 našich reprezentantů.¹³ Pro dva muže zároveň znamenaly montrealské soutěže loučení. Jedním z nich byl nejzkušenější československý reprezentant Jiří Čtvrtečka, který se zúčastnil již třetích OH a dále pak trenér Dr. Milan Mann. Oba si přáli, aby loučení bylo důstojné, i když věděli, že probojovat se mezi nejlepšími šest bude těžké a zároveň považovali šesté místo za svůj neúspěch. Po zlaté minulosti, kdy poslední olympijské medaile připádlovaly domů v roce 1952 z Helsinek, a hubených následujících letech, bylo těžké předpovídat výsledky našich.¹⁴ Ty nakonec ve finále byly nepříjemným překvapením, protože ČSSR získala pouze dvě šestá místa, což bylo málo v porovnání s výsledky uplynulých let, kdy se např. ještě na počátku 70. let ČSSR na soutěžích mistrovství světa v kanoistice pohybovala v hodnocení národů kolem čtrnáctého místa. Svaz kanoistiky z této situace vyvodil závěry a učinil patřičná opatření. Stanovil novou koncepci řízení. Při svazu byla vytvořena komise vrcholového sportu, sestavená z odborníků, kteří měli být zárukou kvalitní dlouhodobé přípravy československých reprezentantů na následující OH 1980 v Moskvě. Mluvíme o době, kdy politická propaganda nabírala na obrátkách, a bylo nutné udělat maximum pro úspěchy našeho socialistického státu. Proto se nedílnou součástí přípravy reprezentantů stala politicko-výchovná práce. Bylo třeba draze zaplacené zkušenosti z kanálu Notre Dame v Montrealu co nejdříve přenést do praxe. Velká pozornost se začala věnovat také zdravotní a psychické odolnosti reprezentantů, neboť právě zdravotní výkyvy a psychická labilita při vrcholném zatížení se mnohdy negativně promítaly do výsledků. Zcela zásadní změnou bylo, že celý systém přípravy reprezentantů se přesunul do středisek vrcholového sportu, kde se začala používat jednotná metodika plánování tréninků, evidence a hodnocení závodníků a kde měli

---

¹³ VELÍŠEK, Jaroslav. Zkušenost spojená s mládím. *Československý sport*. 1976

¹⁴ HANUŠ Bořek. Jaké bude loučení. *Československý sport*. 1976

všichni stejné podmínky. Měly být tímto opatřením též minimalizovány výkonnostní rozdíly z jednotlivých oddílů. S Montrealem skončila jedna etapa naší kanoistiky.¹⁵ A začínalo se znovu s novým týmem. Starší závodníci přešli na místa trenérů a asistentů a oddíly i střediska vrcholového sportu otvíraly své dveře k náboru nových závodních nadějí. Trenérem reprezentačního družstva československých vodáků se stal Václav Rubeš.¹⁶ Ten si v začátcích své trenérské kariéry posteskl: „Alespoň jednu pořádnou stojatou vodu mít tak v Praze, to by k nám pak jezdila i lepší konkurence.“¹⁷ Narážel na skutečnost, že stadion vybudovaný pro MS v roce 1958 už zdaleka tehdejšími nárokům nevyhovoval. Vývoj rychlostní kanoistiky šel mílovými kroky kupředu a ve světě se už stavěly umělé kanály. Popř. se přinejmenším závodilo alespoň na klidné vodě. Ne tak u nás. Závody na tekoucí řece, ve vlnách od projíždějících parníků, které zdobila ne příliš stříbrná pěna, tak to bylo pouze v Praze. Naše kanoistika čekala na lepší domácí dráhu, čekalo se však také na její lepší výsledky. Drobný náznak zlepšení přineslo MS v Sofii pořádané v roce 1977, kam naše kanoistika dorazila po již zmíněné generační výměně závodníků a startovali zde převážně mladí. Medaile na nás zatím nezbyli, ale přesto měření sil mladí závodníci využili beze zbytku. Dvacetiletí Dvořák – Rada si vyjeli 4. místo, navíc nám patřilo pět sedmých a dvě devátá místa. Všichni doufali, že příští roky přinesou znovu medailová umístění.¹⁸

10.1.8 Nová etapa kanoistiky – Račický kanál

Nový kanál nevznikl přímo v Praze, ale nedaleko, cca 30 km od Prahy a to v Račicích u řeky Labe. Jednalo se o bývalou pískovnu, jejíž tehdejší ředitel a současně i veslařský trenér Miloslav Švagrovský nepovažoval za vhodné, aby se tréninky jeho svěřenců odehrávaly na řece, kde projíždělo množství lodí a díky tomu nebyly ani tréninky, ani závody bezpečné. Navrhl 2 km dráhu splňující závodní i tréninkové parametry a díky politické podpoře a dostatku finančních prostředků se podařilo sice až za 12 let od vlastního nápadu, otevřít areál, kde se až do současné doby mohou konat nejen všechna mistrovství České republiky v kanoistice a veslování, ale mohou se zde

---

¹⁵ KŠAJT František. Rychlá pádla na mělčině? *Československý sport*. 1976

¹⁶ VELÍŠEK, Jaroslav. Po staru se jezdit nedá. *Československý sport*. 1977.

¹⁷ HANUŠ Bořek. Otočí se přesýpací hodiny? *Československý sport*. 1977.

¹⁸ VELÍŠEK, Jaroslav. Kanoistika ve varu. *Československý sport*. 1977.

uskutečnit i závody mezinárodní, neboť i pro takové akce splňuje areál přísné požadavky. I slavnostní otevření kanálu proběhlo v rámci Mistrovství světa juniorů ve veslování. Sledovat závody může jen na tribuně 5 000 diváků a další stovky až tisíce přihlížejících mohou stát a fandit podél kanálu na jeho březích.¹⁹

10.1.9 Moderní historie

Jména našich slavných kanoistů v minulosti Fr. Čapka, Karlíka, Felixe, Kudrny či Holečka nezůstanou zapomenuta. Psali naši zlatou historii tohoto sportu. Po nich přišli další. Souček, Čtvrtečka, Kvasil, Bohutínský, Čepčianský, Polakovič. Zprvu se zdálo, že i jejich poměrně dobré výsledky postačí k tomu, aby se naše kanoistika držela stále na výsluní. Jenže svět nás předběhl a země, kde naši nejlepší bývali učители, začaly naopak vyučovat vodáckému řemeslu naše reprezentanty. Situace v naší vrcholné kanoistice se zlepšila velmi pomalu. Na OH 1980 v Moskvě na vodním kanálu v Krylatském se do finálových jízd probojoval Masár v K1 a Vrdlovec s Kubíčkem v C2, kteří skončili na 5. místě.²⁰ Tyto hry naznačily určité zlepšení. Blýskání na lepší časy přišlo v roce 1981, kdy na závodech Družba mladých vodáků do 17 let talentovaný Petr Procházka získal dvě zlata – C1 na 500 metrů a v C1 na 1 000 metrů. V pořadí národů jsme se posunuli na nadějně 4. místo.²¹ MS v anglickém Nottinghamu v srpnu 1981 přineslo konečně vytoužené medaile zásluhou kanoisty Vrdlovce, který byl 3. na 1 000 metrů a druhou bronzovou medaili přidal spolu s Kubíčkem na 10 000 metrů. Spolu ještě dosáhli na 4. místo na 1 km.²² Na těchto závodech jsme kromě dvou jízd měli ve všech finálových závodech zastoupení a toto mistrovství se stalo jedním z nejúspěšnějších za poslední léta. Co přineslo následující MS v Bělehradě v roce 1982? Tam jsme opět malinko ze slávy ustoupili, neboť Vrdlovec nastoupil ne zcela zdráv a Kubíček byl po operaci lokte pouze roli diváka. Čest zachraňoval pouze kajakář Masár, který skončil na 4. místě. Lepší situace byla mezi kanoisty. Osmnáctiletý Procházka skončil při svém prvním startu na MS mužů jako nejmladší závodník na pěkném 7. místě. Pak přišel konečně rok 1983 a s ním MS ve Finském Tampere. Kromě několika umístění ve finálových jízdách jsme

---

¹⁹ *Veslařský kanál Račice* [online]. [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Veslařský_kanál_Račice

²⁰ Vrdlovec s Kubíčkem pátí. *Československý sport*. 1980

²¹ PAULŮ Zdeněk. Druhé Procházkovy zlato. *Československý sport*. 1981

²² Dvakrát bronz. *Československý sport*. 1981

se dočkali v C1 na 1 000 metrů toužebně očekávaného vítězství Vrdlovce.²³ Československá kanoistika čekala na tuto medaili dlouhých 29 let. Navázala tak na zlatou tradici přerušenu právě před 29 lety po vítězství Jiřího Vokněra v roce 1954 v Maconu. Měli jsme tedy opět mistra světa.²⁴ Lepší dárek k výročí 70-ti let kanoistiky v ČSSR si snad ani nešlo přát. V následujícím roce 1985 si Vrdlovec díky svému vítězství na MS v C1 na 10 km zopakoval pocity vítěze a na stupeň nejvyšší pak po něm vystoupal o další 4 roky i další československý reprezentant Attila Szabo v kategorii K1 také na 10 km dlouhé trati. Rokem 1996 pak začala zlatá éra Martina Doktora, který v tento rok získal rovnou dva olympijské nejcennější kovy a to v C1 na 500 metrů a v C2 na trati dvojnásobné. Svoji formu si udržel a prokázal i v letech dalších, když v roce 1997 vybojoval titul mistra světa v závodě C1 na 500 metrů a o rok později pak stejný titul i v C1 na 200 metrů. Tento rok ho ale ziskem zlaté medaile z MS 1998 doplnila i čtyřka Procházka – Křivánek – Fuksa – Kožíšek v kategorii C4 na stejně dlouhé, tedy dvoust metrové, trati. Závodní dráhy v maďarském Szegedu, kde se v roce 1998 a následně znovu v roce 2006 konalo MS, našim kanoistům zřejmě svědčí, protože další titul mistra světa v kanoistice jsme získali právě až tam v roce 2006 a to zásluhou opět čtyřky ve složení Procházka – Heller - Břečka – Fuksa, tedy v C4 na 200 metrů.

Následujících 5 let bylo jak bez zisku mistrovského titulu ze světových soutěží, tak i bez výhry na olympijských hrách. Nutno ale zdůraznit, že tehdy se naši závodníci umisťovali jen těsně pod úplným vrcholem výsledkových časů a získávali druhá či třetí místa, což rozhodně nelze považovat za neúspěch. Tento jakýsi výpadek v zisku nejcennějších kovů ale vykompenzovaly hned 2 zlaté z MS v roce 2014 konaného v Moskvě, kde z vody vylovil zlato kajakář Josef Dostál v kategorii K1 na 1 000 metrů a společně s ním pak i na stejně dlouhé trati v K4 i Havel, Trefil a Štěrba. Rok 2015 byl rokem zisku titulu mistra světa i pro nymburského odchovance kanoistu Martina Fuksu, který byl zlatým kovem odměněn za nejrychlejší zdolání tratě dlouhé 500 metrů a to v kategorii C1 a stříbro si vybojoval na trati dvojnásobné. Nejen zisky cenných kovů, z nichž jen ty nejcennější byly nyní zmíněny, byly příslibem toho, že MS konané v roce 2017 v domácím prostředí na kanálu v Račicích, bude úspěšné jak po stránce organizační, tak i po té soutěžní. Domácí borci se blýskli ziskem hned 6 cenných kovů,

---

²³ Jiří Vrdlovec mistrem světa. *Československý sport*. 1983

²⁴ VELÍŠEK Jaroslav. Vrdlovec mistrem světa. *Československý sport*. 1983

což je nejvíce, co se nám kdy podařilo z MS do té doby přivést. Zlato opět putovalo na krk Josefa Dostála v závodě K1 na 500 metrů a bronz pak ještě za trať 1 000 metrů dlouhou. Deblkajak ve složení Špicar – Havel dojel v K2 třetí na trati dlouhé 1 000 metrů a posílení o dvojici Štěrba – Šlouf si na poloviční pětisetmetrové trati v K4 vyjeli stejnou medaili. Zisk zlata z šampionátu pořádaného navíc v domácím prostředí pak o to víc potěšil i opět Martina Fuksu z Nymburka a to na trati 500 metrů v C1, když svoji výbornou formu stvrdil i ziskem titulu vicemistra světa v C1 na 1 000 metrů. Fuksa s Dostálem byli medailisty i ze zatím posledního MS konaného v roce 2018 v portugalském Montemoru, odkud medaili nejcennější přivezl Josef Dostál opět v K1 na 500 metrů a bronz pak ještě z dvojnásobné trati a Martin Fuksa našel pouze jednoho přemožitele v C1 na trati dlouhé 1 000 metrů a dva kanoisté byli rychlejší než on na trati poloviční. Již jen z tohoto výčtu je zřejmé, že česká kanoistika má zaděláno na léta úspěšná.²⁵

---

²⁵ *Kanoe.cz* [online]. [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: <https://kanoe.cz>

11 Nymburská kanoistika

11.1 Počátky kanoistiky v Nymburce a první závody

Půjdeme-li po stopách historie veslařského sportu v Nymburce, zavedou nás na počátek dvacátých let dvacátého století, přesněji do roku 1911, kdy byl nadšenci pro zdravý sport veslařský ustanoven kroužek, jehož členové byli nejenom vyznavači sportovního ducha, zdravého soutěžení, ale v neposlední řadě patřili k představitelům přední místní inteligence. Informaci o této události, tedy ustanovení veslařského kroužku, uvedly 15. 4. 1911 Oblastní listy.²⁶ Dne 30. 6. 1911 se sešli zájemci o veslařský sport, usnesli se zřídit Veslařský klub Nymburk a vypracovali též stanovy. Na ostrově již měli postaveno zázemí, což představovala kůlna se šatnou a čekalo se na objednanou závodní loď. I o tomto referoval článek v Oblastních listech z 8. 7. 1911.²⁷ Samotný Veslařský klub Nymburk byl ustanoven na valné hromadě dne 6. 9. 1911.²⁸ Předsedou klubu byl zvolen profesor Milan Novotný. Již od samotného počátku svého působení byl klub aktivní nejenom v oblasti sportu, ale i života kulturního a společenského. Důkazem je pořádání různých akcí, např. taneční zábavy, tzv. Žáby, zavedl též tradici veslařských plesů, organizoval sportovní soutěže v různých jiných sportovních disciplínách, usiloval o setkávání sportovců různého zaměření, angažoval se též v akcích pro děti a mládež. Např. již pouhý měsíc po svém ustanovení pořádal klub 7. 10. 1911 první Žábu v hotelu Praha.²⁹

---

²⁶ Veslařský kroužek v Nymburce. *Oblastní listy*. 15.4.1911

²⁷ Sportovní věstník. *Oblastní listy*. 8.7.1911

²⁸ Veslařský klub v Nymburce. *Oblastní listy*. 10.9.1911

²⁹ VESLAŘSKÝ KLUB V NYMBURCE. *Pozvánka na I. Žábu*. Plakát. 1911

I. řada sprogramu.

7. října 1911.

Program:

1. a.) K. Šebor: „Kukurica.“
b.) Z. Darevski: „Javotka.“
Saloní orchester.

---

2. Proslav: V. K. v H.
Předseda.

---

3. a.) K. Postpil: „Maděje.“
b.) J. Malal: „Chodila po věčimku.“
Pěvecký okleš.

---

4. K. Hašler: „Po starých žameckých schodech.“
Kobarební spév. Žd. Šapánek.

---

5. J. Fincin: „Luz.“ Valčík.
Saloní orchester.

---

6. Louis de Hainlein: „Přemáde.“
Cellový quartet:

---

7. Pichy: „Dědek.“ Kuplet.
Žd. Šapánek.

---

8. Palla H.: „Česká lauce.“
J. Malal: „Rozlácení.“
Pěvecký okleš.

---

9. R. F.: „V. K. v H. po 20 letech.“ Feuilletov.
Jednalc.

---

10. a.) L. Albert: „Přesně.“ Novellita.
b.) V. Medkal: „Pohod z ony „Cvona Barbora.“
Saloní orchester.

—

Poté 6. 1. 1912 pořádal klub svůj první reprezentační ples Na Knížecí.³⁰ Tolik stručná zmínka o společenském vlivu klubu pro město a občany. Co se týká ukotvení klubu, byl na Valné hromadě Svazu českých veslařských klubů konané 3. 3. 1912 za účasti 29 delegátů z 12 klubů jednohlasně přijat za jeho řádného člena. Předseda veslařského klubu Nymburk profesor Milan Novotný byl na této valné hromadě zvolen do výboru Svazu jako zapisovatel. Každý člen Svazu měl nějaké řádné zastoupení ve výboru.³¹ Mezi první závody, kterých se nymburští veslaři zúčastnili, patřily Jubilejní mezinárodní amatérské závody veslařské C.A.C. Roudnice pořádané 23. 6. 1912. V V. závodu Středočeské čtyřky (handicap) trať 1 200 metrů (osma dala 40 vteřin náskok čtyřkám), skončila loď reálky Nymburk na 2. místě za vítěznou lodí gymnázia Roudnice.³² 6. 8. 1912 uskutečnili nymburští veslaři propagační zajižďku na dvou lodích (čtyřveslovka a dvouveslovka) do Poděbrad. Výletníci navštívili lázně a zúčastnili se lázeňského koncertu. Celou dobu svou přítomností ve městě budili zájem mezi obyvateli Poděbrad i mezi lázeňskými hosty, což byl jejich cíl. Chtěli totiž, aby se i zde ujal tento zdravý a ušlechtilý sport, a to tím spíš, že pro něj zde byly též příhodné podmínky.³³

Klub se snažil od svých začátků rozvíjet pestrou klubovou činnost, rozšiřovat povědomí o svém sportu, vybavit klub materiálně, personálně a hlavně kvalitně trénovat a podávat maximální výkony. Ty byly jistě i výsledkem instruktorského kurzu, jehož se nymburští zúčastnili.³⁴ Z dostupných materiálů, získaných ze Státního okresního archivu, vyplývá, že již od roku 1919 byl Veslařský klub Nymburk pravidelným účastníkem významných veslařských závodů na území celého Československa, kde dosahoval vynikajících úspěchů v různých kategoriích. Např. Jarní skullerský závod 6. 6. 1920 v Praze – 40-letý profesor Novotný zde dosáhl znamenitého výkonu, když se umístil jako druhý. Uvědomíme-li si, že Nymburk neměl vůbec skiff, že Novotný trénoval na plátové lodi a teprve 3 dny před vlastním závodem si poprvé sedl do vypůjčeného skiffu, teprve můžeme docenit význam tohoto úspěchu, kterého dosáhl navíc v letech, kdy se závodníci zpravidla již dávno vzdali své závodnické kariéry a provozují sport již

---

³⁰ Veslařský ples v Nymburce. *Oblastní listy*. 2. 12. 1911

³¹ Vodní sporty. *Národní politika*. 14. 3. 1912

³² Vodní sporty. *Národní politika*. 24. 6. 1912

³³ Výlet po Labi. *Nezávislost*. 10. 8. 1912

³⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*

jen na rekreační úrovni popř. v roli trenérů.³⁵ 3. 7. 1920 se VK Nymburk účastní II. ročníku Rennerova memoriálu v Praze. V 1. závodě čtyřky nováčků, kterého se účastnili za VK Nymburk závodníci Dušek, Smitka, Resler a Zentrich s kormidelníkem Jandákem, získali nymburští 4. místo. Ve 3. závodě čtyřky mladších se představili L. Votava, F. Votava, Česák a Pavlata a ti skončili na 5. místě. Dne 4. 7. 1920 se uskutečnily 46. mezinárodní veslařské závody v Praze. Této akci byli přítomni i prezident T. G. Masaryk a ministr E. Beneš.³⁶ Tyto závody byly důkazem, že veslování je velmi pěkný sport, který přináší zajímavé a napínavé závody a překvapivé výsledky. Třebaže vinou nevyjasněných poměrů byl odkázán sám na sebe, získával stále více přívrženců v kruzích nejpovolanejších a začal se ubírat vzestupným směrem. Diváci se mohli přesvědčit, že krásné úspěchy nepřicházejí samy, ale jsou výsledkem poctivé a cílevědomé práce závodníků. Zároveň byli i svědky toho, jak je veslařské štěstí vrtkavé, o čemž svědčí i příhoda ze 3. jízdy tohoto závodu Čtyřky klubů mimopražských, kdy Nymburk jel vyrovnaný souboj v čele se závodníky z Brna. V momentě, kdy nymburští nasadili k účinnému finiši, praskla druhému veslaři součást pohyblivého sedátka, to se vzpříčilo a veslař nemohl veslovat. Družstvo skončilo na 2. místě. Noviny o této příhodě informovaly takto: *V cíli zvolal postižený veslař: „To je směla pane profesore. Já mám síly, že nevím co s ní a takhle to dopadlo.“*³⁷ Veslařský klub Nymburk získal na těchto závodech dvě první ceny. Byl to zasloužený úspěch hlavně profesora Novotného. Nymburk vyhrál čtyřky druhé třídy a Mattušovy čtyřky nováčků (čas 7 minut 9 vteřin, což byl druhý nejlepší čas docílený na závodech). Přítomným závodníkům aplaudoval sám prezident T. G. Masaryk a osobně jim gratuloval nymburský rodák rada Krouský jako zástupce města Prahy. Vítězům byla po návratu domů uspořádána oslava Na Knížecí³⁸ spojená s členskou schůzí veslařského klubu.

Ročník 1920 byl pro klub velice úspěšný. Sezona trvala od března do listopadu. S koncem závodní sezony se klub soustředil nejen na závodní přípravu, ale rozvíjel přes zimu též klubovou činnost kulturní a společenskou. Kromě výročního plesu a tradičních kulturních zábav pořádali též zábavu Mikulášskou a Věneček. Stranou

---

³⁵ Jarní skullerský závod. *Oblastní listy*. 1920

³⁶ Všesportovní dny. Veslařské závody. *Oblastní listy*. 1920

³⁷ Veslařství. Průběh mezinárodních závodů amateurských. 1. jízda. *Oblastní listy*. 1920

³⁸ Veslařství. *Oblastní listy*. 1920

nezůstávaly ani akce sportovního charakteru, jako byly plavecké závody v Nymburce, účast na závodech v lehké atletice o primát Nymburka, klub uspořádal též výlet do Poděbrad na všesportovní dny. Neúnavnou aktivitu klub vyvíjel též na poli vybavení závodním materiálem. Podařilo se zakoupit nový závodní skiff. Nedílnou součástí života veslařského klubu byly také různé meziklubové návštěvy a účasti na akcích, které přímo nesouvisely s veslařským sportem.³⁹ Při nich byla navazována nebo posilována pevná přátelství, která většinou přetrvala celý život. Příkladem takovéto akce bylo pořádání Věnečku na počest hostů ČVK Praha v hotelu Na Knížecí dne 29. 5. 1921. Sezona 1921 doznala určitých novinek. Termínová listina veslařských závodů přijatá na schůzi Svazu veslařských klubů Československa vykazovala celkem 12 závodů, což byl počet na tehdejší poměry neobvykle velký. Závodní sezona byla prodloužena až do konce srpna, tedy skoro o 6 týdnů. Důvodem byla snaha o prodloužení období tréninků, a tím zvýšení úrovně našeho veslařství, neboť koncem srpna čekalo závodníky mistrovství republiky, které mělo být jakýmsi kvalifikačními závody pro Mistrovství Evropy pořádané 11. 9. 1921 v Amsterdamu.⁴⁰ V neděli 5. 6. 1921 se konaly jarní skullerské závody v Praze. Počet přihlášených na tento závod byl oproti předešlým ročníkům slabý, k účasti se přihlásilo toliko pět osem, dvě šestky, sedm čtyřek a množství skiffařů. Znalce problematiky tento fakt nepřekvapil, přičítali to velmi náročné sezoně 1920. Veslařský klub Nymburk delegoval jednu loď. Zástupce Votava byl již znám z předešlých svých úspěšných vystoupení ve čtyřkách Mattušových. Zúčastnil se na novém skiffu a stal se důstojným nástupcem svého předchůdce profesora Novotného. V tomto závodě skončil na 3. místě.⁴¹ Třetí ročník Rennerova memoriálu pořádaného 25. 6. 1921 byly závody sestávající ze 4. kategorií a věnované vesměs veslařskému dorostu. Veslařský klub Nymburk byl jejich každoročním účastníkem. Tento rok obeslal nymburský klub závodníky do 2 kategorií. První byly závody čtyřky juniorské, kde skončili třetí a druhým závodem byl skiff juniorský, kde třetí místo obsadil nymburský Juren.⁴² Následující den na 47. veslařských závodech konaných 26. 6. 1921 v Praze v rámci Masarykových her obsadili nymburští ve čtyřkách mladších třetí místo, ve skiffu mladších také třetí místo

---

³⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*

⁴⁰ Veslařství. K jarní saisoně. *Oblastní listy*. 1921

⁴¹ Před Jarním skullerským závodem. *Oblastní listy*. 1921

⁴² Mezinárodní veslařské závody v Praze. *Oblastní listy*. 1921

a ve čtyřkách mimopražských první místo a to ve složení Votava, Votava, Česák, Pavlata, kormidelník Novotný a to v čase 8 minut, 06 vteřin.⁴³

Nymburští veslaři se zúčastnili též závodů mimopražských. Např. v roce 1921 pořádal Klub veslařů Mělník Jubilejní závody ke 40. výročí svého trvání a i zde se nymburští neztratili. V kategorii čtyřky první třídy skončili v čase 7:46:022 na druhém místě, v mladších jednotlivcích obsadil Jusen v čase 9:05:04 druhé místo. Ve čtyřkách středoškolských se nymburská loď umístila s časem 3:59:04 na třetím místě a čtyřky mimopražské do cíle dojely s časem 8:09 jako druzí.⁴⁴ Dalším místem, kam nymburští rádi a často zajížděli, byla Roudnice nad Labem, která byla pořadatelem tradičních mezinárodních amatérských veslařských závodů (Obrázek 3).

Rok 1921 byl rokem desátého výročí existence veslařského klubu Nymburk. Členové se rozhodli jako vrchol oslav uspořádat samostatné 1. mezinárodní veslařské závody. Termín připadl na neděli 17. 6. 1921 a zahájení stanoveno na 14:30 hodin na Labi. Hlavní pořadatel Rudolf Jandák stanovil dráhu 2 000 metrů s pevným startem. Závody se vydařily nejen po stránce sportovní, organizační, též nezklamali ani diváci, kterých bylo velké množství. Povzbuzovali a odměňovali závodníky spravedlivým potleskem, ať už byli z jakéhokoli oddílu. Byla to zdařilá akce též po propagační a společenské stránce.

Taktéž v rámci zmiňovaných oslav uspořádali veslaři k 10. výročí existence klubu 6. 8. 1921 maskovanou indiánskou výpravu do Ostende. Po jejím skončení následovala v klubovně Žába zakončená slavnostní večeří nejen pro členy klubu, ale i pro jejich hosty.⁴⁵

Veslařský klub Nymburk v následujících letech vykazoval řadu úspěchů, účastnil se závodů konaných nejen v blízkém, ale i vzdálenějším okolí. Tuto úspěšnou etapu existence oddílu přerušilo vypuknutí druhé světové války.

---

⁴³ 47. mezinárodní závody veslařské. *Oblastní listy*. 1921

⁴⁴ Vodní sporty. Jubilejní závody K. V. Mělnických. *Oblastní listy*. 1921

⁴⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*

Veslařský klub Nymburk
pořádá v neděli, dne 17. července 1921
o 1²3. hod. odpo. na Labi

I. mezinárodní veslařské závody.

Všeobecná ustanovení:

Dráha 2000 m po proudu (vyjma č. 3. a 5.) start pevný u Kovanské dubiny,
cíl proti klubovně V. K. N.

Sbor soudcovský:

Vrchní rozhodčí: Dr. JOSEF TŮMA.
Soudcové u cíle: ČÍŽEK JAROSLAV,
DUBSKÝ VÁCLAV,
GOßLER RICHARD,
JUREN ĽADISLAV.
Správce závodní dráhy: Ing. MÍŠEK JAROSLAV.
Správce závodistiště: Ing. BARTOVSKÝ JOSEF.
Pořadatel: JANDÁK RUDOLF.
Zástupce Svazu V. R. Č.: Nebyl jmenován.
Závodní lékaři: MUDr. ŠRÁMEK JOSEF,
MUDr. KUBIAŠ PROKOP.

Knižtiskárna Josefa Strachoty v Nymburce.

Obrázek 3 – Plakát – I. mezinárodní veslařské závody

11.2 Válečné roky 1938 – 1945

Válečné roky znamenaly eliminování téměř všeho společenského a sportovního života. Také fungování kanoistického oddílu tím bylo ovlivněno a to tak, že se projevil výrazný útlum a jeho činnost byla omezena na minimum, ne-li na nulu. V době války se totiž nepořádaly žádné závody ani mistrovství a členové oddílu mohli maximálně individuálně trénovat, aby si alespoň částečně udrželi výkonnost, a doufat, že se situace brzy změní a bude se moci opět závodit.

11.3 Období mezi lety 1945 – 1970

Ihned jak poválečná situace dovolila, navázali závodníci veslařské klubu na úspěšnou tradici svých domácích, republikových i zahraničních závodů. A že těch úspěchů bylo.

Zmiňme i další. V roce 1955 se kanoista Jan Franc zúčastnil závodu na 50 km v Bratislavě a obsadil v kategorii K1 krásné 6. místo. V roce 1959 ve dnech 29. - 31. května se jel poslední 27. ročník závodů České Budějovice – Praha. V kategorii C1 druhé a třetí třídy zvítězil Rufer v čase 19:29:50:6 a na třetím místě dojel jeho oddílový kolega Holec v čase 20:42:47:2.

Úspěchů bylo mnoho i na úrovni lokálních, okresních i krajských. Dokladem budiž několik příkladů z 50. let. Dne 22. 6. 1952 se konal Mladoboleslavský kilometr vodáků a nymburská C2 Kalous – Vencour obsadila s časem 4 minuty 36 vteřin první místo. Dne 15. 6. 1955 uspořádali poděbradští vodáci krajské závody v jejich domácím prostředí a nymburským se podařilo získat několik titulů přeborníka kraje pro tento rok. Např. Franc a Kalous v kategorii K2 na 500 metrů, dorostenci Drösler se Sýkorou v kategorii C2 na 500 metrů, Pavelec v K1 na 500 metrů, Franc na K1 v závodě na 10 000 metrů a zabodovala též Boháčová v závodě K1 žen na vzdálenosti 500 metrů. Série závodů tento rok pokračoval Mnichovohradištským kilometrem, kde prvních míst dosáhli v K1 druhé třídy Pavelec, v K1 první třídy Franc, v C1 první třídy Vokněr a v C2 Sýkora - Drösler. V závěru sezony 18. 9. se nymburští zúčastnili Mladoboleslavské pětistovky, odkud přivezli 4 zlata. Jedno získal Franc ve své kategorii K1, druhé dvojice Kotana – Pavelec v K2, třetí vybojovala dorostenka Francová a do čtveřice se dařilo i Ruferovi v C1.

Dále budou zmíněny jen některé z nejvýznamnějších úspěchů nymburských vodáků v následujících letech, neboť úspěchů bylo tolik, že vypsát všechny a žádný neopomenout by zabralo několikastránkový výčet.

Např. v roce 1956 na tradičním Poděbradském kilometru získali Franc na K1 druhé místo, dorostenky Francová a Šilinková na K2 si vyjely třetí místo a na nejvyšší stupeň dosáhli v C2 Sýkora s Dröslerem.

V roce 1957 si v domácím prostředí Franc vydobyl v K1 druhé místo a z Jabloneckého kilometru v kategorii K1 si Malý přivezl třetí místo. Rok 1958 byl nabytí k prasknutí co do závodního kalendáře. V Jabloneckém kilometru předjel závodníka Kalouse v cíli pouze jeden soupeř, což znamenalo druhé místo pro nymburského vodáka. Brunerová s Francovou pak dopadly stejně i v kategorii K2 na 500 metrů. Počátkem prázdnin, konkrétně 5. a 6. 7. 1958 se konal již zmíněný 2. kvalifikační závod pro MS v kanoistice na Kníničské přehradě v Brně, kde si Franc na prvním místě v K1 na 10 km, třetím místem Franc – Kalous v K2 na 500 metrů a druhým místem Pavelec v K1 na 500 metrů vyjeli svou nominaci na mistrovství. Dne 13. 7. se v Poděbradech uskutečnil dorostenecký přebor kraje, kde zazářil dvěma prvními místy Karel Valnoha a to v K1 na 500 metrů a v K1 na 3 000 metrů.

V roce 1960 v domácím prostředí na Nymburské pětistovce zvítězil Holac v C1 na 500 metrů a jen o stupínek níže se umístila Francová v K1 na 500 metrů.

Úspěchy se nedostavovaly jen na krátkých tratích, ale i na těch delších. Např. Tobiáš – Soukup si v kategorii K2 dcí ml. vyjeli 3. místo na trati dlouhé 10 km, kdy tento závod se uskutečnil v roce 1961 v Poděbradech na Labi. Hodně úspěšný byl pro nymburské závodníky i jejich výjezd do Jablonce na tradiční Jablonecký kilometr, odkud se vrátili se čtyřmi prvními místy a to v K1 na 500 metrů první třída – Pavelec, v K1 na 500 metrů třetí třída – Vencour, K1 na 1 km třetí třída – Vencour, K1 na 1 km první třída – Pavelec a dvěma třetími místy a to v K1 ml. na 500 metrů – Franc a C1 10 km třetí třída – Drösler.

V roce 1962 udělil ČSTV Diplom Oddílu kanoistickému Nymburk za umístění v soutěži mezi odbory a oddíly na 3. místě za rok 1962. V tomto roce získal Franc na tradiční Nymburské pětistovce na trati K1 na trati dlouhé 10 km druhé místo.

Od poloviny 60. let se začíná mezi úspěšnými závodníky nymburského oddílu objevovat jméno Fuksa. Zpočátku nikdo ani z daleka netušil, že to bude právě toto jméno, které se jako zlatá nic bude táhnout historií vodáckého oddílu a bude za sebou zanechávat nesmazatelnou stopu a to hned v podobě několika generací této rodiny. K prvním větším úspěchům Fuksy, a s ním jedoucího Jonáše, patří dvě třetí místa v kategorii C2 na 500 a 1 000 metrů na IX. Ústeckém kilometru konaném v roce 1968. O rok později se 31. 5. Josef Fuksa umístil na Oblastním přeboru na Zbraslavi na druhém místě v závodě C1 na 10 000 metrů. A nymburští vodáci se neztratili ani na dalších vrcholných podnicích, jako bylo např. mistrovství ČSSR v Praze v září 1971. Toto mistrovství se vymykalo tradici, neboť se jelo v pozdějším termínu. Důvod? Ti nejlepší měli své mistrovství světa a mnozí startovali ještě na předolympijské regatě v Mnichově. Výsledky ukázaly, že absolventi světových vodáckých závodů měli i nejvíce sil při měření výkonnosti v domácím prostředí. Například nymburský Procházka, pátý na juniorském ME ve Snagově, si na kanoistické pětistovce počínal velice zdatně a vybojoval 4. místo v čase 2:07:6. V kategorii C5 skončila Lokomotiva Nymburk na krásném třetím místě v čase 3:16.8.⁴⁶

---

⁴⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*

Umístění na mistrovství ČSSR, světa, Evropy, olympijské hry

	<i>mistrovství ČSSR</i>	<i>MS</i>	<i>OH</i>	<i>rozcestník</i>
<i>1948</i>	<i>1. P₂ 500m Kalous, Vencour, Vokněr Kabátník, Kolář (Vach)</i>			
<i>1949</i>	<i>2. C₂ dci 500m Kalous, Vencour</i>			
<i>1950</i>	<i>—</i>			
<i>1951</i>	<i>5. C₂ 1km Kalous, Vencour</i>			
<i>1952</i>	<i>5. C₁ 10km Vokněr</i>			
<i>1953</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 1. C₁ 10km Vokněr</i>			<i>Moskva 1. 10 km C₁ 2. 1 km C₁ Bukurešť 1. 1 km C₁ 2. 10 km C₁</i>
<i>1954</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 1. C₁ 10km Vokněr</i>	<i>Francie 1. C₁ 10km Vokněr 4. C₁ 1 km Vokněr</i>		
<i>1955</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 1. C₁ 10km Vokněr</i>			<i>Polsko 1. C₁ 10 km Svájsko 1. C₁ 1a 10 km SSSR 1. C₁ 1 km 1. C₁ 10 km</i>
<i>1956</i>	<i>1. C₂ d 500m Dvořák-Sýkora 2. K₂ dky 500m Francová 2. K₁ m 500m Pavlaec</i>		<i>Melbourne 4. C₁ 10km Vokněr</i>	<i>NSR 3. C₁ 10 km 2. C₁ 1 km Paříž 1. C₁ 10 km 2. C₁ 1 km</i>
<i>1957</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 1. C₁ 10km Vokněr 4. K₁ m 4x 500m</i>			

Obrázek 4 – Tabulka umístění – 1. část

<i>1958</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 1. C₁ 10km Vokněr 2. K₁ 10km Franc 2. K₁ 500m Pavlaec</i>	<i>Praha 2. C₁ 1km Vokněr 2. C₁ 10km Vokněr 3. K₁ 10 km Franc 5. K₁ 4x 500m Pavlaec</i>		
<i>1959</i>	<i>1. C₁ 1km Vokněr 2. K₁ 500m Pavlaec</i>			<i>Polsko-NDR-ČSR Franc a Pavlaec na K₁</i>
<i>1960</i>	<i>4. K₁ 10km Pavlaec</i>		<i>Rím K₁ 4x 500m Pavlaec</i>	
<i>1961</i>	<i>3. K₁ 500m Pavlaec 4. K₁ 1km Pavlaec</i>			<i>Polsko 4. K₁ 4x 500m Pavlaec</i>
<i>1962</i>	<i>—</i>			
<i>1963</i>	<i>3. C₁ 500m dci Fuksa 3. C₁ 3 km dci Fuksa</i>			
<i>1964</i>	<i>1. C₅ 500m dci 2. C₁ 500m dci Fuksa 3. C₁ 5 km dci Fuksa</i>			
<i>1965</i>	<i>7. C₁ 10km Fuksa</i>			
<i>1966</i>	<i>1. K₁ 500m dky ml. Patrušáková 4. C₁ 500m dci Kurfiřst</i>			
<i>1967</i>	<i>4. C₁ 500m dci Kurfiřst 5. C₁ 5 km dci Kurfiřst</i>			
<i>1968</i>	<i>2. C₇ 500m dci Frank, Hampl, Kohout Hillebrant, Procházka, Prokeš</i>			
<i>1969</i>	<i>2. C₇ — 4. K₂ dky 500m Hrubá</i>			

Obrázek 5 – Tabulka umístění – 2. část

1970	3. K ₁ d. ml. 500m Prokaš 4. C ₁ d. 500m Procháška 3. K ₄ d. 500m Prokaš, Kokout + 2 K ₅			
1971	1. C ₁ d. 500m Procháška 1. C ₁ d. 5 km +- 3. C ₅ ml. 500m	ME juniore Rumunsko 6. C ₁ 500m Procháška		BSSR Zítomir 7. C ₁ 1km Procháška
1972	2. K ₁ d. 5 km Prokaš 2. K ₂ d. 1 km Prokaš - Dolejš 3. K ₁ d. 1 km Prokaš 3. K ₁ d. 500m +- 3. K ₂ d. - - - Dolejš	3. 3. přijat 5. Prochášky za KV KSC je 7. 4. dan Svoboda	!	Polsko 7. a 8. C ₁ 1km + 500m Procháška Maďarsko 5. K ₁ 1km Prokaš
1973	3. C ₂ d. 1 km Balatka - Smolík 4. C ₁ d. 500m Balatka dorost: 10. oddíl v C ^h SR			
1974	C ^h SR 2. C ₂ dei ml. 500m Bobek - Černý 2. C ₂ - - 2,5 km - - 2. C ₅ - - 500 km 3. C ₅ dei st. 500 m C ^h SR 1. C ₅ dei ml. 500m 1. C ₅ - - 2.500 m 2. C ₂ - - 2.500m Bobek - Černý 2. K ₁ žáci 300m Pokorný 3. K ₂ - - - Pokorný - Holan dorost: 6. místo z 50 oddílů C ^h SR!			
1975	C ^h SR 1. C ₂ dei ml. 5 km Bobek - Černý 3. C ₅ - - 500 m			Polsko 6. C ₂ dei 500m 1 km

Obrázek 6 – Tabulka umístění – 3. část

C ^h SR: I. VT 3. C ₅ muži 1000 m C ^h SR: II. VT 1. C ₁ 500m Fuksa 1. C ₁ 1000m Smolík 2. C ₂ 1000m Dolejš - Fuksa 2. C ₄ 1000m Fuksa 3. C ₂ 500m Dolejš - Fuksa C ^h SR ml. dorost a žáci 1. C ₁ 500m dei ml. Černý 1. C ₂ 500m - - Bobek - Černý 1. K ₂ 300m žáci Pokorný - Valis 1. C ₁ 5 km dei ml. Bobek 2. C ₅ 500m - - Bobek, Černý, Pokorný Procháška, Bača 2. C ₁ 500m dei ml. Bobek 2. K ₁ žáci 2000m Pokorný M. 3. K ₁ - - 300m - - 3. C ₁ dei ml. 5 km Černý celkově 5. oddíl v C ^h SR				Bobek, Černý
--	--	--	--	--------------

Obrázek 7 - Tabulka umístění – 4. část

11.4 Období mezi lety 1970 – 2000

11.4.1 Charakteristika oddílu, materiální podmínky

Na počátku 70. let se dostala kanoistika do složité situace úpadku. Ozývali se tenkrát hlasy, že její úspěšná éra a období slávy je nenávratně pryč, zrovna tak, jako se z mapy kanoistiky vytratily některé oddíly. Přitom měla krajská kanoistika nejen v Československu, ale i ve světě vynikající jméno. V její historii bylo jen málo období, kdy nás na šampionátech Evropy i světa a i na olympijských hrách nikdo z kraje nereprezentoval. Naštěstí nejhorší scénář nedošel svého naplnění. Zůstali tu se svojí sportovní základnou Zbraslavští a pak také oddíl Nymburské Lokomotivy a s nimi i několik dalších klubů a kroužků. A právě Zbraslav a Nymburk byly těmi snaživými skupinami, které usilovaly o návrat mezi elitu. Nakonec se jim to podařilo, ačkoli např. v Nymburce neměli zrovna nejlepší materiální podmínky. Ovšem ani první kanoisté Lokomotivy Nymburk to neměli ve svých začátcích lehké. Založili oddíl za obrovského nadšení z bývalého Veslařského klubu skautů v roce 1948 a první loděnici si zhotovili z válečného materiálu vlastníma rukama. Dokázali nejenom budovat, ale i trénovat a závodit. A vyrostli z nich skvělí závodníci. Někteří dokonce čestně obstáli i na vrcholných světových soutěžích a olympijských hrách. Budiž jim ke cti, že právě v této pro klub nelehké době, bez kvalitních lodí, ve velmi skromných materiálních podmínkách, dokázali řadou přebornických titulů dláždít svou úspěšnou cestu. Dokazuje to již zmíněné 5. místo Procházky na ME juniorů ve Snagově, dále pak dosáhl velkého úspěchu Jan Prokeš v závodě olympijských nadějí v maďarské Tatě a nelze ani opominout Miroslava Balatku, který se probojoval do juniorského celku ČSSR. Osmnáct svěřenců trenéra Fuksy získalo např. v roce 1974 celkem 51 prvních míst, 40 druhých míst a 33 třetích. K tomu je třeba připočítat další vynikající výsledky 5 děvčat pod vedením trenérky Evy Hrubé. Těmto krásným číslům předcházela tvrdá příprava. Dokud neuhodily mrazy, bylo zcela běžné setkat se s nymburskými kanoisty na Vesláku každý den. V sezóně trénovali dvoufázově – ráno před prací či školou a odpoledne nebo večer. V zimě se scházeli 3x týdně v tělocvičně, jeden den chodili plavat, zbytek týdne vyplňovali vytrvalostními běhy. Příprava kanoistů má rozhodně daleko k relaxaci. Pro mnohé by stačil již jen tento výčet aktivit, ovšem kromě něho musel každý člen oddílu odpracovat ročně 100 až 300 hodin na údržbě a výstavbě loděnice, která v tomto roce byla konečně úspěšně ukončena. Zařizovala

se klubovna a upravovalo se okolí. K tomu práce na opravách lodí přes zimu, které patřily k samozřejmostem. To vše nebyla maličkost. Vyžádalo si to spousty večerů, sobot a nedělí. Navíc bylo potřeba i vyrobit pádla, což byla kapitola sama o sobě. Opravdoví vodáci závodníci si totiž pádla nekupovali, ale vyráběli si je sami. A to byla výsada těch nejšikovnějších. Mezi ně patřil v Nymburce Balatka starší, trenér Fuksa a další člen oddílu Kohout. Jak již bylo zmíněno, materiální podmínky oddílu nebyly zrovna vyhovující, ale i přesto si klub ani nikdo ze závodníků nikdy nestěžoval. Naštěstí se Tělovýchovná jednota k oddílu nikdy nechovala macešsky a kanoisté se snažili její dobrou vůli oplácet vynikajícími výsledky a i tím, že se snažili vlastní prací a svým maximálním přičiněním snížit výdaje na minimum. Oddíl disponoval bohužel jen třemi závodními kajaky a stejným počtem kanoí. Kvalitní deblkajak neměl vůbec a když chtěli Prokeš – Kohout úspěšně zajet závod, museli ho absolvovat ve vypůjčené lodi. Z těchto důvodů nepřipadala v úvahu společná příprava, která by byla ideální, ale závodníci museli trénovat postupně. Naštěstí trenér Fuksa nikdy nelitoval volného času a byl, a dodnes je, v loděnici kdykoli bylo a je potřeba. Přes léto se jeho pokyny z lodě či kola rozléhaly a rozléhají na břehu Labe často až do tmy.

11.4.2 Josef Fuksa – závodník, trenér

Když už jsme několikrát zmínili jméno nejprve závodníka a později trenéra Josefa Fuksy, připomeňme si něco málo z jeho úspěšné závodnické i trenérské minulosti. Je to opravdový obětavec k pohledání. Kanoistika mu učarovala už v 15 letech. Jako dorostenec se podílel na vítězství pětikanoe na přeboru republiky, kde získal ještě další 2 stříbrné a 2 bronzové medaile. V Dukle Praha jezdil „debla“ s Pěnkavou, získali společně bronz na přeboru ČSSR a byli jedinou domácí dvojicí, které se kdy podařilo porazit tehdy nejlepší československý „debl“ Čtvrtečka – Hauzím. Ještě po vojně zajeli s Jonášem 4. místo na MČR. Poté se ve 23 letech začal Josef Fuksa již plně věnovat trenérské práci, které obětuje do dnes všechny svůj volný čas.⁴⁷ Pracoval jako jeřábník v dílnách ČSD a i své pracovní dovolené obětoval svým svěřencům. Sbalil rodinu, mimochodem manželka v té době ještě sama závodila a syna, jež od mala projevoval sklony ke kanoistice, a odjel s oddílem na soustředění. V roce

---

⁴⁷ FUKSA Josef

1974 to byl týden v Týně nad Vltavou, během něhož probíhala třífázová příprava a v jejím rámci si i stačili „odskočit“ k závodům do Bechyně. Soustředění zakončili závěrečnou slavnostní jízdou po Lužnici. Utužili tak nejenom kolektiv, ale celé soustředění bylo zároveň vynikající přípravou na domácí vrcholné závody. A tato poctivá příprava se vyplatila. Balatka skončil na Mistrovství ČSR v kánoí K1 na 500 metrů druhý a v ČSSR pak čtvrtý. V „deblu“ si spolu se Smolíkem vyjeli na dvojnásobné trati bronz a nezklamali ani mladí. Pětikanoe mladších dorostenců ve složení Pánek – J. a P. Procházkové – Bobek a Jedlička přebírala na konci 500 metrové tratě bronzové medaile. Druhé místo Balatky na regatě v Praze v C1 na 500 metrů a dvě třetí místa v C2 na 500 metrů ve složení Balatka – Noll ve stejném závodě nymburské úspěchy tohoto roku završily. V celostátním dorosteneckých soutěži oddílů se umístil klub Lokomotivy Nymburk na 9. místě a to byla nejen vizitka dobré práce, ale i příslib a závazek do budoucna. Aby výsledky byly stále tak dobré, o to se snažili nejenom závodníci, ale lví podíl měli samozřejmě i trenéři. Jak trenér Fuksa, tak trenérka Hrubá, se snažili do tréninků vnášet něco nového, inovativního. Navštěvovali semináře trenérů, kde se seznamovali s nejnovějšími trendy, na jejichž základě připravovali nové tréninkové plány. V zimní přípravě se hodně zaměřovali na vytrvalostní běh, posilování břišních a zádočných svalů, svalů ruky a nezanedbávali ani plavání, které je důležité pro posílení mezižeberního svalstva. Tím vším získávali závodníci oběhovou zdatnost a až poté přecházel trénink na cviky silové. Přes zimu alespoň jednou týdně vyráželi na vodu. Součástí přípravy před sezonou 1975 bylo také zimní soustředění, které se uskutečnilo poslední týden v únoru v Rožnově pod Radhoštěm. Kanoisty přivítaly Beskydy krásným počasím. Čekalo je 7 dní tréninku. Skupina 7 chlapců a 5 děvčat pod vedením trenérů Josefa Fuksy a Evy Holé denně polykala kilometry. Trénovali dvoufázově, chlapci v průměru 40 až 50 kilometrů, děvčata 20 až 25 kilometrů. Tréninky byly náročné, ale trenéři i závodníci byli spokojeni a těšili se na jaro, až vyjedou na vodu. Zahájili Nymburskou pětistovkou, která je pořádána jako veřejné postupové závody. V tomto roce se očekávala rekordní účast, přihlásilo se 525 lodí z 29 oddílů. Divákům bylo v průběhu závodů umožněno prohlédnout si nová tělovýchovná zařízení a loděnici, kterou si členové oddílu vybudovali svépomocí, když odpracovali celkem 7 800 dobrovolných brigádnických hodin. V tomto množství závodníků se Nymburáci

neztratili. Opět zacinkala spousta medailí – 2 zlaté, 5 stříbrných, 2 bronzové a k tomu množství dalších předních umístění. Následovaly závody a soutěž jako Poděbradský kilometr, Ústecký kilometr, mezinárodní závody v Pardubicích a jedna akce, která se vymykala tradici, a tou byly kvalifikační závody v Bratislavě. V kategorii K2 žen obsadila ve finále Fuksová – Hrubá páté místo. Mezi posledních 15 se proboujvali kanoista Balatka a kajakář Kohout. Na přeborech Středočeského kraje ve Zbraslavi prokázali Nymburští vodáci suverénní postavení a získali celkem 12 přebornických titulů, většinou na úkor preferované a finančně dotované vodácké základny Sport Zbraslav, jejíž závodníci tehdy pouze paběrkovali. Přeborníky ve svých kategoriích se ze závodníků Lokomotivy Nymburk stali dvakrát Kelyman – Kohout, dvakrát Balatka, Kubíček, Fuksa, Bobek a po jednom vítězství brali Černý, Pokorný, Kolan, Klikošová, Štrobachová. Dobře si vedl i talentovaný debutant Prachař v C1 a v C2, kde obsadil 2. a 3. místo. Velmi potěšily výsledky v kategorii „žáci“, kde v K1 bratři Pokorní obsadili první a třetí místo. Na následujících kvalifikačních závodech dorostu v Komárně si nymburští závodníci vyjeli 3x první místo, 3x druhé místo a 3x třetí místo a dalších 5 míst do sedmého místa.

Na kanoistické regatě v Praze na stadionu vodních sportů získali nymburští vodáci další mezinárodní úspěchy. Závody sloužily většině účastníků z celé Evropy jako prověrka na mistrovství světa v Mexiku. Pro naše závodníky byly též kvalifikací pro účast v národním mužstvu. V těžké konkurenci zvítězil v závodě C1 na 500 metrů nymburský Kubíček a na 1 km trati dojel druhý. V kategorii C2 na 500 metrů dojeli Kubíček – Procházka ml. na šestém místě a jen o stupínek hůře dopadli na dvojnásobné trati. Potěšitelné bylo umístění dalších nymburských závodníků, kteří byli toho času v Dukle Praha. Byl to Procházka st., který v závodě na 500 metrů porazil našeho nejlepšího reprezentačního kanoistu Čtvrtečku a Prokeš v K2 na 10 km dojel na druhém místě. V červnu tohoto roku proběhlo v Praze též mistrovství ČSR staršího dorostu, kde TJ Lokomotiva Nymburk se umístila v celkovém hodnocení na 5. místě. Během této soutěže byl vložen závod II. VT kategorie C2 muži, ve kterém Balatka - Fuksa zvítězili na 1 km trati a na poloviční trati byli druzí. V Týně nad Vltavou se naopak uskutečnil přebor ČSR mladšího dorostu, kde nadějně mládí získalo celkem 7 skvělých umístění do 10. místa. Od 20. do 21. 7. 1974 se v Praze uskutečnilo Mistrovství ČSSR. Praha přivítala účastníky v rychlostní

kanoistiky na hladkých tratích v kategorii dospělých. Šampionát byl zároveň druhým kontrolním závodem před mistrovstvím světa, a proto se zde sešla celá kanoistická elita ČSSR. I když síla nymburské kanoistiky byla především v dorostu, tak ani dospělí nezůstali ve finále bez předních umístění. V C1 muži na 10 km byl Balatka pátý, v K2 ženy na 500 metrů Fuksová s Hrubou vybojovaly 8. místo a v K1 ženy 500 metrů se Hrubá na sedmém místě zařadila za Fuksovou, tedy o jedno místo níže. V srpnu následoval veleúspěšný Jablonecký kilometr, který přinesl celkem 26 předních umístění, z čehož 8 bylo z míst prvních, 6 z druhých a 7 ze třetích. Zbývajících 5 místo bylo z umístění do 6. místa. Podobně úspěšný byl předposlední podnik tohoto roku, jímž byl Hradecký kilometr, který byl také postupový a i zde výsledek byl velice dobrý, konkrétně bylo dosaženo 14 předních umístění. Kromě radosti z výsledků těšilo Nymburské i to, že zasvětili nový deblkajak, jehož získáním si oddíl vylepšil svůj skromný lodní park. Díky tomu se uvolnilo několik míst pro další mladé závodníky a závodnice ve věku do 14 let, kteří se tím pádem mohli hlásit za nové členy oddílu. Úplně posledním závodem této sezony byl Severský kilometr pořádaný v září v Děčíně. Tratě byly výborně připraveny, konkurenci tvořilo 19 oddílů z ČSSR i ze zahraničí. Nymburští završili tuto velmi úspěšnou sezonu ziskem dalších 13 předních umístění od 1. do 4. místa. Závodníci Prachař a Smolík si na základě vynikajících dlouhodobých vybojovali postup do II. výkonnostní třídy.

11.4.3 Závodní rok – 1974

O úspěších nymburských vodáků informovaly mnohé noviny a časopisy. Na sklonku roku 1974 vyšel v deníku Nymbursko článek pod titulkem „Úspěšný kanoistický oddíl TJ Lokomotiva“ shrnující sezónu 1974 a k věci uvedl: „Hovořit o dobré spolupráci mezi trenérem a závodníky v kanoistickém oddíle TJ Lokomotiva Nymburk je zbytečné. Svědčí o ní výsledky dosahované na závodech veřejných, kvalifikačních i přebornických. Za zmínku stojí, že v sezonně roku 1974 získali členové oddílu 47 první, 47 druhých a 42 třetích míst, zvítězili ve třech kvalifikačních závodech a na přeboru ČSR získali jednu zlatou, 2 stříbrné a 2 bronzové medaile. Na přeborech ČSSR pak 3 stříbrné a 1 bronzovou.“ „Plánem kanoistického oddílu pro budoucnost je

vytvoření tréninkového střediska mládeže a tím zajištění kvalitní přípravy dalších reprezentantů ČSSR.“⁴⁸

A tím jsem nastínila příklad jednoho z mnoha soutěžních roků a jejich průběh. Sezony byly úspěšné i v jiných letech a jejich popis by byl tedy obdobný.

Vodáci vlastně nikdy neodpočívají. Např. Eva Hrubá si jako doplněk tréninku zvolila účast na 78. ročníku populárního běžeckého závodu Běchovice – Praha. Na trať dlouhou 10 km zahrnující v sobě „Hrdlořežský stoupák“ se postavila s dalšími 20 závodnicemi a staly se tak průkopnicemi, neboť až od tohoto roku byla do tohoto závodu zařazena poprvé ženská kategorie. Po závodě Eva řekla reportérovi časopisu *Stadión*: „Trať je opravdu velmi náročná pro muže, natož pro děvčata. Nepočítala jsem, že bude většinou samé stoupání. Také konkurence byla silná. Mezi závodnice specialistky se nemohu řadit, ale jsem ráda, že jsem doběhla. A příští rok na startu určitě nebudu chybět.“⁴⁹ A tak se zrodila nová tradice. Od této doby je startovní listina běchovického závodu doplněna o jména nymburských kanoistů. Náročná byla i zimní příprava, jak vyplývá ze záznamů klubové kroniky: „Když přijde zima, je na loděnici smutno. Stromy okolo řeky jsou holé a vítr v jejich korunách nešumí. Řeka je tmavá a studená, dny krátké a tréninky se protahují pozdě do tmy. Ale v loděnici se často svítí. Z malé posilovny je slyšet oddychování sportovců i hlas trenéra. Vodáci posilují. Tréninky s činkami jsou náročné, hlavně pro děvčata a nejsou ani tak záživné, jako cvičení v tělocvičně na náradí. Ale není zbylí, na jaře, kdy začínají tréninky na vodě, je tato dřina znát.“ Na vodě probíhají tréninky i v zimě, pokud Labe nezamrzalo, chlapci i děvčata na to bývali připraveni. Každý se vypořádával se zimou, jak se dalo. Např. kajakářky, aby je nezábly ruce, si přišivaly na pádla igelitové sáčky, které alespoň trochu chránily před mrazem. Součástí zimní přípravy bylo i plavání v bazénu, vytrvalostní běh v terénu a např. denní dávka 20 - 30 kilometrů běhu na lyžích. Když přišla zima, v okolí loděnice bylo opravdu smutno, ale uvnitř se tvrdě pracovalo a připravovalo na nadcházející závodní sezonu.⁵⁰ Na závěr zmiňovaného roku 1974 čekaly nymburské vodáky dvě akce, které se svým charakterem diametrálně lišily. Obě připadly na 31. 12. 1974. Nejprve se tradičně sportovním způsobem rozloučily

---

⁴⁸ Úspěšný kanoistický oddíl TJ Lokomotiva. *Nymbursko*. 1974

⁴⁹ PLAČEK Karel. *Odvážné ženy mezi muži*. *Stadión*. 1974

⁵⁰ HRUBÁ Eva. *Vodáci neodpočívají*. *Nymbursko*. 1974

se stávajícím rokem účastí na silvestrovském běhu Kolín – Nymburk, aby se poté v podvečer téhož dne všichni společně sešli na Vesláku, kde je čekala společná oslava Silvestr 1974, jehož vyvrcholením byl půlnoční ohňostroj v přístavu. Ale pozor! Už 1. ledna byli opět všichni na vodě a čekal je pro formu jeden cvičný kilometr. Následovaly informace o zimním soustředění, které se tentokrát uskutečnilo na chatě TJ Lokomotivy Nymburk ve Strážném v termínu od 14. 2. do 23. 2. 1975. A kolotoč tréninků a tvrdé dřiny se roztácel nanovo, závodnický kalendář byl totiž plný nejen pravidelných tréninků, ale byl nabytý i nejrůznějšími termíny různých přeborů, závodů a kvalifikací. Ty pak chtěli závodníci absolvovat samozřejmě maximálně připravení, aby oddíl v celostátním hodnocení nejméně obhájil čestné 6. místo z roku 1974, na které postoupil z původně 10. místa dosaženého v roce 1973.

Sezona 1975 byla zahájena již 28. ročníkem Nymburské pětistovky, která byla početně zastoupená závodníky z celé ČSSR a to včetně reprezentantů. Tentokrát ale byla slavnostnější, neboť závody se uskutečnily jako součást oslav 700 let města Nymburka. Výsledkem bylo opět 14 předních umístění. V jednu velkou slávu se proměnily závody v termínu 10. - 11. 5. 1975, kde také nymburští vodáci bojovali na dvou frontách. Zatímco většina oddílů obsazovala přední místa na „Poděbradských 10 km“, dokázal závodník Procházka (1. VT) uplatnit svoje bohaté zkušenosti a obsadil na kvalifikačních závodech v Praze 5. místo ve finálových jízdách na 500 metrů a 6. místo na 1 km. Mimochodem v Poděbradech stanuli nymburští na bedně 18x a z toho 9x se jednalo o příčku nejvyšší. Tímto ale nebraly úspěchy konce. Jejich výčet se pomalu stává monotónní a jako příklad lze uvést zisk 21 přebornických titulů a 16 předních umístění z mezinárodních závodů SEČ, kterých se zúčastnilo 2 500 závodníků. O zhruba polovinu méně účastníků měly závody v Praze konané pod názvem Velká cena Sparty a memoriál Martina Friče, kam se přihlásilo 1 300 kanoistů a pro Nymburk jeho zástupci získali 27 umístění do 5. místa. Na závodech přeboru staršího dorostu II. výkonnostní třídy na Císařské louce v Praze se stali přeborníky ČSR v závodech na 500 metrů J. Fuksa a na 1 km L. Smolík. Na Mistrovství ČSSR I. VT v červenci v Jablonci nad Nisou dosáhli závodníci Lokomotivy Nymburk na 4 tituly mistra ČSR a v celkovém hodnocení obsadili páté míst. V srpnu se blýskli na Týnské desítce ti nejmladší. Jejich čtyři první místa byla velikým příslibem a oddíl se nemusel strachovat, že by v budoucnu přišel

o své prestižní postavení mezi vodáckými oddíly. A následující sezony tomu daly za pravdu. Tedy to, že práce s mladými nadějemi je pro klub stěžejní a vynaložená péče o mláďá přináší své ovoce.⁵¹

11.4.4 Úspěšná generace kanoistů ze 70. let a jejich výsledky

Kanoistický oddíl měl vždy mnoho členů. V loděnici se to hemžilo nejenom starší, ale hlavně mladou generací, která byla vždy prioritní cílovou skupinou. Byli tam všichni, kdo přilnuli k vodě. Ráda bych proto představila několik chlapců a dívek, kteří pod vedením trenérů J. Fuksy a E. Hrubé dosáhli na významné sportovní úspěchy. Tuto minisérii osobních medailonků můžeme nazvat „po stopách zlatých medailí“.

▪ Jaroslav Procházka

Obrázek 8 – Jaroslav Procházka

Kapky potu v kanoi – Jaroslav Procházka (16. 10. 1953), motorář ČSD Nymburk

Na vrcholu své kariéry studoval ještě strojní průmyslovku. Byl to veselý kluk se spoustou koníčků, mezi kterými ten největší byla voda. Ta si ho získala už jako malého kluka, nejdříve turisticky a poté, co přešel do kanoistického oddílu, tak i závodně na kanoi. Nastoupil na cestu dřiny, závodění, medailí, radosti, ale sem tam i zklamání a opět nového odhodlání. Ale jelikož byl nesmírně houževnatým a cílevědomým sportovcem, který v ničem nepolevil, jen tak se mohl dopracovat k úspěchům, kterých dosáhl. Stal se členem juniorského družstva ČSR, poté Dukly Praha a nakonec nepostradatelnou posilou reprezentačního týmu ČSR. Je nositelem I. VT. Na Mistrovství ČSSR 1975 v Praze skončil ve své kategorii na 6. místě.⁵²

---

⁵¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*

⁵² HRUBÁ Eva. *Kapky potu v kanoi. Nymbursko. 1975*

▪ Jan Prokeš

Mnoho hodin v lodi – Jan Prokeš (4. 4. 1954), zaměstnan v ČSD Nymburk

K vodě přišel také jako kluk. Nejdříve ho lákala turistika, ale později společně s J. Procházkou si našel cestu k vodákům. Tam ale na rozdíl od Jardy sedl do kajaku a ten se mu stal každodenním přítelem. Do tréninku se zakusoval s nebyvalou vervou, zvykl si na dřinu i na rozmary počasí. Prostě se do vody zamiloval se vším všudy. Z juniorského družstva ČSR přešel do Dukly

Praha a poté opět s J. Procházkou do reprezentačního týmu ČSR. Byl nositelem I. VT. Na Mistrovství ČSSR r. 1975 se v kategorii K2 umístil na 2. místě. Jeho cílem nebylo dosahování maximálních výsledků za každou cenu, ale jeho přáním bylo vydržet u svého milovaného sportu co nejdéle. Být zdravý a mít ze sportování radost a potěšení.

53

Obrázek 9 – Jan Prokeš

▪ Jan Kohout a Ivan Kelyman

Dva na jedné lodi – Jan Kohout (30. 12. 1953), vystudoval VUT v Praze, a Ivan Kelyman (2. 7. 1951), zaměstnanec AZNP Mladá Boleslav

Na kajaku jezdili oba dva již od mládí. Jako kluci nevěděli, co dělat s přebytečnou energií a silou. Váhali, na co se dát. A tak se ocitli v loděnici nymburského oddílu. Svezli se na vodě, seznámili se s technikou jízdy na kajaku a pak už chodili každý den. Voda se stala koníčkem, radostí, občas byla i příčinou vzteku, když to na závodech nevyšlo, jak si přáli. Na deblkajaku spolu jezdili mnoho let, byli nositeli I. VT. Vedle vody měli mnoho jiných koníčků, oba byli velmi společenští, kamarádští.

Obrázek 10 – Jan Kohout a Ivan Kelyman

---

⁵³ HRUBÁ Eva. Mnoho hodin v lodi. *Nymbursko*. 1975

Honza rozuměl truhlářině, stavěl pádla, Ivana učarovala auta, dokázal opravit vše, co se dalo.⁵⁴

▪ **Lubomír Pokorný**

Dříč – Lubomír Pokorný (1. 3. 1960), byl studentem ŽOU Nymburk

K vodě přišel jako kluk samá ruka, samá noha, nesmělý a tichý. Na první pohled mu učaroval kajak. Do tréninku se pustil s velkou chutí. Trénoval denně, za jakéhokoli počasí. Voda ho pohltila celého a stala se mu jediným koníčkem. Postupně z něho vyrostl vyspělý závodník. V roce 1975 byl zařazen do širšího výběru juniorského družstva ČSR. Na Mistrovství dorostu 1975 v K2 na 500 metrů obsadil 9. místo.⁵⁵

▪ **Vlastimil Černý a Dušan Bobek**

Dva jako jeden – Vlastimil Černý (11. 1. 1959), byl studentem ŽOU Nymburk, a Dušan Bobek (21. 2. 1959), student Gymnázia Nymburk

Oba měli jednoho velkého koníčka – a to sport všeho druhu, ale vodě dávali nejvíc.

Obrázek 11 - Vlastimil Černý a Dušan Bobek

A ta jim to vracela. Byli v širším výběru juniorského družstva ČSR. Na Mezinárodních závodech v Polsku byli šestí v C2 na 500 metrů. Byli svědomití, v trénincích si nikdy nic neodpustili a deblkanoe byla jejich každodenní družka. Všude, kde byla nějaká legrace, byli i oni.⁵⁶

---

⁵⁴ HRUBÁ Eva. Dva na jedné lodi. *Nymbursko*. 1975

⁵⁵ HRUBÁ Eva. Dříč. *Nymbursko*. 1975

⁵⁶ HRUBÁ Eva. Dva jako jeden. *Nymbursko*. 1975

▪ **Helena Štrobachová**

Blondýnka s pádlem – Helena Štrobachová (18. 5. 1958), studentka Gymnázia Nymburk

Přišla jako ostatní děvčata, nejdříve nesměle postávala na břehu řeky, potom se svezla na lodi a naučila se správně pádlovat. Přivykla tréninkům, režimu i závodům. V přípravě byla svědomitá, cílevědomá. Studium, mimoškolní povinnosti (vedla např. pionýrskou skupinu) i záliba v pletení jí zabíraly dost času, tréninky nešidila. Byla krajskou přebornicí pro rok 1975 v K2 na 500 metrů.⁵⁷

Obrázek 12 – Helena Štrobachová

▪ **Jiřina Křivánková**

Obrázek 13 – Jiřina Křivánková

Dívka v kajaku – Jiřina Křivánková (25. 4. 1957), studentka Gymnázia Nymburk

Subtilní dívka s krásnými dlouhými vlasy. Nikoho by na první pohled nenapadlo, že jezdí na kajaku. Přišla jako patnáctiletá, že to zkusí. O závodění nechtěla ani slyšet, ale časem jí to nedalo. A od té doby jezdila, v závodní sezoně každý

víkend balila věci, pádlo, kajak a hurá na závody. Měla ráda ruční práce a dobře hrála na klavír.⁵⁸

▪ **Renata Kličošová**

Povídálek – Renata Kličošová (30. 8. 1957), vyučená prodavačka, poté studentka večerní obchodně-ekonomické školy v Praze

Na vodě jí bylo vždy plno. Byla upovídaná, veselá, společenská, plná energie. Úspěchy měla již

Obrázek 14 – Renata Kličošová

⁵⁷ HRUBÁ Eva. Blondýnka s pádlem. *Nymbursko*. 1976

⁵⁸ HRUBÁ Eva. Dívka v kajaku. *Nymbursko*. 1976

od začátku. Byla krajskou přebornicí 1975 v K1 na 500 metrů. Tréninky si plnila vždy svědomitě, ale pracovní profese, v níž nechyběly sobotní směny, jí často neumožňovaly jet na závody. Zaměstnavatel se jí sice snažil vycházet vstříc alespoň tehdy, se jednalo o důležité závody. Přesto byla Renata oproti ostatním v nevýhodě. Jejím velkým přáním bylo dokončit studium, tím získat více času na tréninky a hlavně mít možnost jezdit s ostatními na všechny závody.⁵⁹

Tolik něco málo o deseti nejlepších nadějích TJ Lokomotivy Nymburk, kteří byli v polovině 70. let tahouny oddílu a jejichž přičiněním patřila nymburská kanoistika k tomu nejlepšímu, co bylo ve vodáckém sportu k vidění. Laťku výkonnosti posouvali stále výš a výš a přesto se jim dařilo vozit další a další medaile.

Již první závody nové sezony 1976, jimiž byla Nymburská pětistovka, byly na jednu stranu tradiční, vládlo totiž tradiční nepříznivé počasí, na straně druhé probíhaly poprvé podle nových mezinárodních pravidel. Pořadatelé si zasloužili velkou pochvalu, neboť povětrnostní podmínky tohoto roku byly extrémně nepříznivé a zvládnout technicky náročný program závodů, navíc s již zmíněnými novými pravidly, byl opravdu oříšek. Podařilo se to i přes nebývalou účast 469 závodníků z 31 oddílů.⁶⁰ Z množství klubových úspěchů tohoto roku se zastavme u jednoho, který stojí za zmínku. 31. 7. 1976 proběhl na Nové Rabyni mistrovství ČSR v rychlostní kanoistice ve vytrvalostním závodě na 35 km za účasti 30 lodí z Čech a Moravy v kategoriích K1, K2, C1, C2, to vše muži a K1 ženy. Závod probíhal za silného větru na rozbouřených Slapech a kategorii C2 M zvítězila dvojice Dolejší – Fuksa, která mimochodem v témže roce získala tímto již 5. přebornický titul. Za rok 1976 byl nejlepším kanoistou roku vyhodnocen nymburský Vlastimil Černý. Tato událost tak byla hezkou tečkou za další úspěšnou sezonou.⁶¹

Příštího roku uspořádal nymburský oddíl již jubilejní 30. ročník Nymburské pětistovky. Nepříznivé počasí opět nezklamalo, vysoká účast 450 závodníků včetně reprezentantů

---

⁵⁹ HRUBÁ Eva. Povídálek. *Nymbursko*. 1976

⁶⁰ PLAČEK Karol. „Nymburská pětistovka“ vodáků. *Nymbursko*. 1976

⁶¹ PLAČEK Karol. Nymburští vodáci opět mistry ČSR. *Nymbursko*. 1976

také ne. V C1 žáků zvítězil na 300 m Tomáš Bobek, řada dalších se umístila opakovaně na předních finálových místech.⁶²

V roce 1978 prošel tento závod nejradikálnější změnou. S ohledem na změněné technické podmínky vyplývající z rozšířené lodní přepravy uhlí, byli pořadatelé nuceni omezit program závodů pouze na 1 den, kde se uskutečnily jen závody na krátkých tratích. Naštěstí tato změna neměla zásadní dopad na oblíbenost tohoto závodu a zůstal dále jedním z nejoblíbenějších mezi vodáky.⁶³

Spousta originálních nápadů pro zpestření tréninků, chuť dělat něco nového, to byly a jsou přednosti členů oddílu kanoistů. Jedním z nich byl např. v roce 1980 nápad uspořádat 14-denní výcvikový tábor na Hronu. Byl to závěr přípravy před zahájením závodní sezony. Nejprve byly odeslány lodě, poté si sbalili zavazadla závodníci a vyrazili. Slovensko i samotný Hron je přivítaly teplým a slunečným jarním počasím. Hned po příjezdu skupina 13 chlapců a děvčat zasedla do cestovních lodí a vydala se na 200 km dlouhou pouť po Hronu z Bánské Bystrice do Štúrova. Pro vedoucího výpravy Jaroslava Procházku, společně s trenéry Kelymanem a Prokešem byla tato akce prací navíc, ale rádi obětovali svůj volný čas a i vlastní peníze z lásky ke kanoistice a šli do této akce. Po stránce sportovní neměli žádné problémy, ale asi po týdnu se některým nejmladším sportovcům začalo stýskat, což se snažili překonat. Čas netrávili pouze na vodě, ale cestou navštěvovali rovněž historické a kulturní památky, prohlíželi si přírodu v okolí řeky a také večery u táboráků měly bohatý program. Tréninkový tábor nejenom splnil předpokládaná očekávání, ale v mnohém je i překonal. Velký dík patřil samozřejmě i rodičům, bez jejichž pochopení a finanční podpory by se tato akce nemohla nikdy uskutečnit.⁶⁴

Na počátku 80. let se mezi nymburskými dorostenkami začala výrazně prosazovat velmi nadějná závodnice a posléze i krajská přebornice Hana Kalousová. Rychlostní kanoistiku si zvolila proto, že ji nejenom bavila, ale i proto, že od malička vyrůstala na nymburské loděnici. Její otec i matka také závodili a tak měla k vodě velmi blízko. Již po dvou letech dosahovala vynikajících úspěchů a to i proto, že všechny tréninkové požadavky plnila vždy do puntíku. K náročným

---

⁶² PLAČEK Karol. Nymburská pětistovka po třicáté. *Nymbursko*. 1977

⁶³ PLAČEK Karol. Před startem Nymburské pětistovky. *Nymbursko*. 1978

⁶⁴ HRUBÁ Eva. Kánoe a kajaky na Hronu. *Nymbursko*. 1980

tréninkům přistupovala poctivě a svědomitě, její trenérka Jana Fuksová s ní byla nadmíru spokojena. Není divu, že se o ni velmi záhy začalo zajímat středisko vrcholového sportu VŠ Praha. Byla vyhlášena okresním sportovcem roku v rychlostní kanoistice.⁶⁵

Další velkou nadějí byl Tomáš Bobek, ročník 1963. Vyučený elektrikář, sportovec, nesmírný dřič, který několik let neznal nic jiného, než vodu a pádla. Jeho talent a píle byly odměněny na dorosteneckém přeboru ČSSR 1980, kde skončil 2x druhý a jednou první. Jeho trenér, bývalý reprezentant Jaroslav Procházka, který měl na starost nejmenší adepty kanoistiky, o Tomášovi řekl: „Má veliký talent, vysokou tréninkovou morálku, přinutí se i v na první pohled prohraném závodě ze sebe vyždímat vše, jen aby nezůstal v poli poražených. Tréninkové plány plní do puntíku. Věřím mi jako trenérovi a to je hlavní.“⁶⁶

Jméno Jaroslava Procházky (nar. 1963) bylo již zmíněno několikrát. Jaká byla jeho cesta závodního kanoisty? Kluk s dlouhýma rukama přímo stvořenýma pro pádlo. Začínal v roce 1975 v rodných Poděbradech, kde ho trénoval Tomáš Koblic. Když ten se odstěhoval, zůstal bez trenéra a odešel do Nymburka. Trenér Josef Fuksa tehdy přibral ke svým svěřencům ještě kajakáře Jardu. Ten svůj talent prohluboval každodenním dojížděním na kole z Poděbrad do Nymburské loděnice, kde trénoval. Jarda byl svědomitý, trénoval a odváděl výsledky. Např. získal dvakrát stříbrné medaile z přeboru ČSSR, s kterými byl ale osobně nespokojen, jak vyplývá z jeho prohlášení: „Druhé místo je vlastně nejhorší, jsi blízko prvního a nemáš ho. Mohlo to být jistě lepší.“⁶⁷ A zlepšovat se snažil stále. Přešel do Střediska vrcholového sportu VŠ Praha, kde měl nesrovnatelně lepší podmínky k tréninku, hlavně co se týká zimní přípravy. Cesta z Poděbrad do Nymburka sice ztratila svého každodenního přítele, československá rychlostní kanoistiky byla naopak obohacena o mladou kajakářskou naději.

Vodáci dosahovali krásných úspěchů i mimo kanoistiku. Např. v roce 1981 se 10 členů oddílu zúčastnilo 14. ročníku Jizerské padesátky. Mezi tisícovkami účastníků dojel

---

⁶⁵ HRUBÁ Eva. Přebornice Hana. *Nymbursko*. 1980

⁶⁶ HRUBÁ Eva. Druhý v republice. *Nymbursko*. 1980

⁶⁷ HRUBÁ Eva. Za kajakem na kole. *Nymbursko*. 1980

nymburský Futera na pěkném 60. místě v čase 3:05:26.⁶⁸ Činnost oddílu, jak jsme zmiňovali, je hlavně práce s mládeží. Jejich úspěchy, to je alfa a omega. Důkazem budiž několik faktů dokladujících toto tvrzení. Na přeborech kraje v roce 1981 v Nymburce získali domácí 39 ze 43 možných titulů přeborníka kraje. Většina ostatních nymburských kajakářů a kanoistů se umístila do 3. místa. Z přeborů kraje ve vytrvalostních disciplínách, které se uskutečnily v Mladé Boleslavi, si přivezli nymburští 4 z 5 možných titulů.⁶⁹

Ze závodů Českého poháru mládeže z Ostrožské Nové Vsi si dovezli 2x první místo, 4x druhé místo a řadu třetích a čtvrtých míst. Ve výčtu úspěchů by se dalo pokračovat nekonečně dlouhým seznamem. Základem těchto úspěchů je nejen tvrdá příprava samotných závodníků, ale také nesmírné množství poctivé a náročné práce trenérů manželů Fuksových, kteří přípravě svých svěřenců vždy věnovali mnoho ze svého volného času. Nemenší dík patří také bratrům Kelymanovým, kteří se obětavě starali o provoz oddílového vozu, jímž odváželi vodáky a lodě na závody. Výčet všech jejich úspěchů za rok 1981 lze shrnout takto: kanoistický oddíl získal 96 prvních, 76 druhých a 84 třetích míst. Z toho na přeborech ČSR a ČSSR to bylo 22 medailí za první až třetí místo. Oddíl byl též líhní pro několik odchovanců, kteří v pozdějším věku přestoupili do Dukly Praha nebo do SVS VŠ Praha. Jednalo se např. o olympionika Petra Kubíčka, reprezentanty bratry Pokorné a juniora Tomáše Bobka. Jako nejlepší sportovci okresu byli v kategorii mužů vyhodnoceni Libor Smolík, junior Tomáš Bobek, starší žákyně Hana Bacílková a titul nejlepšího trenéra získal Josef Fuksa.

Zmiňme i jinou, než závodní oblast. Oddíl se průměrně ročně účastnil 20 závodů po celé ČSSR. Cestování mu usnadňovalo vlastnictví skříňové Pragy V3S, která sloužila nejen k přepravě závodníků, ale i jako noclehárna s možností topení či popř. k sušení promočených dresů za nepříznivého počasí. Nevýhodou byla značná poruchovost. A rok 1982 lze směle nazvat „rokem poruch Pragy V3S“. Začalo to zadřením motoru cestou do Bratislavy a následovala havárie převodové skříně. Poruchy přicházely v nejméně vhodný okamžik a vždy přinesly řadu komplikací.

---

⁶⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*

⁶⁹ Krajské přebory v rychlostní kanoistice. *Nymbursko*. 1981

Opravy se řešily operativně. Např. při cestě do Bratislavy vypovědělo vozidlo službu, vůz se stal nepojízdný a z dálničního odpočívadla se stala dočasná automobilová opravná a krátkodobý kemp pro celou výpravu. V jízdě se mohlo pokračovat až po značně náročné opravě spočívající v generální opravě zadřeného motoru a teprve poté následoval zbytek cesty na závody. To vše zvládli za 8 hodin v naprosto nevyhovujících podmínkách již zmiňovaného dálničního odpočívadla. Při jiné cestě se pro změnu porouchala převodovka, což znamenalo, že nepojízdné auto muselo být odtaženo do loděnice, kde následovala příslušná oprava vlastními silami. Cestou na závody do Prahy došlo k nabourání vleku plného lodí a to jej poničilo natolik, že musel být následně generálně opraven. S tím vším se museli vodáci také potýkat a mnohdy to nebylo vůbec jednoduché. Ale nejsou to pouze vynikající sportovci, ale jsou to i lidé zároveň pracovití a zruční.

Za zmínku v tomto roce stojí, že od 10. 8. do 21. 8. 1982 bylo vypuštěno Labe. Během této nucené přestávky byl demontován a znovu vybudován nový vor u loděnice používaný vodáky jako molo při nastupování a vystupování do a z lodí, čímž došlo ke zkvalitnění spouštění a vytahování lodí a pohodlnější byl i nástup a výstup závodníků.⁷⁰

A k tomu opět spousty úspěchů. Mezi těmi mnoha nutno zmínit, že 3 závodníci – Radek Soukup, Jana Bacílková a Podnecký byli zařazeni do juniorského družstva ČSSR a startovali mimo jiné na mezinárodních závodech v NDR a v Maďarsku, kde získal Podnecký stříbro a Soukup bronz. Hana Kalousová se zúčastnila jako členka Tréninkového střediska mládeže Zbraslav mezinárodních závodů v Holandsku a Německé spolkové republice. Stabilní dobré výsledky umožnily zařazení dalších členů oddílu do TSM Zbraslav, jehož členy se stali Soukup, Podnecký, Spáčil, Petr Fuksa, Bubanec a Semecký. Citelnou ztrátou oddílu pro následující sezonu byl odchod kanoisty Halapatky na základní vojenskou službu a odchod dorostenky Bacílkové na školu do Pardubic.⁷¹

---

⁷⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*

⁷¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. Přehled o činnosti oddílu za rok 1982. *Klubové materiály*

Počátkem roku 1983 obdrželi kanoisté TJ Lokomotivy Nymburk od ČSSTV titul vzorný oddíl I. Stupně. Součástí zimní přípravy byla účast oddílu na akcích jako Jizerská padesátka a 70 km po hřebenech Krkonoš, v létě pro změnu běžecké závody Běchovice či Velká Kunratická a závěrem roku pak tradiční Silvestrovský běh Kolín - Nymburk. Velkým přínosem pro možnost přípravy většího počtu závodníků bylo zajištění vlastního oddílového autobusu. To umožnilo třiceti členům oddílu se zúčastnit letního soustředění konaného v červenci u loděnice v Ostrožské Nové Vsi. Během tohoto roku uspořádal oddíl dva závody. 36. ročník Nymburské pětistovky a krajské přebory, oba vynikající úrovně po stránce závodní a organizační. Koncem roku se lodní park klubu rozšířil o nový čtyřkajak, který sloužil hlavně k výchově mladých nadějí. Rychlostní kanoistika se stala jedním z nejúspěšnějších oddílů Lokomotivy Nymburk po dlouhá desetiletí.

Součástí širokého spektra akcí organizovaných nymburskými kanoisty patřil dozajista v roce 1986 I. vytrvalostní závod mládeže ČSR, což dokazuje fakt, že žáci, mládež a dorost jsou prioritou tohoto oddílu.

11.5 Rok 2000 až současnost

S novým tisíciletím začalo nové období, nová práce, nové radosti tohoto sportu. Nymburský oddíl kanoistiky po dlouhých letech činnosti, velmi mnoha úspěších, ale i mnoha nezdarech, bilancoval. Ve století minulém byl klub založen, čímž byly položeny základy systematické práce, jejímž hlavním motivem byla láska k pohybu, k partě sportovců, k přírodě, k řece, která má mnoho podob. Když v roce 1913 vznikl Český svaz kanoistů, málokdo tušil, jak ušlechtilé hnutí bylo založeno a kolik srdcí zahoří vodáckou láskou a vášní. Nejinak tomu bylo i v Nymburce. Na břehu poklidného Labe zakotvili obdivovatelé cákavých pádel. Nejdříve jako členové turistických veslařských oddílů. Až v roce 1947 postavili na pravém břehu řeky nad vodní elektrárnou vlastní loděnici a utvořili samostatnou kanoistickou partu. Hned v začátcích se nymburští prosazovali v konkurenci zkušenějších oddílů. Tehdejší závodníci proslavili nymburskou kanoistiku u nás i ve světě. Mezi ty, na něž nelze zapomenout a kteří tvoří ducha místní loděnice, patří Vencour, Kalous, Vokněr, Pavelec a další. Lodě si tehdy museli vyrábět sami díky vlastní šikovnosti. V 60. letech se slavná jména sice změnila, ale úspěchů neubývalo. Štafetu úspěchů převzali např. Holec

či Fuksa, který se jako trenér podílí na úspěších oddílu do dnes. V roce 1970 měl oddíl 47 členů a pustil se vlastními silami do stavby nové loděnice, jež skvěle sloužila dlouhá léta všem, kdo do ní s láskou docházeli. Oddíl za svou existenci vychoval mnoho výborných sportovců, ale zároveň slušných lidí, kteří se v životě neztratili a nikdy neudělali oddílu ostudu. Mnohé se za ta léta změnilo. Lodě už se nepodobaly těm minulým, pádla byla lehčí a mladí sportovci měli i jiné zájmy a hodnoty.

11.5.1 Založení Sportovního centra mládeže

V roce 2000 bylo při kanoistickém oddílu založeno Sportovní centrum mládeže (SCM). Realizační tým tvořili Josef Fuksa jako vedoucí trenér I. třídy, Jana Fuksová, trenérka II. třídy, Luděk Martínek, trenér, Michal Hamtil, trenér, a František Noll, masér. Prvotních členů sportovců tohoto centra bylo 15. Dvanáct jich bylo z nymburského oddílu a 3 z rychlostní kanoistiky Poděbrady. Na to konto bylo v následujícím roce, tj. 2001, bylo rozhodnuto o vybudování důstojného zázemí pro SCM. Za finanční podpory MŠMT a nymburské radnice byla zbudována přístavba loděnice. Stavba představovala realizaci sociálního zázemí a posilovny pro nově vytvořené SCM. Náklady na realizaci stavby činily 3 miliony Kč. Problémem v této době byl ale nábor nových členů. I tato etapa byla nakonec oddílem úspěšně překonána.⁷²

V roce 2002 tvořilo kolektiv nymburské kanoistiky 15 závodníků. Byla to již několikátá generace, která svými výkony navazovala na úspěchy z let minulých. Např. na mistrovství ČR 2003 v Račicích získali na tratích 200 metrů, 500 metrů a 1 km nymburští závodníci celkem 25 medailí (7-8-10). Na základě výsledků tohoto závodu se sestavovalo družstvo 15-17-letých olympijských nadějí, které reprezentovalo naši republiku v polském Walczy a 5 nymburských závodníků bylo mezi vybranými. Byli jimi kajakář Pavel Davídek a kanoisté Jaroslav Radoň, Tomáš Hrůza, Jan Kordík a Martin Drahokoupil, z nichž deblkanoisté Radoň – Hrůza v závodě C2 na 500 metrů sahalí téměř na medaili, když je dělili pouhé 0,3 vteřiny od bronzové medaile. Tato sezona začala jubilejním 50. ročníkem Nymburské pětistovky a jejím vrcholem bylo mistrovství světa juniorů konané v roce 2003 v japonském Komatsu. Ve výpravě reprezentace ČR měl Nymburk své zástupce v posádce čtyřkanoe C4 – Radoň, Hrůza,

---

⁷² KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

Kordík, Drahokoupil. V konkurenci 51 zemí si na větrném jezeře Kibu dojezdili na tratích 500 a 1 000 metrů v obou případech pro 7. místo. Jednalo se nejen o nejlepší umístění české reprezentace, ale cenný byl výsledek hlavně tím, že nymburská posádka byla na šampionátu jediná z jednoho města a jednoho oddílu. Výsledek ze šampionátu byl jakousi splátkou městu Nymburk za vytvoření potřebných tréninkových podmínek v loděnici na Vesláku. Na tradiční Liberecké pětistovce reprezentovali nymburskou kanoistiku veterán Libor Smolík a jeho syn Martin. V kategorii kajakářských benjamínků na 200 metrů nenašel Martin přemožitele. Na trati 2 000 metrů porazil i soupeře vyšší věkové kategorie. Jeho výborné výsledky podtrhl i jeho otec, který mezi muži vyhrál na tratích 200 i 500 metrů.⁷³ Na Velké ceně Sparty se Nymburákům dařilo tradičně také. Slavili nemalé úspěchy, jen zlatých medailí si přivezli 12.

11.5.2 Generace závodníků 2000 – 2009

Zkusme si opět stručně představit generaci tehdejších nadějí nymburské kanoistiky, která stála za těmito výsledky:

- **Lenka Procházková a Aneta Bubancová**

Kajakářky Lenka Procházková a Aneta Bubancová, obě měly rády vodu, ke kanoistice je dovedli jejich otcové, věděly, do čeho jdou, že je čeká hodně dřiny, že se v tomto sportu nedá nic ošidit a že každý jede sám za sebe. Trenérkou jim byla Lucie Radoňová.

74

**Obrázek 15 – Lenka Procházková
a Aneta Bubancová**

---

⁷³ MALINOVSKÝ Vladimír. Otec a syn Smolíkové vítězili v Liberci. *Nymbursko*. 2003.

⁷⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

▪ **Martin a Marek Fabiánovi**

Kanoisté Martin a Marek Fabiánovi patřili k nejmladší generaci v žákovské kategorii, partáči při trénincích, ale nekompromisní soupeři při závodech. Trénoval je Vl. Černý.⁷⁵

Obrázek 16 – Martin a Marek Fabiánovi

▪ **Vojta Beneš a Aleš Havlát**

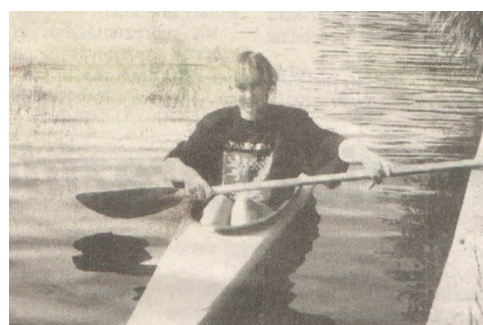
Obrázek 17 – Vojta Beneš a Aleš Havlát

Vojta Beneš a Aleš Havlát, kanoisté, kluci, které jen tak něco nevyvedlo z míry, poctiví v tréninku, spolehliví při závodech.

⁷⁶

▪ **Pavla Votavová**

Kanoistka Pavla Votavová začínala v kanoistickém oddíle nadvakrát. Jednou ještě jako malá se v zimě s dědou cvakla na řece daleko od loděnice a tato zkušenost ji od vody odradila. Protože měla ráda sport všeho druhu – lyže, kolo, kolečkové brusle, posilovnu, gymnastiku

Obrázek 18 – Pavla Votavová

---

⁷⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁷⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

a také vodu, vrátila se znovu, zapadla do party a i přesto, že začínala oproti ostatním ve starším věku, stala se velmi úspěšnou závodnicí. Zásahu na tom měla i trenérka Eva Hrubá.⁷⁷

▪ Pavel Davídek

Obrázek 19 – Pavel Davídek

Juniorský reprezentant Pavel Davídek na kajaku začínal v 11 letech. Na MČR vyhrál v K1 na 1 km a 5 km, zlato získal i z deblkajaku na 5 km. V polském Walezu byl 7. v reprezentačním dresu. Spolu s ním jezdili v oddíle i bratr a sestra. Trénovali ho postupně Alena Hroudová, Vlastimil Trnka a posléze Josef Fuksa.⁷⁸

▪ Roman Dušek a Pavel Čermák

Roman Dušek a Pavel Čermák, juniorští reprezentanti, parťáci na vodě i mimo ni, začínali oba pod vedením Evy Hrubé.⁷⁹

Obrázek 20 – Roman Dušek
a Pavel Čermák

Obrázek 21 – Vítek Javůrek

▪ Vít Javůrek

Starší žák Vítek Javůrek, jeden z mála kajakářů mezi kanoistickou lánou.⁸⁰

---

⁷⁷ HRUBÁ Eva. Pavla Votavová chce závodit. *Nymbursko*. 2003

⁷⁸ HRUBÁ Eva. Davídek: cíle se postupně zvětšovaly. *Nymbursko*. 2003

⁷⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁸⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

- **Jakub Kohout**

Obrázek 22 – Jakub Kohout

Jakub Kohout začal jezdit v 10 letech. V mladších žácích na MČR obsadil v K2 na 2 000 metrů 1. místo a 4. místo přidal v maratonu na 12 km. To už v kategorii starších žáků. Ke kajaku ho přivedl otec, jenž také aktivně závodil. Jeho kariéru poznamenal úraz v podobě zlomené ruky a musel podstoupit i operaci klíční kosti.

Poté chtěl skončit. Pak si ale znovu sedl do kajaku a vrátila se mu chuť znovu pokračovat. Smířil se s tím, že pokud to nepůjde na vrcholné úrovni, chce kanoistiku dělat proto, že ho baví.⁸¹

- **Stanislav Marek a Jiří Kraft**

Velkou nadějí pro mistrovství Evropy 2004 byla talentovaná dvojice Stanislav Marek a Jiří Kraft.⁸²

Obrázek 23 – Stanislav Marek a Jiří Kraft

- **Tomáš Davídek**

Tomáš Davídek byl jeden z mála úspěšných kajakářů, člen rodinného klanu Davídků (bratr Pavel, sestra Hana).⁸³

- **Eva Hrubá**

Obrázek 24 – Eva Hrubá

Eva Hrubá byla sama dlouholetá úspěšná závodnice. Dobrá duše nymburské kanoistiky, později i výborná trenérka a několikanásobná vítězka veteránské kategorie. Dlouholetá dopisovatelka do sportovních rubrik různých periodik, hlavně do Nymburska, kde pravidelně

---

⁸¹ HRUBÁ Eva. Kohout: Myslím, že na reprezentaci nemám. *Nymbursko*. 2003

⁸² KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁸³ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

informovala o činnosti a úspěších kanoistického oddílu Lokomotiva Nymburk.⁸⁴

Obrázek 25 – Petr Netušil

▪ **Petr Netušil**

Petr Netušil s kanoistikou začínal v Dynamu Pardubice. V juniorském věku a v prvních letech seniorské kategorie trénoval společně s Martinem Doktorem. V roce 1998 ale vytvořil s Petrem Fuksou reprezentační posádku na deblkanoi. O rok později přešel pod trenérské vedení Josefa Fuksi. Nějakou dobu byl i v péči Armádního střediska vrcholového sportu Dukly Praha, za které startoval v domácích závodech, mezinárodní závody absolvoval pod hlavičkou Lokomotivy Nymburk, kde také společně s Petrem Fuksou absolvovali většinu tréninků. Mezi jeho největší úspěchy patří účast ve finále na juniorském mistrovství světa v C1 na 500 metrů, 3. místo na mistrovství světa v C4 na 1000 metrů (1998), 3. místo v C4 na 500 metrů na mistrovství Evropy konaném v roce 1999, 3. místo v C4 na 1 000 metrů na mistrovství Evropy v roce 2000 a 2. místo v C2 na 200 metrů na mistrovství Evropy a mistrovství světa konaná v roce 2002.⁸⁵

Obrázek 26 – Martin Veleta

▪ **Martin Veleta**

Martin Veleta závodil na lodích C1, C2 a C4. Jeho úspěchy tvoří vítězství na MČR v C4 a druhé místo na C2. Od žáků do juniorské kategorie vozil vždy medaile. V mužích se specializoval na dlouhé tratě a pokaždé udělal medaili.

Veškeré úspěchy nymburských závodníků sezóny 2003 se promítly i do výsledků ankety Kanoista roku, v níž 1. místo obsadil Martin Doktor, 2. místo Petr Fuksa a 3. místo Petr Netušil.⁸⁶

---

⁸⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁸⁵ MAREŠ Jan. Galerie reprezentantů. *Dukla Sport*. 2003

⁸⁶ HRUBÁ Eva. Veleta jezdí na kanoi jednadvacet let. *Nymbursko*. 2004

Mezi mladší nymburské kanoisty této generace, kteří měli na svědomí množství úspěchů a vítězství, patřili mimo jiné následující:

▪ **Radek Miškovský**

Obávaný přechod z juniorské kategorie mezi dospělé kanoisty zvládl. O tom, že je velký talent, věděli odborníci již dávno. S tím, že hned při svém prvním startu na MČR dospělých v Račicích vybojuje 5 zlatých medailí, ovšem nepočítal ani on. Vědět o sobě ovšem dal mezi dospělými již rok před tím, kdy ještě jako junior na deblkanoi vyjel s Petrem Fuksou zlato.

Obrázek 27 – Radek Miškovský

Po maturitě odešel studovat FTVS do Prahy, a protože se nechtěl vody a pádlování vzdát, přestoupil do pražského klubu, kde spolupracoval s dvojnásobným vítězem MS Martinem Doktorem. Jako nymburský patriot byl rád, že své první dospělé medaile získal ještě jako člen nymburského klubu a že celkové druhé místo při svém prvním startu na MČR přebíral v dresu Lokomotivy Nymburk. Je si moc dobře vědom toho, co pro jeho oslnivou kariéru znamenal oddíl, ve kterém vyrůstal, který odhalil jeho potenciál a který se mu stal druhou rodinou.⁸⁷

▪ **Jakub Špicar**

Obrázek 28 – Jakub Špicar

Jakub Špicar, dorostenec, reprezentant ČR - k jeho úspěchům patří 2x zlato, 2x stříbro, 2x bronz na MČR, 4x zlato, 1x stříbro a 1x bronz v Českém poháru a 1x stříbro a 1x bronz v Olympijských nadějích. Úspěšný byl též na mezinárodní juniorské regatě, kde se umístil na předních místech. Stal se vítězem Českého poháru za rok 2009 v K1, v K2 na 500 metrů, 1 000 metrů, 3 000 metrů i 5 000 metrů. Na kajaku začal jezdit kvůli mamě,

kteřá byla také závodnicí na stejné lodi. Na kanoe nemohl ze zdravotních důvodů,

---

⁸⁷ LANGR Ladislav. Talentovaného kanoistu baví dítě. *Sedmička*. 2009, I.(21).

neboť měl problémy s páteří. Jeho výsledky byly v dobrém slova smyslu až zarážející, dostavily se již po pouhých 3 letech tréninku. Loď a pádlo pro něho znamenaly všechno, chtěl něčeho dosáhnout.⁸⁸

▪ Dan Drahokoupil

Dan Drahokoupil, reprezentant junior - z jeho výsledků lze zmínit 9x Mistr republiky, 2x páté místo z ME, 3. místo z MS a 5. místo z MS maratonu. To vše v kategoriích C1 a C2 a na tratích 500 metrů, 1 000 metrů a maraton. Čekal ho 7. rok jeho sportovní kariéry, který měl být v mnoha směrech těžký. V první řadě byla maturita, pak ho čekala operace kolena, na kterém v kanoi klečí a dále změna věkové kategorie. Přesto věřil, že když zdraví dovolí, vše zvládne. Chtěl jezdit finále mužů, na bécové jízdě nepomýšlel.⁸⁹

Obrázek 29 – Dan Drahokoupil

11.5.3 Úspěchy

Rok 2004 začal pro nymburské kanoisty cestou za teplem. Absolvovali soustředění v Chorvatsku u Novigradu, kde završili zimní přípravu. 51. ročník Nymburské pětistovky zaznamenal změnu, neboť zároveň s ním proběhl i 1. ročník poháru ČR dračích lodí. Na MČR dlouhých tratí v Praze vybojovali Hrůza s Radoněm 1. místo a Kordík s Drahokoupilem 2. místo. Na základě těchto výsledků si trenéři s lítostí povzdechli: „škoda, že máme jen 4 juniory“. Z Mezinárodní regaty juniorů na umělém kanálu v Račicích přivezli nymburští závodníci 4 zlaté a 1 stříbro. Na ME v polské Poznani v tomtéž roce vybojovali kanoisté Petr Fuksa a Petr Netušil dva tituly. Jeden na neolympijské sprinterské trati C2 200 metrů a společně s Janem Břečkou a Karlem Kožíškem tvořili ještě posádku vítězné čtyřkanoe. Další 4 závody vyhráli nymburští kanoisté na MČR v maratonu, které se koná tradičně v Týně nad Vltavou. Při tomto závodě je nutné zdolat v různých kategoriích následující délky tratí. Žáci jedou 6 km, junioři 24 km a dospělí 36 km. A k tomu je ještě třeba 6x přebíhat určený úsek na břehu. Maratonci si to mezi sebou rozdali nejen o mistrovské tituly, ale zároveň

---

⁸⁸ HRUBÁ Eva. Jakub Špicar. *Nymburský deník*. 2010

⁸⁹ HRUBÁ Eva. Dan Drahokoupil. *Nymburský deník*. 2010

i o nominaci na MS, které je čekalo v tomtéž roce v Norsku. Když se nymburští vraceli tohoto roku z MČR v Račicích, mohli hrdě prohlásit „co náš kanoista, to medaile“ a byla to pravda. Tyto vynikající výsledky lze doplnit ještě o úspěchy dračích lodí a to vše přineslo kanoistům nymburské Lokomotivy 4. místo v pořadí českého poháru a dosáhli tak historicky nejlepšího výsledku. Petr Fuksa získal na ME 2 zlaté medaile, Tomáš Hruža byl na MS Juniorů v maratonském závodě 7., čtyřkanoe ve složení Radoň, Hruža, Kordík, Drahekoupil obsadila na ME 10. místo a Pavel Davídek byl na stejném mistrovství 15. v K1 na 1 000 metrů. To jsou jen stručně mezinárodní úspěchy z tohoto roku.⁹⁰

Rok 2005 začal tradičně. Ze soustředění v Novigradu se postupně stávalo pravidlo, neboť se příprava na vodě v příznivých klimatických podmínkách před začátkem sezony osvědčila. Druhého ročníku poháru ČR dračích lodí konaného opět souběžně s Nymburskou pětistovkou, se zúčastnilo více než 250 borců. Po oslnivých předchozích sezonách zákonitě přišla doba mírného útlumu co do hojnosti medailí a úspěchů. Důvod byl prozaický. Úspěšní junioři přestoupili do kategorie dospělých a výborní žáci zase do kategorie dorostenecké. Tyto změny sebou přinášejí zvýšené nároky nejenom na výkon, ale i na psychiku závodníků, neboť trvá minimálně jednu a u někoho i více sezon, než se s novými podmínkami vypořádá. Přesto Nymburk na MČR získal díky Pavlu Davídkovi zlatou medaili, čímž se mu podařilo zopakovat vítězství z předchozího roku. Překvapili zde veteráni, tedy závodníci v kategorii nad 35 let. Z Nymburka startovali 4 kanoisté, z toho Soukup a Smolík získali 1. místa, Fiedler 3. místo a Noll dojel na 4. místě. Největšího úspěchu v tomto roce dosáhl Radek Miškovský, který získal 6 medailí ve 4. závodě českého poháru v Račicích, jenž byl zároveň nominačním závodem na ME a MS juniorů a dospělých. Výrazně o sobě začínal dávat vědět též nadějný Dan Drahekoupil. Naopak trochu zklamaný z této sezony se mohl cítit Pavel Davídek, který dosahoval stabilní vysoké výkonnosti, ale přesto se neprobojoval do nominace na MS juniorů. Jeho výsledky, zdaleka nejlepší mezi juniory, zůstaly bohužel bez povšimnutí tehdejšího reprezentačního trenéra. Naopak svoji účast na ME a MS si svými výkony zajistil Petr Fuksa a zajisté nejen díky tomu byl vyhlášen nejúspěšnějším sportovcem Nymburska za rok 2005. Obrovského

---

⁹⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

úspěchu na mezinárodních kanoistických závodech Olympijské naděje dosáhl nymburský Pavel Čermák, který v reprezentačním dresu vybojoval dvě bronzové medaile v C1 na 500 a 1 000 metrů.⁹¹

11.5.4 Záplavy na Labi

Začátek roku 2006 byl spojen s nepříznivými okolnostmi vyvolanými záplavami na Labi. Vysoká hladina vody nedovolovala trénovat na Labi a vodáci byli nuceni tréninky absolvovat na jezeře v Sadské. Tato skutečnost byla komplikací, ale všichni se s touto nepříjemností statečně vypořádávali a nutno konstatovat, že tréninkové plány byly plněny bez ohledu na nastalou nestandardní situaci. Naštěstí voda opadla stejně rychle, jako přišla. Bohužel stačila napáchat nemalé materiální škody. Bylo nutné provést úklid loděnice a jejího okolí, provést několik úprav na lodích a nástupním molu. To vše členové oddílu rychle zvládli, vedla je k tomu snaha se co nejdříve vrátit do standardních podmínek. Na sezonu se dokázali skvěle připravit a už na nominačních závodech českého poháru v Račicích pro ME závodníků do 23 let, které se konalo na olympijské trati v Aténách, se probojoval dorostenec Radek Miškovský, který v těchto závodech 5x zvítězil a jednou byl druhý. Těmito výsledky si zcela zaslouženě říkal o reprezentační dres. Obrovský úspěch přišel na ME v Segedu 2006, kde Petr Fuksa spolu se svými partnery Procházkou, Hellerem a Břečkou vybojovali prvenství v závodě C4 na 200 metrů. Pro Procházkou s Fuksou to byl 2. titul, který spolu získali po 8 letech. Pro ČR to byla tehdy jediná zlatá medaile.⁹²

11.5.5 Veteráni - Radek Soukup a další

Na tomto místě bych ráda představila několik osobností v kategorii veteránů.

Radek Soukup, absolvent hotelové školy v Poděbradech. Vodním sportům se věnoval od 10 let. Jako junior 4 roky reprezentoval Československo, byl členem Dukly Praha. Tvrdil, že mu sport do života dal cílevědomost, svědomitost, jistou zarputilost, naučil ho tzv. tah na branku, nic nešidit a vše dělat poctivě. Mezi jeho úspěchy patří Mistr ČR veteránů v letech 2005 a 2006 v kategorii C1 na 200 metrů a v C2 na 500 metrů.

---

⁹¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁹² KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

K tomu přidal v roce 2006 zisk titulu Mistra ČR veteránů v kategorii C2 na stejně dlouhých tratích.⁹³

K nesorům nymburské kanoistiky patřili též závodní veteráni Petr Kubíček, František Noll, Petr Fiedler a Libor Smolík. Naopak mezi budoucími nadějemi nymburské kanoistiky se začínají objevovat v tuto dobu nové tváře a nová jména – Petr Fuksa ml., Lucie Niedrlová a Klára Kotrmanová.⁹⁴

Na Českém poháru v Pardubicích postihla klub velká nepříjemnost. Neznámý vandal jim zapálil vlek s loděmi. Škoda přesáhla 1 milion Kč. Jelikož to byl čin úmyslný, nelze ho nazvat jinak, než lidský hyenismus, který klubu přivodil nemalé komplikace.⁹⁵

Počátkem dalšího roku se kolotoč tréninků a závodů roztočil znovu. Tradiční Nymburská pětistovka byla po pohárových kláních pořádaných Českým svazem kanoistů tehdy největším a nejoblíbenějším závodem. Zúčastnilo se jí 24 oddílů a během 1 dne se odjelo celkem 110 závodů.⁹⁶ Nyní by mohla následovat opět nekonečná přehlídka medailí a úspěchů. Tak snad jen namátkou. V tomto roce se konaly v Kadani závody Českého poháru mládeže, který byl součástí mistrovství ČR družstev. Kanoisté Nymburka si připsali několik vítězství. Svou pozici zde potvrdili Radek Miškovský a Vojta Beneš, kteří se zúčastnili též ME v Bělehradě. Miškovský se svým bodovým ziskem za umístění v těchto závodech dostal do čela českého poháru juniorů. Dařilo se i žákům. Martin Fuksa s Tomášem Málkem získali stříbro a dali o sobě vědět i Jakub Špicar a Hana Davidková. Z benjamínků byl nejúspěšnější Tomáš Gach, který třemi zlatými potvrdil svoji tehdejší neporazitelnost.⁹⁷ Mezi nastupující drobotinou se začínají objevovat jména Dalma, Krupková, Říha, Urban, Blecha, Nýdrlová. O nich bylo následně ještě slyšet v souvislosti s jejich nemalými úspěchy v tomto sportu.

Získat medaili je cílem každého sportovce. Jsou zrcadlem úspěšnosti závodníků, ale v každé z nich je navíc ukryt i úžasný příběh plný potu a dřiny, završený slávou a euforií. Pod to se nelze než podepsat. Kanoistický oddíl, to jsou samozřejmě hlavně

---

⁹³ Sportování mi pomáhá v práci. *Dukla Sport*. 2003

⁹⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁹⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁹⁶ MALINOVSKÝ Vladimír. Kanoisté bojovali na Nymburské pětistovce. *Nymburský deník*. 2007.

⁹⁷ MALINOVSKÝ Vladimír. Miškovský se dostal do čela českého poháru juniorů. *Nymburský deník*. 2007.

úspěchy sportovců, ale je třeba také zmínit práci trenérů, organizátorů a všech lidí, kteří jsou s oddílem spojeni. Ono by to totiž bez nich nešlo. Význam podílu jejich práce na úspěších dokážou ocenit hlavně odborníci. Jako doklad tohoto tvrzení uvádím dopis adresovaný trenéru Josefu Fuksovi od předsedy Organizačního výboru MS juniorů 2007 Mgr. Jana Boháče (Obrázek 30).

**WORLD CHAMPIONSHIPS
JUNIORS RAČICE 2007**

V Praze, 29. srpna 2007

Vážený kolego,

dovol mi, abych Ti touto cestou poděkoval za spolupráci při organizaci Mistrovství světa juniorů 2007 v rychlostní kanoistice.

Díky obětavé a zodpovědné práci celého pořadatelského týmu se podařilo uskutečnit prestižní akci, která upevnila dobré jméno české kanoistiky ve světě, i u nás v České republice.

Tlumočím tímto také slova poděkování a uznání představitelů ICF, kteří mě o to v závěru akce požádali a neskryvali, že byli s vysokou organizační úrovní mistrovství spokojeni.

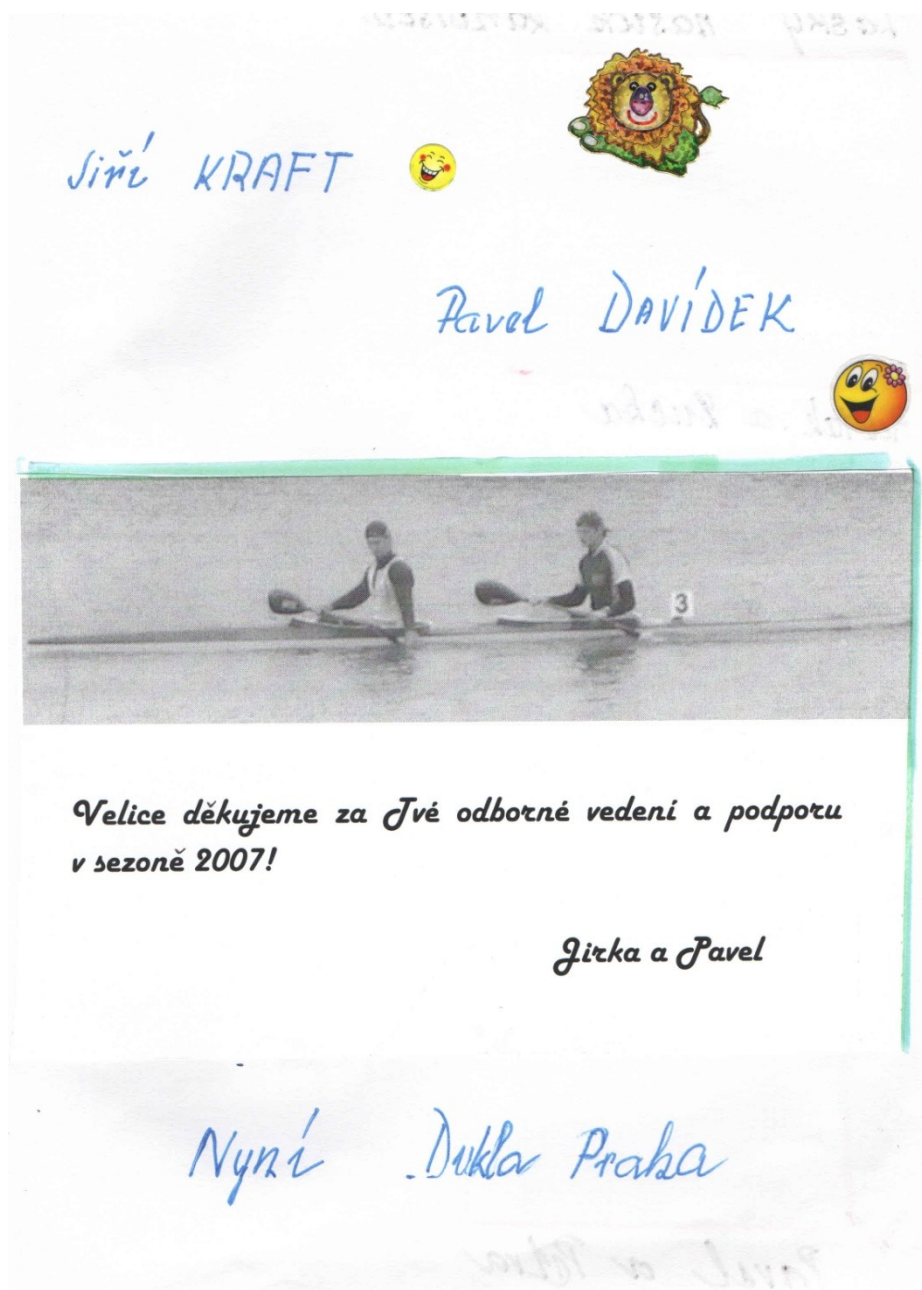
Těším se na další setkávání u vody, a na spolupráci při příštích podobných příležitostech.

V úctě

Mgr. Jan BOHÁČ
předseda
Organizačního výboru MSJ 2007

Obrázek 30 – Děkovný dopis

Svou vděčnost za odborné vedení a podporu hlavně v začátcích své kariéry vyjadřují trenérům často i závodníci, kteří oddíl opouštějí z důvodů přestupů do výběru pražských nebo reprezentačních oddílů. Příkladem budiž poděkování Jiřího KRAFTa a Pavla DAVÍDEK, kteří přestoupili do Dukly Praha.

Obrázek 31 – Poděkování

V roce 2008 potěšila svým krásným 3. místem nymburská dvojice Hana Davidková – Eliška Dlouhá, která se zúčastnila Světového poháru v maratonu v Portugalsku. Na závodech v Sezemicích si dojela pro 2. místo v C2 svérázná dvojice tvořená tátou Petrem a synem Martinem Fuksovými. Bylo to poprvé, kdy si spolu na závodě sedli do jedné lodě. Během MČR zazářili v Račicích Petr Fuksa a Radek Miškovský, kteří vybojovali 1. místo v C2 na 200 metrů. Tyto závody byly též nominační. Na základě výsledků bylo totiž sestaveno reprezentační mužstvo pro závod Olympijské naděje 2009 v maďarském Segedu. Trenérem tohoto reprezentačního družstva juniorů byl jmenován Josef Fuksa, což bylo zajisté ocenění jeho vynikajících trenérských úspěchů. Spolu s ním byli z nymburského oddílu nominováni závodníci Dan Drahokoupil, Martin Fuksa a Vojtěch Ruso.⁹⁸ V říjnu se v Bratislavě uskutečnil 4. ročník mezinárodního turnaje krajů o Pohár předsedy bratislavského samosprávného kraje. O pohár usilovali závodníci 4 regionů – Bratislavského kraje, Jihomoravského kraje, Maďarska – župa Győr-Moson-Sopron a Středočeského kraje. Středočeši se zúčastnili v rychlostní kanoistice, v šachu a ve střelbě ze vzduchových zbraní. Výborné výsledky podali kanoisté, mezi 16 nominovanými závodníky byli i juniorský 2. vicemistr Evropy 2008 Dan Drahokoupil a finalista ME 2008 Radek Miškovský. Strhující výkon podal v posledním napínavém závodě štafet Martin Fuksa, díky čemuž kanoisté předstihli favorizované Maďary a v celkovém hodnocení krajů získali 1. místo.⁹⁹

Nymburská pětistovka v následujícím roce, tj. v roce 2009, se uskutečnila zároveň též jako Český pohár pro veterány. Zúčastnilo se 27 oddílů, startovalo 350 závodníků, což byl absolutní rekord na těchto tradičních květnových závodech. Martin Fuksa se stal na těchto závodech nejúspěšnějším závodníkem, protože zvítězil hned 5x. S Vojtěchem Ruso vyhrál i memoriál Pepana Semeckého. V Táboře se tento rok uskutečnila Olympiáda dětí a mládeže, kde za Středočeský kraj startovali Martin Fuksa a Jakub Špicar. V konkurenci kanoistů ze všech 14 krajů ČR si vedli znamenitě. Martin Fuksa se stal hned dvojnásobným olympijským vítězem, když zvítězil v C1 na 500 metrů a spolu s parťákem Jakubem Langmayerem i v C2 na stejně dlouhé trati. K tomu přidal ještě bronz v závodě C1 na 200 metrů.

---

⁹⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

⁹⁹ Turnaj krajů: úspěch. *Nymburský deník*. 2008

Jakub Špicar si olympijské prvenství vybojoval v kajaku na 2 000 metrů. V K1 na 500 metrů dojel druhý a v deblkajaku s Jiřím Součkem skončil na bronzovém místě. Oba závodníci významnou měrou přispěli k celkovému vítězství Středočeského kraje v tomto olympijském klání. Na přelomu července a srpna se uskutečnilo v Moskvě na olympijském kanálu ME juniorů a závodníků do věku 23 let. V reprezentačním družstvu nechyběli ani zástupci nymburských kanoistů. Za juniory startoval Fuksa, Špicar, Ruso a v kategorii do 23 let pak Drahekoupil. Současně s touto akcí proběhlo v Číně mistrovství světa klubových posádek na dračích lodích (více uvedeno v kapitole věnované dračím lodím). Na MČR 2009 v Račicích byli nymburští kanoisté opět velmi úspěšní. Získali 38 medailí, z toho 20 zlatých, 11 stříbrných a 7 bronzových a to ve všech věkových kategoriích, tj. od benjamínků až po veterány. V kategorii dospělých Radek Miškovský z devíti startů získal 5 zlatých, 3 stříbrné a jednu bronzovou medaili, Vojta Beneš 2 zlaté a 1 stříbrnou, Petr Bubanec 1 stříbro a 1 čtvrté místo. A zazářil i nestárnoucí Petr Fuksa. Své dva starty proměnil ve 2 vítězství. Nutno zmínit též Nymburáky, kteří závodili na tomto mistrovství za pražskou Duklu a byli též úspěšní. Pavel Davídek 3 tituly v kajaku, Tomáš Hruza 3 tituly na kanoi a Hana Davidková 2x čtvrté místo v kajaku žen. Medailista z MS juniorů Dan Drahekoupil se ziskem 6 titulů zařadil mezi nejúspěšnější závodníky tohoto mistrovství. Vojta Ruso získal na čtyřkanoii dva mistrovské tituly a další cenná místa v deblkanoi a v singlu. Ve skvělé formě se opět představil dorostenec Martin Fuksa, suverén několika posledních závodů. Svých 5 startů proměnil v zisk 5 mistrovských titulů. Jakub Špicar při stejných závodech zvítězil na trati dlouhé 1 km.¹⁰⁰

▪ MS masters (2009)

Deset kanoistů Lokomotivy Nymburk zažilo vrchol sezony 2009, když se zúčastnili mistrovství světa věkové kategorie masters – veteráni. Bylo to první MS v této kategorii za účasti 19 států a pořadatelem byl Český svaz kanoistů.¹⁰¹ Z oddílu nymburských kanoistů se představili tito závodníci. V kategorii 35-39 let to byli Bubanec, Mrňavý, Černý, Krejčí a Veselík se ziskem 7 zlatých a 2 bronzových. V kategorii 40-44 let

---

¹⁰⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

¹⁰¹ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburští kanoisté byli sběratelé zlatého kovu. *Nymburský deník*. 2009.

Fuksa, Soukup – 8 zlatých a 1 bronzová a v kategorii 50-54 let Smolík, Poslt – 3 zlaté. Sečteno a podrženo: Nymburk přivezl 18 zlatých a 3 bronzové medaile, to vše v C1, C2 a v C4 na tratích 200 metrů a 2 000 metrů. Jak hodnotil toto mistrovství veteránů sedminásobný Mistr světa, sedminásobný Mistr Evropy, olympionik a tehdy stále ještě aktivní závodník Petr Fuksa? „Je ohromný rozdíl závodit mezi muži a mezi veterány. Rozdíl je samozřejmě ve formě závodníků, ale nádhera je to ve vztahu ke sportu, v nasazení, prostě se jedná o srdeční záležitost.“ Na časté otázky, zda přeci jen nepřemýšlí o ukončení aktivní závodní kariéry, odpověděl. „Mám sen zajet si C2 na MČR v příštím roce. Je prostý, zakleknout do jedné lodě se synem Martinem.“¹⁰² Sny jsou od toho, aby se plnily. V tomto roce čekalo juniory ještě ME 2009 v Segedu, odkud přivezli Drahekoupil a Miškovský také několik medailí za přední místa ve výsledkových listinách.

- **Libor Smolík**

Obrázek 32 – Libor Smolík

Libor Smolík, kanoista C1, C2 muži, kategorie masters 50-54 let. Z nepřeberného množství úspěchů jeho kariéry zmiňme Mistr světa kanoé sprint masters 2009 v C2 na 2 000 metrů. Závodil sice za veterány, ale vitalita a forma v jeho letech byla ojedinělá. Svou kondici si vysvětloval tím, že za všechna ta léta na vodě, kdy aktivně závodil, to v člověku prostě zůstane. Velkou roli přikládal také svému vztahu k tomuto

sportu. Měl vodu rád, říkal tomu srdeční záležitost. Láska je to celoživotní a je rád, že oba jeho synové se také věnují kanoistice.¹⁰³

11.5.6 Události posledního desetiletí

První závod roku 2010 byl Memoriál Karla Popela v Praze, kde vyhrál Dan Drahekoupil. V červnu se pak konala Mezinárodní kanoistická regata v Bochumi, které se zúčastnilo i družstvo juniorů ČR připravující se na ME v Moskvě. Kanoisté

---

¹⁰² HRUBÁ Eva. Masters - veteráni. *Nymburský deník*. 2009.

¹⁰³ HRUBÁ Eva. Libor Smolík. *Nymburský deník*. 2010.

Nymburk Fuksa, Ruso, Špicar, kteří byli součástí národního týmu, si všichni za nepříliš ideálních podmínek přivezli celkem 8 medailí. Čtyři cenné kovy získal Fuksa, tři Ruso a jeden Špicar. Výsledky byly odrazem standardně vysoké výkonnosti nymburských závodníků.¹⁰⁴

Mistrovství České republiky se sice na Račickém kanálu konalo v červenci, přesto bylo ke svým účastníkům, co se týká počasí, velmi macešské. Počasí nepřálo – vítr, zima, déšť, přesto se závodníkům Lokomotivy Nymburk tradičně dařilo. Přivezli 14 titulů mistra republiky, 10x skončili těsně pod stupni vítězů a 6x dojeli třetí.

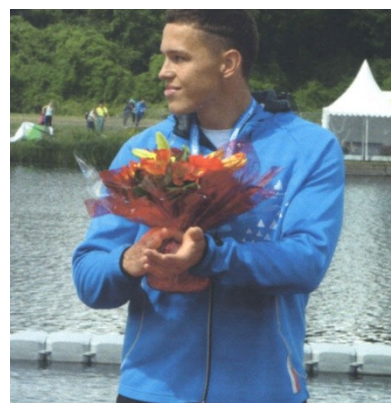
V srpnu téhož roku 4 zástupci nymburského oddílu startovali v barvách české reprezentace na ME v Moskvě a vedli si víc než dobře. Zde naopak za velikého tepla, výjimkou nebyly teploty mezi 39 až 42 °C si v C4 Dan Drahokoupil s kolegy vyjel 3. místo na 1 000 metrů a 6. místo v C2 na 200 metrů. V juniorech se skvěle představil Martin Fuksa, kterému patřilo 4. místo v C1 na 500 metrů. V K1 na stejně dlouhé trati potěšil Jakub Špicar 7. místem.¹⁰⁵

V září 2010 se konal v Týně nad Vltavou kanoistický maraton při MČR. Zároveň s tím se konal závod Českého poháru jednotlivců a Mistrovství republiky družstev. Velice úspěšný byl Karel Palma, který zvítězil v kanoi dvojic i jednotlivců a stal se opakovaně jedničkou v žakovské kategorii. Zlatého úspěchu dosáhla i Hana Davidková, která s Ballovou z Pardubic zvítězila v K2 ženy.

A kdo byli tyto dva mladí úspěšní závodníci?

- **Karel Palma**

Proč začal závodit? Prý to zavinił jeho kamarád Radek Miškovský. Jezdil se na něho dívat, fandit mu a obdivoval jeho výsledky. Nakonec si řekl, že to zkusí taky. Pak už závodili oba, fandili si a byli si vzájemně oporou. K jeho úspěchům patří 2x stříbro na mistrovství republiky v C1

Obrázek 33 – Karel Palma

---

¹⁰⁴ MALINOVSKÝ Vladimír. Tři kanoisté Lokomotivy Nymburk reprezentovali a vedli si skvěle. *Nymburský deník*. 2009.

¹⁰⁵ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburští kanoisté skvěle reprezentovali v Moskvě. *Nymburský deník*. 2010.

a v C4 na 200 metrů a 500 metrů v žákovské kategorii.¹⁰⁶

▪ **Hana Davídková**

Obrázek 34 – Hana Davídková

Hana Davídková, reprezentantka v maratonu a v K1 ženy - jejím výborným výsledkem je bronzové umístění na světovém poháru v maratonu v Portugalsku a 11. místo na MS. Získala i několik titulů z mistrovství republiky. Proč si zvolila právě maratonskou trať, která je dlouhá 26 km a během níž se 6x přebíhá s lodí po břehu? Protože ji to bavilo. Bližší jí byla vytrvalostní stránka rychlostní kanoistiky. Při přípravě na maratony

trénovala denně 25 km na vodě plus další doplňkové vytrvalostní sporty. Přesto všechno jezdila i krátké tratě, neboť i v maratonu musí být určitá rychlost. Druhým důvodem byl fakt, že maratonských závodů bývá za sezonu málo, tak jezdila i krátké tratě, aby si dost zazávodila.¹⁰⁷

Jen týden po maratonském klání v Týně, tedy ještě v září 2010, se slovenské Piešťany staly místem konání závodu Olympijských nadějí. Na řece Váh se utkali kanoisté z 22 zemí v kategoriích 15, 16 a 17 let. Skvělého výsledku dosáhl Martin Fuksa, který zvítězil v kategorii 17-letých kanoistů na tratích 200, 500 a 1 000 metrů a to zcela suverénním výkonem. Diváky zvedl ze sedadel především jeho souboj na trati 1 000 metrů, kdy ještě 300 metrů před cílem jel na 6. místě, ale skvělým finišem přesvědčivě zvítězil. K těmto výkonům přidal ještě bronz v C4 na 200 metrů, kde s ním v posádce jel Ivan Procházka, syn Petra Procházky, který spolu s Petrem Fuksou získali na této trati tituly mistrů světa a Evropy. Hodnotných výsledků dosáhl i Jakub Špicar, který v kategorii 17-letých kajakářů vybojoval 2. místo v kategorii K1 na 1 000 metrů a 3. místo v K1 na 500 metrů. Přidal též 2. místo v K4 na 1 000 metrů. Oba sportovci byli velikým příslibem pro nadcházející sezonu, kdy se jelo ME a MS juniorů.

---

¹⁰⁶ HRUBÁ Eva. Karel Palma – 14 let. *Nymburský deník*. 2010.

¹⁰⁷ HRUBÁ Eva. Hana Davídková - 18 let. *Nymburský deník*. 2010.

Nejúspěšnějším sportovcem Nymburska se za rok 2010 stal Martin Fuksa a na třetím místě se umístil Vojta Ruso.¹⁰⁸

V květnu 2011 se konala Mezinárodní juniorská regata v německém Brandenburgu, kde byly výsledky opět zlaté. Zlato přivezli Fuksa v C1 na 200 metrů, Špicar v K4 na 1 000 metrů a Fuksa s Jiráskem v C2 na 200 metrů. Martin Fuksa se též postaral o to, že července 2011 bude v klubu zapsán zlatým písmem. Získal totiž na Juniorském Mistrovství Evropy v Záhřebu titul Mistra Evropy v C1 na 500 metrů, dále také uspěl na již známé trati v německém Brandenburgu, kde vybojoval titul juniorského mistra světa v C1 na 500 metrů a navíc získal ještě bronzovou medaili v C1 na 200 metrů a 4. místo v C2 na 200 metrů.¹⁰⁹ A ještě jeden mezinárodní úspěch tohoto závodníka. V portugalském Montemorou získal na ME do 23 let dvě zlaté a to na 1 000 metrů a na 500 metrů. Na MČR družstev a zároveň II. ročníku českého poháru mládeže, který se konal na sedlčanské přehradě, zlatá bilance rychlostních kanoistů Lokomotivy pokračovala. Pro Martina Fuksu 5 zlatých, pro Matyáše Jirásku 3 zlaté, dvě pro Karla Palmu a jedna pro Jana Kohouta. Mimo tohoto zlata si oddíl přivezl množství stříbra a bronzů. Na MČR dospělých v Račicích Jiří Kraft na deblkanoi a Martin Fuksa na singlkanoi získali mistrovské tituly a dostali šanci bojovat o nominaci na OH v Londýně. Z následujícího MS v rychlostní kanoistice 2011 v maďarském Szegedu nymburští sice žádnou medaili nepřivezli, ale dvakrát 4. a dvakrát 6. místo nejsou žádným velkým neúspěchem. Nejlepším juniorem v anketě Sportovec roku 2011 byl zvolen Martin Fuksa.¹¹⁰

Z MČR v rychlostní kanoistice na dlouhých tratích konaného v květnu 2012 přivezli nymburští kanoisté opět několik sad medailí. Bylo to hlavně v kategorii benjamínků, žáků a dorostenců. Trenéři disponovali 20 mladými závodníky, z nichž se chystali vychovat další reprezentanty. V červnu se konal v Račicích III. závod ČP, což byl zároveň nominační závod pro ME dospělých, U23 a juniorů. Trenérům se podařilo sestavit kolektiv závodníků (kajaky i kanoe), kteří zvítězili v kategorii benjamínků A, B, v žácích, v dorostu, v juniorech i v mužích a to mezi kajakáři i kanoisty. Jiné kategorie v rychlostní kanoistice už nejsou! Potěšující byla i rozrůstající se základna děvčat.

---

¹⁰⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

¹⁰⁹ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburáci se předvedli famózně. *Nymburský deník*. 2011.

¹¹⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu a Klubové materiály*

V tomto roce absolvoval Martin Fuksa svou první sezonu mezi muži. Při olympijské kvalifikaci pro OH v Londýně doplatil na velké vlny. Skončil jako první nepostupující. Na následujících SP v Poznani mu byl těžkým soupeřem naopak silný protivítr. Dojel čtvrtý, tedy ten, kdo se nevejde na stupně vítězů. V obou případech doplatil na počasí a se svou účastí nebyl spokojený.

TJ Lokomotiva vychovala několik českých reprezentantů. Dva z nich – Pavel Davídek a Jaroslav Radoň – reprezentovali ČR na OH v Londýně. J. Radoň s kolegou Dvořákem v deblkanoi si dojeli pro skvělé 5. místo. P. Davídek jako člen posádky čtyřkajaku na 1 000 metrů vybojoval bronz. Obě posádky zanechaly v Londýně famózní dojem.¹¹¹

Na ME dospělých v Záhřebu získal Martin Fuksa 2. místo na 500 metrů a 4. místo na 1 000 metrů. Jaroslav Radoň vybojoval 1. místo v C2 na 500 metrů a 5. místo v C2 na 1 000 metrů. Fuksa s Dostálem v C2 na 500 metrů dosáhli na stříbrnou medaili. Na následujícím MČR v Račicích, které se poprvé konalo 4 dny, byla obnovena tradice slavnostního nástupu zástupců všech oddílů před tribunou. Zároveň bylo provedeno ocenění bývalých reprezentantů ČR a i zde měla Lokomotiva Nymburk svého zástupce. Byl jím Petr Fuksa, který reprezentoval Československou a později i Českou republiku od roku 1986 až do roku 2008. Za svou sportovní kariéru získal 7x titul mistra světa, 7x titul mistra Evropy a dalších 15 bronzových a stříbrných medailí z evropských a světových mistrovství. K tomu získal navíc i 70 titulů mistra ČR. Ten poslední získal zajímavým způsobem. Do lodi zaklekl se svým synem Martinem, se svým tehdejší svěřencem Vojtou Rusem a odchovancem oddílu Danem Drahokoupilem. Oddíl v tomto roce trénoval 20 sportovců ve věku 14 – 18 let, o skvělých výsledcích trenérské práce svědčí fakt, že v tehdejší reprezentaci rychlostní kanoistiky bylo 10 sportovců odchovaných na Labi v Nymburce.

V červenci 2012 dosáhl Martin Fuksa v portugalském Montemok-o-Velho svého největšího úspěchu, když se stal dvojnásobným mistrem Evropy do 23 let na 1 000 metrů a 500 metrů. Byl tedy zcela logicky zvolen po zásluze i nejúspěšnějším sportovcem Nymburska za rok 2012.

---

¹¹¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu a Klubové materiály*

Josef Fuksa předal v tomto roce trenérskou štafetu u nymburských kanoistů svému synovi Petrovi, jehož dovedl, kromě jiných výsledků, až k účasti na letních OH v Atlantě. Sám se stal manažerem oddílu. Petr Fuksa v té době již 2 roky vrcholově nezávodil, a proto se mohl jako trenér nymburského klubu a asistent reprezentačního trenéra věnovat přípravě nových talentů. Jedním z jeho úspěšných svěřenců byl a jen syn Martin, který vynikajícím způsobem navázal na úspěšnou rodinnou tradici.

První závod rychlostních kanoistů v roce 2013 se nymburským povedl na jedničku. Jednalo se o nominační závod pro světový pohár v květnu téhož roku. Zvítězili Martin Fuksa 2x první místo a Jiří Kraft. Nominaci si vyjeli též V. Ruso a D. Drahoukoupil jako nejlepší do 23 let. Následně na vlastních závodech tohoto světového poháru zažili Češi vodácký sen. Získali celkem 8 zlatých medailí. Reprezentační trenér byl více než spokojený. Mezi hrdiny tohoto památného víkendu patří také 3 závodníci z Nymburka – Fuksa, Drahoukoupil a Radoň, a každý z nich získal 3 medaile. Následoval evropský šampionát v Portugalsku, kde Martin Fuksa vybojoval dvě zlaté medaile, třetí mistrovský titul přidal čtyřkajak. Bylo zjevné, že do Česka se vrátily zlaté kanoistické časy. Na kontinentálním šampionátu v Poznani splnil Martin Fuksa roli favorita a obhájil zlato na závodě na 1 km a druhé místo přidal v závodě na 200 metrů. Nymburští získali také cenné kovy na Univerziádě v Kazani. Do družstva ČR se podařilo nominovat hned 5 odchovancům Lokomotivy a jedním z trenérů reprezentačního družstva se stal Josef Fuksa. V tomto roce si junioři do 23 let zaletěli přes oceán do kanadského Wellandu, kde Josef Dostál vybojoval první místo v kajaku a nymburští Ruso – Drahoukoupil si přivezli 7. místo v C2 na 1 km. Martin Fuksa zde nestartoval ze zdravotních důvodů. Zrušit kvůli zranění kolene musel též svou účast na světovém šampionátu v Duisburgu. Nahradil ho na trati 500 metrů Radek Miškovský. Toto mistrovství ukončilo smůlu deblkanoistů J. Radoně a F. Dvořáka, kteří získali svou první velkou medaili, a tou byl bronz na olympijské trati 1 000 metrů.¹¹² Pro českou kanoistiku to znamenalo teprve druhé stupně vítězů na šampionátu v olympijské disciplíně od konce éry Martina Doktora v roce 2003. Na závodech olympijských nadějí pro 15-17 leté závodníky se poprvé v nejmladší kategorii představil další z rodinného kanoistického klanu Petr Fuksa jr. Počátkem září

---

¹¹² HAŠEK Martin. Úspěch deblkanoistů, mají bronz!. *Deník Sport*. 1. 9. 2013.

Labe v Nymburce pod Šafaříkovým mlýnem nebývale ožilo. Konala se tam celodenní akce „Lodě na Labi 2013“. Úkolem bylo představit Labe jako vodní cestu s možností využití pro vodní turistiku, sporty a rozvoj osobní i turistické lodní dopravy. Následující sobotu 14. 9. už Labe brázdily oblíbené dračí lodě. Závody v kategorii Fun se uskutečnily v náhradním termínu – ten původní zmařily povodně.¹¹³

Pro své podzimní soustředění zvolili deblkanoisté Radoň – Dvořák tréninkový kemp výrobce lodí NELO v Portugalsku, kde měli k dispozici dvě nové singlovky, jež během soustředění testovali, aby si je poté dovezli do Čech. Jednalo se o nový typ lodi, který se jim osvědčil. Na základě dosahovaných vynikajících výsledků získal nymburský oddíl od tohoto výrobce dvě deblkanoe zdarma, což bylo samozřejmě pro oddíl velmi zajímavé, neboť tím ušetřil nemalé finanční prostředky. Spolu s nimi zkoušel novou loď, která se teprve připravovala, také Martin Fuksa. Prošel s ní testy na různých zařízeních, ladily se detaily, aby byla vyrobena přesně na míru závodníkovi. Spolupráci s touto firmou si dlouhodobě nymburský oddíl nesmírně pochvaluje.¹¹⁴

Při vyhlášení ankety o Středočeského sportovce roku 2013 došlo k něčemu, co ještě nikdo v rámci této ankety nezaznamenal. Vodácký klan Fuksů si odnesl ocenění hned ve třech generacích. Nejstarší Josef dominoval v kategorii Nejlepší trenér. Tehdy patrně nejslavnější z kanoistického rodu Petr, dvojnásobný mistr světa na 200 metrové trati z let 1998 a 2006 z maďarského Szegedu, byl uveden do síně slávy. Do kategorie Nejlepší krajanek pak připadl nejmladší Martin, který měl tou dobou za sebou 3 roky v seniorské kategorii s obdivuhodnými výsledky. K těmto individuálním oceněním patří i třetí místo pro oddíl rychlostní kanoistiky v Mistrovství republiky družstev a druhé místo v Českém poháru mládeže. Vítězem Českého poháru 2013 se stal nymburský David Volák.¹¹⁵ Martin Fuksa byl také vybrán Mladou frontou Dnes mezi 13 nejvýraznějších středočeských osobností roku.

Na počátku následujícího roku absolvoval nejúspěšnější nymburský závodník měsíční soustředění v Portugalsku, kde se snažil dohnat loňský tréninkový výpadek způsobený zraněním kolena, kvůli kterému musel ukončit předčasně závodní sezonu a nemohl

---

¹¹³ Foto měsíce – Lodě na Labi. *Městský zpravodaj Nymburk*. Říjen 2013

¹¹⁴ www.kanoe.cz – Kanoisté s knírky na soustředění v Portugalsku vyzkoušejí i nové lodě

¹¹⁵ JILEMNICKÝ Miroslav S. Na vyhlášení Sportovců roku za střední Čechy výrazně zabodovala vodácká dynastie Fuksů. *Nymburský deník*. 18. 12. 2013.

se zúčastnit vrcholných kanoistických podniků. Pobyt v Portugalsku završil závodem Nelo Winter Challenge, kde vyhrál s velkým náskokem na 2 000 metrů. Vítězství v kombinaci mu sice uniklo, ale s průběhem portugalského pobytu byl spokojený.¹¹⁶ Ihned po svém návratu odcestoval do rakouského zařízení, kde absolvoval špičkové vyšetření v tréninkovém centru Red bullu. Testovali ho podobně, jako slavné sportovní hvězdy. Spolu s ním tam byli závodníci formule 1, lyžařská hvězda L. Vonnová a jiní. Absolvoval vyšetření psychologická, fyzická, EKG, odběry krve, měření reakcí, měření síly končetin a fyzioterapii.¹¹⁷ Po návratu z Rakouska ho čekalo soustředění s nymburským klubem v Chorvatsku a pak už nominační závody a typický kalendář závodů a soutěží. Za zmínku stojí například, že v tomto roce slavil 90 let svého založení oddíl KVS Praha. K tomu uspořádal závody na 1 míli a 5 km pro všechny kategorie. Z Nymburka se zúčastnilo 6 dorostenců a 2 žáci. Kajak dorostenců vyhrál David Volák, v kanoi dorostenců zazářil Petr Fuksa jr. Kanoisté žáci obsadili prvá dvě místa stejně jako deblkanoe dorostenců. Martina Fuksu čekaly v tomto roce 3 velké zkoušky. První bylo složení maturity na gastronomické škole v Poděbradech. Druhou byl nominační závod v Račicích na 200 a 1 000 metrů. Třetí byl šampionát triadvacítek. Hlavně se ale chtěl umístit mezi nejlepšími závodníky světa do 6. místa, neboť z MS 2015 měla jistou kvalifikaci pro OH v Riu právě první šestka a to až už na 1 km nebo na 200 metrů. Na Labi se uskutečnilo toho roku MČR na 2 km a 5 km. Za Nymburk závodilo 23 mladých závodníků a 1 veterán. Lokomotiva získala 9 medailí – 2- 3- 4. Mistry republiky se stali v C2 dci Petr Fuksa jr. s Kořínekem a v žácích získali ve stejné kategorii titul Plaček – Toupal. V Račicích na závodech Světového poháru zažil Martin Fuksa úspěšný návrat mezi nejlepší. Odjížděl s 3. místem z 1 km a zlatem na 500 metrů. Na Mezinárodní regatě juniorů si velmi dobře vedli P. Fuksa jr., D. Kořínek a D. Volák. Ani jeden se nevrátil bez medaile. Dohromady 5 stříbrných a 4 bronzové kovy.¹¹⁸

---

¹¹⁶ ISPORT.CZ. Doktorova nástupce Martina Fuksu testují jako hvězdy formule 1. *ISPORT.CZ.* 5. 3. 2014

¹¹⁷ IDNES.cz. Kanoistu Fuksu testovali jako hvězdy formule 1. *MF Dnes.* 8. 3. 2014

¹¹⁸ MALINOVSKÝ Vladimír. Kanoisté sbírali medaile. Chybělo jen zlato. *Nymburský deník.* 6. 7. 2014.

V tomto roce oddíl kanoistiky uspořádal již 4. ročník malých dračích lodí pro žáky ZŠ, malotřídních škol a studenty víceletých gymnázií. Tato akce měla za úkol přilákat děti a mládež k vodě a do lodí a tím získat další potencionální závodníky pro kanoistiku.¹¹⁹

Slovenské Piešťany byly též místem, kde se konalo I. Mistrovství Evropy v maratonu, na němž ČR reprezentoval kanoista z Lokomotivy Nymburk Ondřej Petr. Startoval v nejmladší skupině Masters a po velkém boji nejen se soupeři, ale i s teplotou kolem 40 stupňů, skončil na 2. místě a stal se tak vicemistrem Evropy.¹²⁰

Koncem června se konalo ME juniorů a závodníků do 23 let v Montes – la – Jolia ve Francii. Medailová sbírka, kterou přivezli čeští rychlostní kanoisté, čítala 6 medailí, z toho členové a odchovanci Lokomotivy Nymburk se zasloužili o polovinu z nich. Martin Fuksa vybojoval dvě zlaté v C1 na 500 a 1 000 metrů a bronzovou si odvezl Karel Palma v C1 na 200 metrů. Na ME 2014 v německém Brandenburgu zněla česká hymna dvakrát. Nejprve zásluhou čtyřkajaku – Havel – Štěrba - Dostál – Trefil na 1 km. Podruhé si ji mohl notovat Martin Fuksa v C1 na 500 metrů. Ten opanoval po dvou evropských šampionátech i ten následující v Szegedu, kde získal zlatý kov v C1 na 1 km v kategorii do 23 let. Byl to v krátké době již jeho 4. mistrovský titul v tomto roce. Deblkajak Skácel – Zavřel vybojoval na 1 km stříbro mezi juniory.¹²¹

Ze srpnového MS v Moskvě si kromě zlaté čtyřky, o níž byla zmínka v historii kanoistiky shora, přidal do své sbírky stříbro v C1 na 1 000 metrů a bronz v C1 na 500 metrů nymburský Martin Fuksa.¹²² Na srpnovém MČR rychlostních kanoistů na krátkých tratích na kanále v Račicích, získala Lokomotiva Nymburk medaile opět ve všech kategoriích. Zlatí byli dorostenci Petr Fuksa jr. se ziskem 6 titulů Mistra ČR, Dan Kořínek se třemi a David Volák se dvěma tituly. Mezi žáky byli neúspěšnější Mareš, Toupal a Plaček, z benjamínků se dařilo Tetingerovi, Bacílkovi, Vilímkovi a Bürgerovi.¹²³ Valná hromada rychlostních kanoistů, která se uskutečnila v rámci

---

¹¹⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu a Klubové materiály*

¹²⁰ MALINOVSKÝ Vladimír. Ondřej Petr je vicemistr Evropy. *Nymburský deník*. 20. 6. 2014.

¹²¹ HOTTMAR Pavel. Fuksa a Veselý jsou evropskými šampiony, stříbrem překvapil juniorský deblkajak. www.kanoe.cz. 27. 6. 2014

¹²² KOSOVÁ Markéta. Zlaté české kajaky letěly po ruské vodě. *Nymburský deník*. 11. 8. 2014

¹²³ MALINOVSKÝ Vladimír. Petr Fuksa je šestinasobným mistrem republiky. *Nymburský deník*. 23. 8. 2014.

tohoto mistrovství, vyhodnotila jednotlivce a oddíly v ČP a MČR oddílů. V jednotlivcích se celkovým vítězem stal v kategorii dorost Petr Fuksa jr. V kategorii oddílu se umístil Nymburk v kategorii mládež na 2. místě a v celkové kategorii (mládež + dospělí) taktéž na 2. místě. Úspěch završila 3. pozice veteránů. Jednalo se o nejlepší umístění v historii oddílu.¹²⁴ Nejúspěšnějším sportovcem Nymburska za rok 2014 a zároveň hvězdou Nymburského deníku se stal opět Martin Fuksa. V kolektivech mezi dospělými zvítězil Dragonteam Nymburk, který dosáhl na titul mistrů světa v závodech družstev v dračích lodích. Martin Fuksa zároveň získal druhou příčku v anketě Kanoista roku 2014 za vítězným Josefem Dostálem.¹²⁵

Začátkem května roku 2015 prodloužil Martin Fuksa na ME v Račicích svou vítěznou sérii. Stejně jako v předchozích dvou ročnících ovládl bezkonkurenčně neolympijskou trať 500 metrů. Na těch olympijských skončil 2x čtvrtý.¹²⁶ Tento rok přinesl i novinku. Mostecké jezero Matylida se stalo svědkem historicky prvního MČR na dlouhých tratích. Do Nymburka dovezli jeho kanoisté 11 medailí – 1 zlatou, 3 stříbrné a 7 bronzových.¹²⁷

Druhým závodem v Račicích pokračovala série závodů Českého poháru, kde Lokomotivu Nymburk reprezentovalo 32 závodníků. Poprvé od rozdělení republiky se spolu utkali sportovci Slovenska a ČR. Porovnávala se sportovní úroveň mládeže obou republik, což bylo velmi prospěšné, jak pro závodníky samotné, trenéry, ale i funkcionáře a organizátory. Čtyři nymburští kanoisté se nominovali do reprezentace ČR – P. Fuksa jr., Černý, Kořínek a Holenda.¹²⁸

Tradiční mezinárodní regata v Piešťanech byla v tomto roce pro Lokomotivu Nymburk méně úspěšná. Nezískali ani jedno medailové umístění, což vedlo k poznání, že budou muset zvýšit tréninkové úsilí, aby udrželi krok se světovou konkurencí. Takové zjištění není jistě na škodu. V tomto roce se též konaly historicky první Evropské hry v ázerbájdžánském Baku. Martin Fuksa vybojoval na kanále v Mingačeviru stříbro,

---

¹²⁴ MALINOVSKÝ Vladimír. Vítězství Petra Fuksi podtrhlo skvělou sezonu kanoistů. *Nymburský deník*. 9. 12. 2014

¹²⁵ MALINOVSKÝ Vladimír. Sportovcem roku se stal opět Martin Fuksa. *Nymburský deník*. 30. 12. 2014

¹²⁶ PROCHÁZKA Petr. Mezi čtvrtá místa vtěsnil Fuksa zlato. *Mladá fronta Dnes*. 4. 5. 2015

¹²⁷ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

¹²⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

čímž se stal prvním Čechem, který získal medaili na těchto hrách.¹²⁹ V červenci téhož roku se v Monttemoru uskutečnilo MS do 23 let. Martin Fuksa zde obhájil titul mistra světa na 1 km a na 200 metrové trati skončil bronzový. Deblkajakáři J. Zavřel a J. Špicar zažili na tomto mistrovství vodáckou pohádku. Jeli spolu první společný závod a hned získali stříbrnou medaili. Tomu se říká premiéra.¹³⁰

Srpnové MS v Miláně na kanále Idrascalo bylo plné očekávání. Jelo se o mistrovské tituly, ale hlavně o olympijskou nominaci pro Rio de Janeiro. Kanoisté byli rozjetí a přímo z nich vyzařoval hlad po zisku medailí. Nezklamali. M. Fuksa a J. Dostál vybojovali každý dvě umístění na stupních vítězů. Martin Fuksa získal zlatou na 500 metrů, což byla jeho první zlatá z MS seniorů v životě, a trochu hořké stříbro z jednokilometrové trati.¹³¹ J. Dostál si na 1 km dojel pro stříbro a ve čtyřkajaku dojel čtvrtý.

Podzim přinesl velkou radost také kanoistovi Ondřeji Petrovi, který se stal mistrem světa v maratonu. Na řece Rábě v maďarském Györu startoval v kategorii Masters, tj. závodníci nad 35 let, a zvítězil. Po loňském druhém místě z ME přidal do své sbírky další cenný kov. Splnil si tím dětský sen, i když až ke konci své sportovní kariéry.¹³² Doma už měl několik titulů Mistra ČR. Získal je spolu s Petrem Fuksou na domácích vodách.

Vrcholem následující sezony 2016 byly Olympijské hry v Rio de Janeiru. Ambice českých kanoistů byly veliké, všichni doufali v medailové žně. A jak to dopadlo? České naděje skončily bez medaile. Martin Fuksa se z Ria vrátil naštvaný. Na trati 1 000 metrů získal pouze páté místo, na 200 metrů mu těsně uniklo velké finále a obsadil až devátou příčku.¹³³ Sedmé místo přidal J. Radoň v C2 na 1 km. J. Špicar do bojů nezasáhl, neboť byl pouze náhradníkem pro K4. Zklamání to bylo veliké. Ale vzhledem k jejich věku však nemusí ani jeden z nich příliš smutnit. Dá se očekávat, že v Tokiu 2020 budou mít další šanci na velký výsledek. Snad už právě příště bude po návratu

---

¹²⁹ NĚMÝ Miroslav. Kluk, co se bál vody, na ní pádí vstříc snu. *Mladá fronta Dnes*. 16. 6. 2015

¹³⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

¹³¹ MALINOVSKÝ Vladimír. Bravo! Okres oslavuje nové světové šampiony. Zlatý kanoista Martin Fuksa: Úžasný pocit, je to mega adrenalin. *Nymburský deník*. 29. 8. 2015

¹³² MALINOVSKÝ Vladimír. Ondřej Petr si dětský sen splnil na konci kariéry. *Nymburský deník*. 26. 9. 2015

¹³³ NOVOTNÝ Ondřej. Místo medaile zklamání. Proč Fuksa neuspěl. *Mladá fronta dnes*. 19. 8. 2016

z olympiády zase co slavit. Na tomto místě se přímo nabízí citát Adama van Kveverdena, čtyřnásobného účastníka OH, vítěze OH v Aténách, mnohonásobného mistra světa. „Ne všechny dary přicházejí v lesklých obalech, a ne každý úspěch je odměněn medailí.“¹³⁴ Co k tomu dodat. Je třeba jít dál, zvednout hlavu, vytyčit si nové cíle.

A takový už sport je. Jednou přináší radost z vítězství a úspěchů, podruhé smutek z proher a nezdarů. Ale není právě tohle to, co dělá sport sportem? Není právě toto důvod, proč sport milují miliony lidí na celém světě, jsou ochotni mu přinášet různé oběti, motivuje je k nebývalým výkonům, zušlechťuje je po stránce fyzické i morální, inspiruje je k setkávání se, k navazování přátelství, je inspirací pro mnoho druhů lidské činnosti apod. Těch důvodů existuje jistě mnohem více. Každý máme možná svůj vlastní a to je právě to nejkrásnější. Hlavně by měl ale sport přinášet radost. Pokud tomu tak je, lze směle prohlásit myšlenku Pierra de Coubertina – Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se – za stále aktuální a vyjadřující vlastní podstatu sportu.

11.6 Rodina Fuksova

▪ Josef Fuksa (12. 8. 1946)

Obrázek 35 – Josef Fuksa

Mechanik kolejových vozidel, sportovec, kanoista, trenér a funkcionář Lokomotivy Nymburk. Absolvent SOU Nymburk a SPŠS Praha, poté vystudoval obor trenér na FTVS v Praze. V letech 1984 – 1990 byl vedoucím trenérem tréninkového střediska mládeže v Nymburce. Od roku 1991 je vedoucí nymburského plaveckého bazénu. Od roku 1960 je členem TJ Lokomotiva Nymburk oddílu rychlostní kanoistiky. V letech 1965-1967 byl členem Armádního střediska Dukla Praha, za kterou závodil, ale již i sbíral trenérské zkušenosti. Od roku 1967 se začal trenérské práci věnovat naplno. Od roku 1993 je předsedou TJ Lokomotivy Nymburk. Nejúspěšnějším závodníkem, kterého vedl, byl jeho syn Petr, trénoval ale i vnuka Martina a další závodníky, kteří to dotáhli až na OH. Jako trenér se on sám zúčastnil OH v Atlantě v roce 1996. V roce 2005 se zúčastnil jako sportovec sedmých světových her v neolympijských sportech, kde s posádkou dračí

¹³⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*

lodě, v roli kormidelníka, získal zlatou medaili. Od roku 1960 je členem ČSTV, kde postupně zastával různé funkce, např. trenér reprezentačních družstev mládeže od roku 1984 – 1988 a posléze asistent reprezentačního trenéra juniorů. Od roku 1989 do roku 1991 byl asistentem reprezentačního trenéra dospělých. V roce 2008 se stal trenérem reprezentačního družstva do 23 let a zároveň i vedoucím trenérem SCM při TJ Lokomotiva Nymburk. V roce 2017 pak byl uveden do Síně slávy Unie profesionálních trenérů Českého olympijského výboru a tím se stal teprve pátou výraznou trenérskou osobností, která se v tomto sportu do Síně slávy dostala.¹³⁵

▪ **Petr Fuksa (28. 9. 1969)**

Obrázek 36 – Petr Fuksa

S kanoistikou začínal v nymburském oddíle pod vedením otce a trenéra Josefa, se kterým trénoval celou svou kariéru. Její počátky strávil na kajaku a teprve v dorosteneckém věku přesedlal na kanoi. Ze začátku jezdil na deblkanoi s P. Semeckým. Je dvojnásobným vítězem MS na čtyřkanoi (1998 a 2006), závodil i na deblu, nejvíce s Petrem Netušilem, kde dohromady posbíral 10 medailí z MS. Je účastníkem olympiády v Atlantě a dvojnásobný vítěz ankety kanoista roku.¹³⁶

▪ **Lenka Fuksová**

Obrázek 37 – Lenka Fuksová

Manželka Petra Fuksy.

Sama bývalá rychlostní kanoistka, maminka Martina a Petra juniora. Sama sice žádnou cenu nedostala, ale určitě by si ji také zasloužila. Aby ne, vždyť celá léta vytvářela skvělé zázemí nejprve pro svého manžela a nyní připravuje ukázkový servis i svým synům. Vaření zdravé a vyvážené stravy, praní, psychická a morální podpora. I toto vše mohou být také

---

¹³⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály, rodinný archiv a osobní materiály*

¹³⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály, rodinný archiv a osobní materiály*

důležité faktory vedoucí k úspěchu a leckterý vrcholový závodník přiznává, že bez nich to nejde.¹³⁷

▪ **Martin Fuksa (30. 4. 1993)**

Obrázek 38 – Martin Fuksa

Začínal s ledním hokejem. Ve 13 letech se rozhodl pro kanoistiku. O dva roky později, tedy v roce 2008, se stal poprvé juniorským mistrem ČR a tento titul získal ještě mnohokrát. Do sbírky jeho titulů dále patří titul Mistra Evropy juniorů z roku 2011, čímž se stal prvním Čechem, který tento titul získal v kategorii singlkanoistů. Sbíрка jeho titulů dále čítá titul mistra světa juniorů, 8x titul Mistr Evropy do 23 let, 2x titul Mistr světa do 23 let, 4x Mistr Evropy (seniorů) a 2x Mistr světa (senioři).¹³⁸

---

¹³⁷ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály, rodinný archiv a osobní materiály*

¹³⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály, rodinný archiv a osobní materiály*

12 Představení klubu TJ Lokomotiva Nymburk

Zkusme si představit blíže TJ Lokomotivu Nymburk např. z roku 2007. Jedná se o nezávislou dobrovolnou organizaci, konkrétně občanské sdružení, které zaštiťuje 14 sportovních oddílů. Byla založena r. 1948 jako Sokol Nymburk, v letech 1950-1952 byl její název Železničáři Nymburk a od roku 1952 pak již nese svůj současný název. Mezi 14 sportů, které sdružovala po svém založení, patřil: box, cyklistika, házená, jezdeckví, kanoistika, kopaná, košíková, kuželky, lední hokej, lehká atletika, lyžování, nohejbal, plavání, sportovní gymnastika a stolní tenis. V roce 1956 se přidaly ještě šachy, tenis, turistika, veslování a zápas. V průběhu doby ale naopak některé sporty zcela v Nymburce zanikly (box, cyklistika, házená, kuželka a zápas), jiné se osamostatnily (jezdeckví, lední hokej, košíková, kopaná) a např. lehká atletika se sloučila s SKP Nymburk. Mezi vynikající sportovce pocházející z některého ze sdružení TJ byli např. MUDr. Jiří Vokněr a Petr Fuksa za kanoisty, bratři Vetešníkové za veslování a na olympijských hrách startovali např. Ing. Miroslav Pavelec, MUDr. Jiří Vokněr či Petr Fuksa, či medailisté z MS a MEPetr Kubíček a Radek Bejbl. Kanoistika pak patří mezi dlouhodobě nejúspěšnější sporty sdružené v TJ, neboť oddíl se umísťuje pravidelně mezi nejlepšími v pořadí Českého poháru, tedy mezi nejlepšími oddíly ČR a závodníci získávají každoročně tituly mistrů republiky a reprezentují i ČR v zahraničí. Také posádka dračích lodí, které též spadají pod TJ, jsou již několikanásobným mistrem Evropy či vítězi Českého poháru. Úspěšné jsou ale i jiné sporty a zásluhy má TJ i při organizování různých sportovních akcí, mezi které patří již mnohokrát zmiňovaná Nymburská pětistovka či festival dračích lodí a pro dračí loď Nymburská TJ uspořádala již i Český pohár. Tolik tedy pro ilustraci pár základních informací o oddílu jako takovém.¹³⁹

Smutnou zprávou z posledních dní je informace, že dne 11. 2. 2019 zemřel ve věku 91 let nejen jeden ze zakládajících, ale zejména jeho dlouholetý člen oddílu rychlostní kanoistiky Nymburk pan Ing. Miroslav Pavelec zvaný „Paťava“. Jak jsem nyní shora uvedla, jednalo se o Československého reprezentanta padesátých a šedesátých let 20. století, který byl hned po MUDr. Jiřím Vokněrovi druhým nejúspěšnějším

---

¹³⁹ FUKSA Josef. TJ Lokomotiva Nymburk se představuje. *Nymburský deník*. 2007

oddílovým sportovcem. Startoval mimo jiné na OH v Římě, několikrát na MS a získával samozřejmě i tituly mistra Československé republiky či krajského přeborníka. I ve svém pozhnaném věku se i nadále zajímal o chod oddílu, dokázal poradit nynější mladé generaci závodníků a byl součástí jejich průběhu sportovní přípravy.¹⁴⁰

---

¹⁴⁰ KOLEKTIV ODDÍLU RYCHLOSTNÍ KANOISTIKY. Do sportovního nebe odešel olympionik Miroslav Pavelec. *Nymburský deník*. 15. 2. 2019

13 Osmdesát let kanoistiky v Poděbradech

Vrátíme-li se zpět do více než 80tileté historie tohoto sportu v Poděbradech, narážíme nejen na řadu významných událostí, důležitých dat, vynikajících výsledků, ale hlavně na sportem zapálených, oddaných a zodpovědných lidí od řeky. Vodácký klub býval a troufám si tvrdit, že dodnes je, oázou nejen tvrdé práce, vytrvalosti, zodpovědnosti, ale i odpočinku, sounáležitosti, kamarádství a i legrace. Klubem prošly desítky sportovců ať už s vidinou závodních úspěchů či bez soutěžních ambicí, kteří sportovali pouze rekreačně. Všichni dohromady ale tvořili a tvoří partu, kde existovala a existuje sounáležitost s klubem, zdravá konkurence, celoživotní přátelství, vzájemná pomoc a podpora.

13.1 Počátky klubu

Pro poděbradskou kanoistiku měl zcela jistě rozhodující význam rok 1926, kdy se do tohoto města přistěhoval MUDr. Ladislav Filip. Jako lázeňský lékař měl zcela jasné povědomí o významu sportu pro zdraví člověka a byl jeho propagátorem a zastáncem, ať už z hlediska prevence, nebo jako součást léčby srdečních onemocnění. Poděbrady, ležící na Labi, mu přišly jako ideální místo k propagaci vodních sportů. Jeho úsilí bylo korunováno založením Klubu vodních skautů při Klubu českých turistů Poděbrady.¹⁴¹ Když tento člověk přišel v roce 1929 do výboru sokolské obce se žádostí o finanční příspěvek na výstavu loděnice u řeky Labe, nikdo netušil, že semínko kanoistického sportu padá do úrodné půdy.¹⁴² Oddílovou klubovnu měli na pravém břehu Labe na Ostende. Vodní skauti byli také ti, kdo stál později u zrodu Klubu poděbradských vodáků. Vodácký sport v Poděbradech a potažmo i v Nymburce je samozřejmě spjat s řekou Labe. Její tok na počátku 20. let 20. století byl zcela přirozený a neposkytoval dostatečně vhodné podmínky k provozování vodních sportů. V roce 1923 byla na Labi v Poděbradech kompletně dokončena stavba elektrárny se zdymadlem. Elektrárna byla stavěna na suchu, tok řeky byl odkloněn k zámku, kde byl jez s propustí a náhonem ke mlýnu. Vzduť hladina nad novou elektrárnou už poskytovala vhodné podmínky pro rozšíření a modernizaci říčních lázní s kabinami,

---

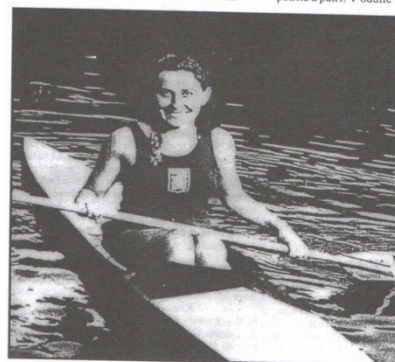
¹⁴¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 4

¹⁴² BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 24

restaurací a 10metrovou skokanskou věží, kde se pořádaly závody ve skocích do vody. Plovárna se stala významným místem sportovního i společenského dění ve městě. Rok poté, v roce 1924, byla kompletně dokončena stavba elektrárny též v Nymburce. Obě tyto stavby vytvořily vhodné a stabilní podmínky pro vznik a rozvoj vodních sportů v obou těchto blízkých městech.¹⁴³

13.2 Třicátá a čtyřicátá léta

K historickému kroku došlo v roce 1936, kdy parta nadšených kamarádů se skautskou minulostí založila Klub Poděbradských vodáků. Byli to pánové Vojtěch Vyhnal, Zdeněk De Giorgi, Václav Hrdý, Josef Zacharník, Pavel Šťastný, Karel Koblic, Jiří Koblic, Vladimír Soukup, Jaroslav Potměšil a paní Růžena Košťálová. Byli to také oni, kdo zorganizoval stavbu nové loděnice v těsném sousedství plovárny. Stavba probíhala za organizační a sponzorské podpory České obce sokolské v Poděbradech. Původní loděnice zvaná Veslák, umístěná v lese na pravém břehu Labe, sloužila též jako zázemí pro pražské vysokoškoláky a poděbradskou mládež. Šťastnou shodou okolností je dodnes domovským zázemím pro oddíl rychlostní kanoistiky v modernizované podobě. Základem pro závodní činnost oddílu byla turistika. Nejčastěji se pádlovalo k soutoku Labe s Cidlinou, kde měl svůj domek a živnost převozník a rybář pan Grábner. Cílem bývala též zátoka Bajkal, popřípadě kánoe a pramice končily na Osečku. Dnešní restaurace Cidlina byla vyhlášenou rybí restaurací a také cílem většiny turistů pěších i vodních. V řece byla čistá voda a několik písčných pláží. Plavalo se po proudu ze soutoku na Klub. Kromě plavců pluly v letní sezoně pravidelně po řece poděbradské motorové lodě Blanice, Cidlina, ale i velké parní kolesové výletní parníky z Prahy. Významná etapa pro KPV nastala po roce 1940, kdy se v kanoistickém oddíle, který v té době vedla dvojice Vojtěch Vyhnal a Zdeněk De Giorgi, vytvořilo velice silné a nadějně mužstvo. V něm nechyběla ani slavná Růžena Košťálová – Dusilová a nejlepší závodník na kanoi Václav Hrdý. Spolu s nimi tvořili páteř

Obrázek 39 – Růžena Košťálová - Dusilová

---

¹⁴³ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

družstva Josef Zacharník a bratři Karel, Jiří a Zdeněk Koblicovi. Růžena Košťálová – Dusilová byla účastnicí letních olympijských her v Londýně v roce 1948, kde v závodě dvojic dosáhla s kajakářskou Martou Kohoutovou nejlepšího československého kajakářského výsledku. V závodě kajaků žen na 500 metrů skončila po nešťastném vykoupání na startu na 4. místě.¹⁴⁴

Poctou a odměnou za péči a rozvoj vodních sportů pro KPV bylo v roce 1946 rozhodnutí Kanoistického svazu, uspořádat ve spolupráci s KPV první republikový trenérský kurz s cílem sjednotit techniku pádlování a zlepšit přípravu závodníků pro mistrovské závody.¹⁴⁵

První větší akcí uspořádanou v Poděbradech byly v roce 1947 veřejné kanoistické závody za účasti dvou švédských závodníků Berglunda a pozdějšího trenéra švédské reprezentace Gerta Fredrikssona, později trojnásobného vítěze na olympiádách v Londýně, v Helsinkách a v Římě. Už samotný fakt, že se závodů účastní vyhlášení sportovci ze Švédska, budil velkou pozornost a přilákal na závody hodně diváků. Švédům se dostalo vřelého přivítání již na poděbradském nádraží. Samotný průběh závodu byl důstojný a slavnostní. Nástup účastníků se uskutečnil na pódiu instalovaném pro tuto příležitost na lodích pro přepravu písku. Závod na 10 km se jel na jedinou otáčku na Osečku. Oba břehy Labe lemovaly davy diváků, každý byl zvědavý, jak vypadá živý Švéd. Jako součást doprovodného programu pro zpestření závodů předváděl bratr kanoisty Felixe Brzáka eskymácké obraty na kajaku.¹⁴⁶

Nezávisle na činnosti KPV vznikl v roce 1947 ze třetího suchozemského oddílu skautů, také díky významné pomoci bratra Černého z Kolína, třetí oddíl vodních skautů, který vedl bratr Jiří Filip a druhý oddíl vodních skautek. Svépomocí si tyto oddíly postavily tři pramice a během prázdnin putovaly po českých řekách, např. po Vltavě z Purkarce do Prahy.¹⁴⁷

Důvěra v KPV Poděbrady byla v Kanoistickém svazu tak významná, že byl oddíl v roce 1948 pověřen organizací závěrečného soustředění reprezentantů ČSR v kanoistice před olympiádou v Londýně. Účastníci byli ubytováni v hotelu Sport – dnešní hotel

---

¹⁴⁴ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁴⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁴⁶ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 6

¹⁴⁷ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

Golfi – a stravování bylo zajišťováno potravinovými lístky pro těžce pracující. Dle vzpomínek některých účastníků, např. Bohumila Kudrny a Jana Matochy, bylo nedostatečné stravování vylepšováno pravidelnou dodávkou rohlíků od pekaře, kanoisty Václava Hrdného, či dodávkou hroznového cukru od poděbradského lékárníka. Účastníkem soustředění i následujících olympijských her a mistrovství světa v Londýně byla i kajakářka Růžena Košťálová – Dusilová.¹⁴⁸

Českoslovenští kanoisté byli na této olympiádě velmi úspěšní. V C1 hráli prim Josef Holeček a František Čapek a v C2 zase Jan Brzák a Bóža Kudrna. Všichni vyhráli a získali zlaté medaile. V tomto období, těžkém pro celou společnost, přicházejí komplikace také ve sportu. V důsledku zákazu činnosti skautských organizací přicházejí na pokyn Dr. Ladislava Filipa do KPV především chlapci ze třetího oddílu vodních skautů. Jsou to Jan Bašta, Miloslav Cajs, Karel Erben, Josef Ježek, Stanislav Kaplan, Jaroslav Kárník, Jaromír Kerhart, Vojtěch Kerhart, Jiří Kodeš, Jan Kořínek, Vladimír Novotný, Vojtěch Obereigner, Jaroslav Peřina, Jiří Peřina, Miroslav Plecítý, Miloslav Polák, Jiří Sailer, Josef Šolc, Vlastimil Šorm, Jaroslav Vacek, Václav Vokál, Jaroslav Vrána, a dívky z druhého oddílu vodních skautek – Drahuše Blažková, Marta Franclová, Jiřina Kerhartová, Marta Kerharthová, Věra Kholová, Marie Kreuzová, Jaroslav Roubíčková, Jaroslava Staňková a Hana Vokálová. Tato posila v podobě nových členů KPV se stala hlavních základnou pro budoucí úspěchy poděbradské kanoistiky.¹⁴⁹

V roce 1949 prokázal Svaz kanoistů velkou čest, když oddíl pověřil uspořádáním mezinárodního utkání ČSR – Švédsko. Po stránce organizační se tohoto úkolu oddíl zhostil na výtečnou. Ačkoli byly závody provázeny nepřízní počasí, kde se při slavnostním zahájení 23. 8. 1949 ve 14:00 hodin přehnal velká průtrž mračen. I přes tuto menší komplikace na 5 000 sportovních diváků, kteří byli z průběhu závodu nadšeni. Tento nebývalý zájem diváků nejen o tento závod, ale i o ostatní, vyvolal v poválečné euforii myšlenku postavit pro diváky na levém břehu Labe pojízdnou tribunu. Bohužel v důsledku nastalých společenských změn v 50. letech se tento revoluční projekt nepodařilo již uskutečnit. V tomto závodě

---

¹⁴⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁴⁹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 6

vyhrála Růžena Košťálová – Dusilová závod kajakárek a poděbradští nadšenci ji i s lodí vynesli z Labe a nesli nad hlavami přihlížejících diváků. Hlavní zásluhu na organizaci těchto závodů měli především Vojtěch Vyhnal a Jan Bašta. Oba se opírali o vydatnou pomoc nových členů KPV ze zrušených oddílů vodních skautů. A byli to titíž lidé, kteří již v tom samém roce, tedy 1949, tvořili početné družstvo dorostenců a dorostenek, kteří se svým vedoucím Vyhnalem a trenérem Baštou začali vyjíždět na některé veřejné závody v okolí, např. do Kolína, Nymburka či do Prahy. Na vzdálenější závody nebylo v silách oddílu přepravovat lodě, tak se hodně improvizovalo. Když např. závodníci odjeli vlakem na Přebor Republiky na Bolevecký rybník do Plzně, nezbylo jim nic jiného, než si lodě vypůjčit od místních. A i v těchto vypůjčených lodích obsadili deblisté Peřina – Vokál, Vokál – Kárník a Vokálová Borecká – Kholová třetí místa. Kategorii dospělých vyhrála Růžena Košťálová - Dusilová, která startovala za KVS Praha na K1 i K2. Na těchto závodech zakončil svoji závodní kariéru Václav Hrdý 5. místem v kategorii C1.¹⁵⁰

13.3 Padesátá léta

Padesátá léta byla pro poděbradské vodáky obdobím několika důležitých změn, ale též obdobím vynikajících výsledků ať už v kategorii dorostenců či dospělých. Významnou byla změna oficiálního názvu. KPV se od roku 1950 jmenoval Sokol Poděbrady. Vedoucím oddílu se stal prozatímní trenér Jan Bašta, neboť Vojtěch Vyhnal musel z politických důvodů odstoupit. Co se týče úspěchů, jména poděbradských vodáků se objevovala na špicích výsledkových tabulek mistrovských závodů dorostenců i dospělých. Deblkanoe K2 ženy Dusilová – Kohoutová, dorostenci K2 Kerhart – Peřina a dorostenec K1 V. Vokál, tak tato úspěšná sestava se opakovaně objevuje na prvních místech výsledkových listin i v roce 1951, kdy se v Poděbradech uskutečnilo utkání československých dorosteneckých družstev pod patronací strany České obce sokolské. A úspěchy dále pokračovaly. Na přeboru ČSR v Praze téhož roku kajakáři K1 Vokál a K2 Kerhart – Peřina opět zvítězili a pramice sokola Poděbrady se na těchto závodech umístila na druhém místě v kategorii P7. Úspěch roku 1951 završila účast na MS v Londýně, kde si v K2 Košťálová – Kohoutová dojely pro stříbro.¹⁵¹

---

¹⁵⁰ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁵¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 7

Změny názvu nebraly konce. V roce 1952 byl oddíl přejmenován na TJ Jiskra Poděbrady.¹⁵² To vše v rámci akce sjednocená tělovýchova. Tento rok byl do značné míry také důležitý z hlediska generační obměny oddílu. Většina úspěšných dorostenců odešla na studia, popř. plnit základní vojenskou službu, zbytek přešel a získával první zkušenosti v závodech dospělých. Přesto tato stará vodácká parta a její láska k vodě toto nedobrovolné odloučení překonala a ve chvílích volna a odpočinku se scházela a absolvovala turistické sjíždění českých a slovenských řek. Do oddílu nastoupila nová generace: Adolf Vosáhlo, Mirek Procházka, Ivan Smetana, Hana Peřinová, Věra Čapková, Olina Šilinková a Milana Renzová.¹⁵³

Téměř každý rok přinesl poděbradským vodákům něco nového. V roce 1953 to byla skutečnost, že ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická založila svoji pobočku v Poděbradech. Studenti bydleli na kolejích u tenisu a studovali na zámku. V rámci tělesné výchovy jim poděbradští vodáci navrhli absolvovat vodácký kurz. Na oplátku se od vysokoškolských tělocvikářů, pánů Jóna, Wágenknechta a dalších dočkali významné pomoci. Pod hlavičkou Slavia VŠ Praha jim tito zabezpečili používání moderní časomíry a spojovací techniky při organizaci vodáckých závodů. Tyto tím mívaly vysokou úroveň, a proto se jich účastnily kanoistické špičky v přípravě před mezinárodními závody. Organizátoři se snažili pro závodníky i návštěvníky vytvářet vstřícné a pohodlné zázemí. Cíl závodu býval na plovárně, kde sídlilo i ředitelství závodu. KPV býval i zázemím pro aktivní odpočinek na lesním hřišti za nynější loděnicí.¹⁵⁴ V tomto roce odešel Jaroslav Peřina na vojnu a novým vedoucím oddílu se stal kanoista Zdeněk Procházka. Rok 1953 přinesl poděbradským vodákům i nemilou zkušenost, kterou bohužel ani nezavinili, ani ji nemohli nijak ovlivnit a přesto pro ně měla nepříjemné důsledky. Oddíl byl krajským výborem ČSTV pověřen v tomto roce organizací krajského přeboru. Před závody byla na úhradu jízdného, stravného a dalších nutných výdajů před závody přidělena finanční částka odpovídající účasti asi stopadesáti sportovců. Během několikadenních závodů dorazilo oznámení o provedené peněžní reformě v poměru 50:1. Většina dospělých závodníků si uvědomila osudový dopad této reformy a účast na závodech ukončila. S finanční

---

¹⁵² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁵³ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 7

¹⁵⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 8

uzávěrkou akce a vrácením nevyčerpaných prostředků vznikly oddílu značné problémy.¹⁵⁵ A problémy pokračovaly dále. V následujícím roce, tj. 1954, byl do funkce předsedy oddílu orgány KSČ dosazen pan Šindílek. Byl to zaměstnanec Poděbradských skláren s nulovým povědomím o fungování a potřebách vodáckého oddílu, za to s jasným úkolem, zajistit činnost oddílu tak, aby plně odpovídala politickým směrům poplatným té době. Naštěstí faux pas při jeho inaugurační řeči, kdy před nepočetnou skupinou přítomných vodáků spadl z mola, symbolicky naznačilo dobu jeho setrvání v přidělené funkci. K velké úlevě vodáků se již v roce 1955 stal jeho nástupcem nový občan Poděbrad, výborný organizátor s nefalšovaným zájmem o vodácký sport, který na patřičných místech dokázal prodat sportovní úspěchy oddílu, pan Zbyněk Plesar. Příkladem jeho organizačních schopností může být např. turistická vodácká cesta po Vltavě z Lenory do Prahy pro 35 členů oddílu plně financovaná z prostředků ČSTV. Oddíl sice procházel různými změnami, ale co zůstávalo naštěstí neměnné, byly vynikající výsledky jeho členů. Nutno vyzdvihnout mistrovské tituly Růženy Dusilové z přeboru republiky – 1. místa v K1 na 500 metrů v letech 1954 i 1955 a i deblkanoisté Kodeš – Vokál se ve 2. polovině 50. let dostali na absolutní republikovou špičku.¹⁵⁶

V roce 1956 byla obnovena tradice pořádání oblíbeného závodu Poděbradský kilometr. Popularitu mu přinesla hlavně skvělá organizace (viz. historie), v které se vyznamenávali především Zbyněk Plesar, Vojtěch Kerhart a Jaroslav a Jiří Peřinové a v neposlední řadě startér Jan Bašta. Nutno vyzdvihnout i neopominutelnou iniciativu nejmenovaných členů vodáckého oddílu. Do oddílu nastoupil mladí a později i velmi úspěšní – Jiří Malý, Milan Málek, Zbyněk Havel, Věra Strouhová, Jana Kolenovská, Hana Peřinová, Josef Semerád, Josef Rašek, bratři Karel, František a Václav Kafkové.¹⁵⁷ Vynikajícími sportovními výsledky se v tomto roce mohli pochlubit rovněž mladí závodníci oddílu – kajakář Mirek Procházka a K2 – Šilinková-Francová, kteří získali na Mistrovství republiky v Trenčíně druhá místa. Jak jsem již zmínila, na republikové scéně se začala prosazovat nově sestavená poděbradská C2 Kodeš-Vokál. Vybojovali si i stálé místo v reprezentaci. Na mistrovství republiky v r. 1957 v Praze se stali mistry v kategorii C2 na 1 km a 10 km. O rok později

---

¹⁵⁵ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 8

¹⁵⁶ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁵⁷ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

na mistrovství světa v Praze získali v konkurenci 22 zemí světa vynikající bronz též na obou těchto tratích. K tomu přidali opět mistrovské tituly na mistrovství republiky konaném také v Praze a ve stejném roce.¹⁵⁸ Toto jsou samozřejmě vynikající úspěchy, které stojí za zmínku, ale každodenní život vodáků byl a je mnohdy mnohem prozaičtější a výsledky přicházejí jako odměna za píli, houževnatost, odhodlání, odříkání a nesmírné nasazení. Např. začátečníci a mírně pokročilí mohli tehdy v případě zájmu trénovat jen o víkendech dopoledne a to pouze pádlováním na pramicích. Jindy nebylo možné jim zpřístupnit loděnici. Teprve, když se u adeptů ukázaly potřebné vlohy a dali najevo dostatečnou píli, mohli začít trénovat individuálně.¹⁵⁹

Kánoe a kajaky byly tenkrát dýhové, vrchní části se pokrývaly plátnem, které se vypnulo až po nátěru acetonového roztoku s celuloidem a nakonec se přetíralo acetonovým lakem. Dno lodě se každý rok muselo obrousit smirkovým papírem, vyspravit veškerá poškození a hniající místa epoxidovým lepidlem a celé to znovu natřít olejovým lodním lakem a přebrousit pod vodou. To samé vyžadovala i dřevěná pádla. Teprve až v 60. letech se začala masově používat dřevěná pádla vyosená. Jarní údržba čekala každý rok i cvičné pravice. Upravovat se musely temováním spár mezi prkny konopným provazem a vnější povrch natírat rozehřátým asfaltem.¹⁶⁰ V zimním období na přelomu roku 1957/1958 si poděbradští vodáci postavili motorovou loď na přepravu lodí a závodníků pro závody v Kolíně a Nymburce, neboť doprava lodí na závody byla vždy velmi náročná a pro přepravované lodě znamenala určité riziko poškození. Mnohdy nezbývalo, než si lodě zapůjčit v místě vzdálených závodů. Pro zpestření vodáckého života si vodáci uspořádali 10-denní plavbu pramicí po Malši a Vltavě do Prahy.¹⁶¹

Poděbradští vodáci slavili úspěchy též na dálkových tratích. V roce 1958 se zúčastnila početná skupina tradičního dálkového závodu Budějovice - Praha a na trati dlouhé 180 km vyhrála ve své kategorii posádka K2 Peřina – Gergel.¹⁶²

---

¹⁵⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁵⁹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 9

¹⁶⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 9

¹⁶¹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁶² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledková listina*

V Poděbradech se každoročně až do r. 1975 pořádaly dva významné závodní podniky. Poděbradských 10 km na jaře a Poděbradský 1 km na podzim. Sousední Nymburk byl pořadatelem každoroční Pětistovky. Na závody do Poděbrad jezdili pravidelně i kanoisté z Kolína. Např. kajakář Hájek pádloval každou neděli z Kolína do Poděbrad a zpět i jako starý pán.¹⁶³

Kodeš s Vokálem jezdili v rámci tréninku na lodi z Poděbrad do Kolína a zpět do zaměstnání. Asi i díky tomuto svéráznému tréninku vybojovali v r. 1958 na Mistrovství světa v Duisburgu v C2 ve finále dvě třetí místa a Dusilová též ve finálové jízdě osmé místo. O rok později se pak tatáž C2 umístila na mistrovství Evropy v Duisburku na 4. místě na 10 km a v červnu 1959 se účastnili trojtkání ČSR – Polsko – NDR na tratích 1 km a 10 km. Asi vrcholem jejich kariéry, kterým si zároveň splnili sen o účasti na největším sportovním svátku, byla jejich účast na OH v roce 1960 v Římě, kde získali umístění na 5. místě. O rok později, na Mistrovství Evropy v Poznani doplnili své úspěchy o 7. místo na trati dlouhé 10 km.¹⁶⁴

V roce 1959 se k stávající partě ve složení Malý, Málek, Z. Havel, Lonský, Procházka, Strouhová, Kolenovská, Rašek, Semerád a bratři Kafkové přidali gymnazisti kajakář Radek Havel, Standa Růžička, Jan Bucháček a kanoisti Petr Valach a Jiří Rýdl. Tito mladíci tvořili základ pro generační výměnu nejúspěšnějších závodníků, kteráv každém oddílu zákonitě nastává.¹⁶⁵ V roce 1963, což byl rok oslav 50 let ČS kanoistiky, zakončili svoji závodní kariéru Kodeš s Vokálem 5. místem na 1 km na MS.¹⁶⁶

Jiří Kodeš, jako všestranný sportovní talent, se po konci kariéry kanoisty začal věnovat golfu, který byl v Poděbradech založen 2 roky před tím. Patřil v tomto sportu mezi evropskou veteránskou špičku.¹⁶⁷

Václav Vokál žije v USA, kde působil jako jachetní kapitán, jako průvodce a novinový reportér na dobrodružných cestách oceánem. Občas přijíždí do Poděbrad.¹⁶⁸

---

¹⁶³ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 11

¹⁶⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 11

¹⁶⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – seznam členů klubu*

¹⁶⁶ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁶⁷ Soukromá korespondence předsedy oddílu Jana Pfoffa st.

¹⁶⁸ Soukromá korespondence předsedy oddílu Jana Pfoffa st.

Paní Růžena Dusilová žije střídavě ve Švýcarsku a v Poděbradech.¹⁶⁹

13.4 Šedesátá a sedmdesátá léta

60. léta byla obdobím, kdy se kanoe a kajaky starých tvarů měnily za nové, užší a lehčí. Zcela běžné bylo, že si šikovní sportovci stavěli lodě sami z velmi tenké dýhy. Tu a tam se začaly objevovat i amatérsky stavěné lodě laminátové. Tovární, dřevěné závodní lodě od výrobce Struer, měla pouze reprezentace. Pro veřejnost byly zcela nedostupné, neboť pro jejich pořízení byla potřeba nedostupná západní měna.¹⁷⁰

V roce 1967 zažil vodácký oddíl další generační obměnu. Trenér Zbyněk Havel začal trénovat novou sportovní partu, kterou tvořili Jan Pfoff, Tomáš Koblic, Jiří Uher, Jaroslav Svatoň, Pavel Janišš, Václav a Zdeněk Hrdí, Lád'a Slavík, bratři Svobodové, M. Kůrka, Eva a Rudolf Vosejkovi a Jiří Otisk.¹⁷¹ Již o rok později se tito noví vodáci zúčastnili prvních závodů ve Zbraslavi, odkud přivezli Svatoň – Koblic v K2 bronzovou medaili a k tomu několik čtvrtých míst.¹⁷² K nezapomenutelným zážitkům z tehdejších závodů patřilo cestování na korbě nákladáku, kde závodníci seděli vedle svých lodí. Tato parta prokázala též svoji sportovní všestrannost a sestavila i fotbalové družstvo, které v okolí Poděbrad sehrálo několik nezapomenutelných utkání.¹⁷³

Začátkem 70. let odešli z oddílu bývalí dorostenci Radek Havel, Standa Růžička a Jan Bucháček do kanoistického klubu Sparta Praha, kde pod vedením trenérského tandemu Bohumil Kudrna a Karel Máše st. trénovali a závodili na republikové úrovni. V rámci svých volnočasových aktivit, spluli s turistickým oddílem Sparty valnou většinu českých a slovenských řek.¹⁷⁴

Celkem zásadní byla pro poděbradské kanoisty léta sedmdesátá. Milníkem byl rok 1973, kdy se změnil název poděbradské TJ na Sklo – Bohemia Poděbrady. Tentýž rok se na Labi uskutečnily též poslední závody Poděbradských 10 km pod hlavičkou ČVUT FEL VŠ Praha. Na tyto závody dodnes staří kanoističtí harcovníci vzpomínají s velkou nostalgií. V roce 1975 se Jan Bucháček vrátil ze Sparty Praha zpět do Poděbrad,

---

¹⁶⁹ Soukromá korespondence předsedy oddílu Jana Pfoffa st.

¹⁷⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 12

¹⁷¹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – seznam členů klubu*

¹⁷² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁷³ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 12

¹⁷⁴ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubové materiály*

kde se zapojil nejen do závodní, ale i organizační činnosti. S Tomášem Koblíkem zorganizovali v restauraci U Lva besedu s kanoistickými reprezentanty S. Hajnou, J. Čtvrtečkou, L. Součkem a trenérem Sparty Praha panem Karlem Mášou starším. Této besedy se zúčastnili i vodáci z Nymburka v čele s panem Kobylákem.¹⁷⁵ V té době dosluhovala jak plovárna, tak i budova loděnice u Labe. Obě byly v žalostném stavu a očekávala je neveselá budoucnost. To se naplnilo hned následujícího roku – 1976. Ten byl pro loděnici i pro poděbradské kanoisty doslova osudový. Povolí Labe, v rámci splavnění řeky pro vysokotonážní lodě s uhlím, začalo bourat všechny stavby na pravém břehu Labe včetně staré loděnice, aby se dlouhé šífy dostaly pohodlně do zdymadla. Již v roce 1977 začala po Labi naplno doprava uhlí z Mělníka do Chvaletické elektrárny a to až 15 lodí denně jedním směrem. Pro řeku toto znamenalo jedno pozitivum – dno se díky turbulencím obřích lodních šroubů zbavilo letitých nánosů chemického bahna, místy až více než 0,5 metrů vysoké vrstvy. Pro vodáky to byl ale začátek existenčních problémů. Začalo vyjednávání o pozemek pro novou loděnici na levém břehu Labe. To skončilo neúspěchem, a proto začala parta kolem T. Koblíce a J. Charváta a několika dalších členů oddílu stavět provizorní boudu na jižním břehu jezera k velké nelibosti obyvatel městské části Kluk, kterým se nelíbil především ruch spojený s chodem klubu. Tam se ale bohužel trénovalo a odjíždělo na závody za velmi neutěšených podmínek. Družstvo v sestavě Koblíc, Pfoff, Bártová, Bucháček, Hůlová, Maličský, Procházka, Vosejпка a Plecítý vozilo medaile z různých závodů, kde kromě vypjatých chvil zažívali i notnou dávku legrace. Hodně vzpomínek je spjato právě s dopravou, kterou v této době zajišťoval nezištným poskytováním nákladního auta pan ředitel Soukal z Okresní správy silnic.¹⁷⁶ Podmínky pro plnohodnotné tréninky byly v té době velmi špatné. Proto v roce 1977 přešel velmi úspěšný kajakář J. Procházka trénovat do Lokomotivy Nymburk a dále do VŠ Praha.¹⁷⁷ Podařilo se tak překlenout mezeru, po které by s největší pravděpodobností rychlostní kanoistika v Poděbradech přestala existovat. Tato etapa v historii poděbradské kanoistiky byla doslova zkouškou odolnosti oddílu. A nebyla bohužel poslední. Ještě jedna náročné období na klub čekalo v 80. letech.

---

¹⁷⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁷⁶ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 13

¹⁷⁷ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

13.5 Osmdesátá a devadesátá léta

V roce 1979 TJ Sklo – Bohemia Poděbrady zakoupila materiál na stavbu nové loděnice a začalo vyjednávání o pozemku, které trvalo 2 roky.¹⁷⁸ Nakonec byl pozemek stanoven na severním břehu jezera, ale jednalo se o jílovitou navážku z těžby písku plnou bodláků. Klub čítal v té době 15 členů a z jejich strany nebylo v časových, organizačních ani finančních možnostech uskutečnit takovou stavbu svépomocí. Klub se proto obrátil na bývalé členy KPV a bratry Kafkovi, kteří vedli obchod se stavebninami. To oni měli největší zásluhu na realizaci vlastní stavby díky svým zkušenostem, pracovitosti, ale hlavně kontaktům a přístup k nedostatkovému stavebnímu materiálu. Ostatní členové se více či méně podíleli dle svých možností. To se psal rok 1981. Provizorní bouda klubu na jihu jezera byla zbourána. Přesto se nepřestávalo závodit. J. Bucháček, J. Pfoff a J. Procházka vozili medaile jak z krajských, tak i z ostatních závodů ČSR. Tréninky probíhaly na poděbradském jezeře. Za pomoci finančního oddělení ÚV ČSTV a osobním známostem se podařilo vyjednat dvě mimořádné finanční dotace na koupi nových lodí, ale i na vybavení loděnice. Klub si mohl dovolit pořídit laminátové lodě – minikajaky, lodě pro C1, C2, K1, K2 + pádla.¹⁷⁹ To vše spolu s dožívajícími dřevěnými loděmi tvořilo slibný základ pro následující činnost oddílu. V roce 1983 závodilo v oddíle aktivně 10 členů. V rámci tréninku soutěžili v plavání, v běhu, v zimě cvičili též v sokolovně a jezdili plavat do kolínského bazénu. Za účelem posílení členské základny se oddíl rozhodl uskutečnit nábor v základních školách. Díky němu přišla do loděnice nová vlna mládeže.¹⁸⁰ V letech 1983-1984 získali Poděbradští na krajském přeboru v Nymburce celou řadu přebornických titulů. Úspěšná byla nově sestavená K2 J. Pfoff a J. Bucháček (J. Pfoff musel poté ze zdravotních důvodů skončit na kanoi a zůstal věren pouze kajaku). Přes všechny tyto úspěchy se v loděnici u jezera pomalu schylovalo ke zcela zásadnímu okamžiku v historii kanoistiky v Poděbradech. Kolem bratří Kafků se vytvořila skupina lidí, kteří si pod záminkou vytvoření oddílu vodní turistiky nepřáli další pokračování závodní činnosti a „pohyb cizích dětí na svém teritoriu“ nad kterým si z pozice svých zásluh o vybudování nárokovali právo rozhodovat. Smutným faktem bylo, že se k nim

---

¹⁷⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁷⁹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika, Klubové materiály*

¹⁸⁰ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová dokumentace*

přidali i někteří původní členové klubu u Labe a kvůli svému klidu a pohodlí blokovali další rozvoj rychlostní kanoistiky v Poděbradech. Probíhala velmi vypjatá jednání mezi Ing. J. Turinou a A. Nowakem za vedení vodních turistů a J. Bucháčkem a J. Pfoffem za rychlostní kanoisty. V roce 1985 se rozhodl J. Bucháček rezignovat na post předsedy oddílu kanoistiky u jezera a spolu s J. Pfoffem požádali o pomoc Středočeský krajský svaz kanoistiky a vedení TJ Sklo – Bohemia Poděbrady o pomoc při vytvoření samostatného statutu Oddílu rychlostní kanoistiky v Poděbradech. Zároveň s ustanovením nového oddílu probíhala též jednání s vedením oddílu jachtingu o možnosti užívat jejich starou, opuštěnou loděnici u Labe, která jako jediná přestála již zmíněné demolice v roce 1976. Došlo k dohodě a zchátralou boudu začali postupně osidlovat aktivní členové kanoistického oddílu a využívat tudíž k tréninku opět řeku Labe, která poskytovala lepší podmínky, než poděbradské jezero. Všechny oslovené, výše jmenované sportovní orgány se za zachování oddílu rychlostní kanoistiky v této pro ni těžké, až zlomové, době postavily a ten byl v roce 1985 oficiálně ustanoven.¹⁸¹ A byla to právě rychlostní kanoistika, která byla bez přestávky pokračovatelem tradice KPV.

Oddíl měl po svém ustanovení 20 členů + 2 vyškolené trenéry – J. Pfoffa a J. Bucháčka. Ten se stal opět staronovým předsedou oddílu a zároveň členem Krajského výboru Svazu kanoistiky.¹⁸² Ohrožená budoucnost rychlostní kanoistiky v Poděbradech tak byla, a to již po několikáté, zachráněna.

A co bylo s loděnicí u jezera? Přihlásili se do ní vodní turisté kolem Petra Boreckého. Uspořádali několik společných turistických akcí, po kterých většina původních „horlivých“ turistů, včetně bratří Kafků, ztratila o sport a členství zájem. Petr Borecký se svými vodáky provozuje vodní turistiku a v loděnici u jezera hospodaří dodnes.¹⁸³

Ihned po svém ustanovení v roce 1985, a i v roce následujícím, zorganizovali rychlostní kanoisté již jako samostatný oddíl za pomoci Krajského výboru kanoistiky a oddílu Lokomotivy Nymburk závody – Memoriál Jindřicha Křivana – na jezeře s tratěmi 500 metrů a 2000 metrů, kterého se zúčastnily všechny oddíly rychlostní kanoistiky Středočeského kraje. Byly to po 12 letech zase první závody v rychlostní kanoistice

---

¹⁸¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 14

¹⁸² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODEĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁸³ Osobní výpověď předsedy klubu Jana Pfoffa st.

v Poděbradech. Organizátoři vše zvládli úspěšně, o čemž svědčilo osobní poděkování předsedy KV ČSTV i ocenění od Kanoistického svazu ČSR za záslušnou a příkladnou práci s mládeží.¹⁸⁴

A úspěchy byly i v kategorii dospělých. Na Velké ceně Sparty Praha v závodě veteránů u příležitosti 70 let organizované kanoistiky byl v závodě na 500 m K1 J. Bucháček starší třetí za bývalými reprezentanty. V roce 1985 vyhrál též Velkou cenu Sparty Praha na 500 m v K1 a v K2 spolu s Dr. R. Havlem vyhráli též pětistovku.¹⁸⁵

Život oddílu plynul dál. V roce 1986 měl 21 členů. V krajských i republikových závodech se na předních místech umísťovali v žákovských kategoriích kajakáři M. Harazín, P. Uher, J. Maindl, P. Bednář, L. Hruška, J. Bucháček ml., I. Janovcová, M. Prokešová, M. Svoboda, M. Prokeš, M. Houžvička a v C1 P. Harazín. Z dospělých závodili úspěšně kajakáři Jan Pfoff st. a Jaroslav Procházka. V roce 1989 ukončil ze zdravotních důvodů závodní činnost J. Bucháček st.¹⁸⁶ V té době se v rámci uklidnění vztahů se členy oddílu vodních turistů rychlostní kanoisté po letech definitivně odstěhovali do loděnice u Labe. To už tedy kompletně celý oddíl trénoval na Labi a všichni se až do roku 1992, kdy přeprava uhlí na Labi skončila, proplétali na svých lodích mezi loděmi s uhlím.¹⁸⁷ V roce 1987 přicházejí na loděnici nové naděje – L. Martínek, J. Jahelka, F. Marek, B. Futerová a o 3 roky později P. Molinári. Všichni pod vedením trenérů Pfoffa, Koblíce a Uhra dosahovali vynikajících úspěchů ve svých kategoriích. V roce 1990 závodilo po celé republice 16 poděbradských žáků a dorostenců. Závodní družstvo žáků tvořili Lenka a Hana Koblicovi, Bára Futerová, Pavel Molinári, Luděk Martínek, Jan Bucháček ml., J. Jahelka, František Marek, M. Svoboda a L. Hruška. Družstvo dorostenců se sestávalo z P. Uhra, P. Bednáře, bratří Rumlů, J. Krafta a L. Piroutka. Družstva závodila i na dráze v Račicích, kde L. Martínek a L. Koblicová získali několik mistrovských titulů.¹⁸⁸

V roce 1996 se Hana Koblicová stala absolutní žákovskou mistryní republiky. Z celkového počtu 44 oddílů bylo v celostátním žebříčku ČR v této době poděbradské

---

¹⁸⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 15

¹⁸⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledkové listiny*

¹⁸⁶ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledkové listiny*

¹⁸⁷ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 15

¹⁸⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledkové listiny*

družstvo hodnoceno na 27. místě. Roku 1999 se na Labi v Poděbradech uskutečnily poslední veřejné závody pod organizačním vedením Tomáše Koblice.¹⁸⁹

13.6 Třetí tisíciletí

Co nového přineslo 3. tisíciletí? Na kajaku začali trénovat Jan Pfoff ml. a Stanislav Marek. Luděk Martínek přešel do Dukly Praha, Bára Futerová do Hradce Králové, stala se též členkou juniorské reprezentace, s kterou se v roce 2003 zúčastnila MS v Japonsku. Kajakář J. Kraft přestoupil do Lokomotivy Nymburk a spolu s B. Tarkuličem se stali mistry republiky na 200 m v letech 2011 – 2012. Po skončení své závodní a trenérské činnosti v Poděbradech se Tomáše Koblic stal rozhodčím první třídy a jeho dcera Hana Koblicová získala mezinárodní rozhodcovskou licenci ICF pro kategorie rychlost, maraton a dračí lodě.¹⁹⁰

---

¹⁸⁹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODEĚBRADY. *Klubová kronika*

¹⁹⁰ Osobní výpověď předsedy klubu Jana Pfoffa st.

14 Dračí lodě

Co jsou dračí lodě? Původ dračích lodí je téměř pohádkový. V roce 223 př. n. l. žil v Číně básník a státník Qu Juan, který zbrojil proti tehdejším poměrům. Jeho slova nepřinášela odpovídající účinek, rozhodl se tedy konat činy. Uvázal si kolem krku kámen a vrhl se do řeky Mi-Lo. Když se to dozvěděli rybáři, vydali se hledat básníkovo tělo. To se však nikdy nenašlo. Založili proto na jeho počest novou tradici – dračí festival, jenž se koná 5. den 5. lunárního měsíce. Lodě mají přesně dané parametry, které jsou: délka – 12,49 metrů, šířka 1,16 metrů, váha bez posádky 250 kg, váha s posádkou 2 000 kg, pádlařů 20, bubeník 1 a kormidelník také 1. Jedná se o týmový sport na vodě.¹⁹¹ Ve své kolébce Číně jsou závody dračích lodí tak populární, že Čína dlouho usilovala o to, zařadit je do programu Olympijských her v roce 2008, kdy se tyto hry konaly v Pekingu, neboť pořadající země má právo zařadit jednu disciplínu podle svého. Z pohledu Číňanů se nebylo čemu divit. Zahájení závodů v této zemi obvykle přihlíží kolem 100 000 diváků, závodům 60 000 fanoušků a na ukončení přijde i 150 000 nadšenců. Mezinárodní federace dračích lodí pořádá MS i ME, kde se utkávají posádky složené z těch nejlepších.¹⁹² Při premiérové účasti českých reprezentantů na vrcholné akci, jímž bylo ME v roce 2002 v polské Poznani, získali Češi dvě stříbrné (250 a 500 metrů) a jednu bronzovou medaili (1 000 metrů). Na MS v roce 2002 v Římě se při účasti 80 posádek, což je přes 1 800 závodníků z 16 států z pěti kontinentů, stala česká posádka v čele s Martinem Doktorem a za účasti i dvou nymburských kanoistů, a to Petra Fuksy a Petra Bubance¹⁹³, dokonce mistrem světa na trati dlouhé 250 metrů. V závodě na 2 000 metrů získali Češi bronzovou medaili a na 500 metrů obsadili ve finálové jízdě 4. místo. Sezónu 2003 zahájil náš tým na jezeře Auronzo di Cadore v italských Dolomitech, kde se v červnu konalo 10. mistrovství Evropy dračích lodí, jehož byli opět účastni Fuksa s Bubancem. České posádce se podařilo získat jako jediné medaile na všech tratích a se ziskem titulu mistrů Evropy na 500 metrů, stříbrem na 250 metrů a bronzem na dlouhé trati 2 000 metrů více

---

¹⁹¹ Historie: A takhle nějak to asi vzniklo....to když tady ještě poletovali draci. *Www.dragonteam.cz* [online]. [cit. 2019-01-07].

¹⁹² Vznik a úspěchy reprezentačního družstva dračích lodí ČR (2002 – 2018). *Https://www.dragonboat.cz/reprezentace-cr/* [online]. [cit. 2019-01-07].

¹⁹³ Historie: A takhle nějak to asi vzniklo....to když tady ještě poletovali draci. *Www.dragonteam.cz* [online]. [cit. 2019-01-07].

než obhájila své pozice z mistrovství Evropy v Poznani. Vrcholem sezony bylo MS dračích lodí, které se vzhledem k onemocnění SARS přesunulo z čínské Šanghaje opět do polské Poznaně a zde si zajela česká posádka v nejrychlejší čas historie pro zlatou medaili na trati dlouhé 500 m. A takto se pomalu ale jistě k nymburské kanoistice připojila další disciplína, ve které se zdejší odchovanci neztratili, ale kde naopak vynikají a reprezentují nejen svůj klub, ale i celou zemi.

V roce 2004 se totiž uskutečnil I. ročník Českého poháru dračích lodí a vůbec první z celkového počtu pěti závodů tohoto poháru se odjel v Nymburce. Nymburská posádka pod názvem Dragonteam Nymburk zvítězila čtyřikrát a jednou dojela druhá. Na světovém poháru konaném v Praze si nymburští dragoni dojeleli pro stříbro na 2 000 metrů a pro bronz na 250 metrů dlouhé trati a tak na ve stejném roce konaném ME měla česká reprezentace ve své posádce již 6 nymburských odchovanců a 2 zástupci byli vybráni do reprezentace pro MS v Šanghaji, kde vedle tří třetích míst zvítězili v historicky nejrychlejší čas na trati nejdelší, tj. 2 000 metrů.

V roce 2005 měli nymburští dragoni velký důvod k oslavě, když na počátku sezony šampaňským a labskou vodou pokřtili svoji novou loď. Vašek, jak zněl její oficiální název, byl vyroben v Číně, stál 200 000 Kč a peníze na něj poskytla nymburská radnice.¹⁹⁴ Nymburk se pomalu začal měnit na baštu dragonů, jak se říká závodníkům dračích lodí. Na Světových hrách (obdoba Olympijských her) v Duisburgu v roce 2005 získali čeští reprezentanti, mezi kterými nechyběli ani 3 zástupci z Nymburka a to v čele s kormidelníkem Josefem Fuksou, první místo na 1 000 metrů. V roce 2006 se tentýž tým stal potřetí mistrem Evropy a úspěšní byli též na MČR, kde pod vedením kapitána týmu Petra Bubance, s kormidelníkem Stanislavem Mrňavým a s bubenicí Kamilou Jeřábkovou získali titul Mistři ČSR 2006.

Radek Soukup, o němž byla zmínka již v souvislosti jeho kanoistickou kariérou v kategoriích C – muži a veteráni, měl rád i dračí lodě a to zejména proto, že je to především týmová práce, kde nikdo nechce být tím nejslabším článkem. Mezi jeho úspěchy v kategorii dračích lodí patří titul Mistr Evropy v dračích lodích v klubové posádce a vicemistr Evropy v reprezentační posádce, oboje konané v roce 2005

---

¹⁹⁴ Nymburské dragony bude vozit Vašek. *Nymburský deník*. 2005

v Berlíně, Mistr ČR v roce 2006 na dračích lodích na tratích 200, 500 a 2 000 metrů a vítěz ČR na dračích lodích souhrnně za rok 2006.

Zajímavým zpestřením pro nymburské dragony byly závody dračích lodí na Labi, které uspořádalo město Kolín u příležitosti oslav svého založení. Cena pro vítěze – putovní pohár starosty města – zůstala v Kolíně. Posádku vítězného kolínského dragon týmu tvořili zaměstnanci automobilky TPCA, ale i tady najdeme nymburskou stopu. Tou byl trenér kolínských dragonů Martin Veleta, který závodil za dragon tým Nymburk, získal s ním titul mistra Evropy, ale zároveň se stal trenérem kolínských. Ti jezdívali trénovat do Nymburka, kde se jim právě Martin Veleta věnoval.¹⁹⁵

Dvakrát druhý skončil nymburský tým v závodě Českého poháru dračích lodí doma na Labi. V závodě na 200 metrů ho předjel Pražský Výběr a na 2 000 metrů tým Slovenska. Doma chtěli samozřejmě vyhrát, ale taková už je vodácká štěstěna. V týmu byla polovina reprezentantů v čele s Petrem Fuksou, který se zúčastnil i olympiády v Atlantě. Tým měl kromě úspěchů i zcela prozaické starosti, musel si např. shánět peníze na své zahraniční cesty, což nebylo vůbec jednoduché. Např. v následujícím roce je čekalo mistrovství světa v Malajsii, kde účast na takovéto soutěži je značně finančně náročná. Z důvodu nedostatku finančních prostředků se ani přes velkou snahu pořadatelů i českých krajanů nepodařilo zajistit účast nejlepší evropské posádky, kterou Nymburk v té době byl, na Mistrovství světa klubů konaném v kanadském Torontu v r. 2006.¹⁹⁶

V roce 2008 byli Dan Drahokoupil, Martin Fuksa a Vojtěch Ruso součástí reprezentačního týmu ČR a stali se dvojnásobnými juniorskými mistry světa na dračích lodích. V témže roce pak nymburská posádka v závodech klubových posádek konaných v čínském Pekingu získala první místo, které následně obhájila o dva roky později v závodech konaných také v Číně, napodruhé ale v Macau.

Na základě dlouholetých vynikajících úspěchů doma i v zahraničí jim Rada města Nymburka udělila 26. 10. 2010 městské vyznamenání - Nymburského lva II. třídy. V roce 2011 získali nymburští dragons další skvělé úspěchy v Českém poháru, který se konal na přehradě Nové Mlýny u Mikulova. Na 1. místě

---

¹⁹⁵ HEJDUK Zdeněk. Nemůže to dělat každý, kdo jel někdy s pádlem po vodě. *Nymburský deník*. 2007.

¹⁹⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*

dojeli na 200 metrů a 2 000 metrů a druzí skončili na 500 metrů. V rámci tohoto poháru se jel také mix, kdy musí jet v posádce minimálně 8 žen. Nymburská loď jela pod názvem GRC Nymburk a dojela na 500 metrové trati třetí, na 200 metrové vzdálenosti sedmá a na 2 km pak šestá. Bohužel při závodech panovalo tak špatné počasí, že to téměř hraničilo s neregulérností podmínek, což mělo dopad na výsledné umístění.

Z dat nejnovějších pak nelze nezmínit např. tu skutečnost, že nymburský Dragonteam se umístil za rok 2018 v celonárodním žebříčku klubových posádek v kategorii muži – open 20 místné dračí lodě na 1. místě a v kategorii stejné, ale s polovičním počtem míst, tj. 10, pak na 6. místě z celkových 36 klubů. Nymburský klub pak odchovává i mladé juniorské dragony, kteří reprezentují českou republiku i na evropských a světových závodech.

15 Poděbrady a Nymburk jako sportovní města

Ve své práci se zmiňuji o obou městech jako místech, kde se daří vodáckému sportu. Souvisí to samozřejmě s polohou obou měst na Labi, která je logicky předurčila k rozvoji právě tohoto sportu. Nicméně rychlostní kanoistika není sportem jediným, který se zde provozuje. Obě města sportem doslova žijí. Každé poskytuje prostor a podmínky pro specifická sportovní odvětví, něco mají společného. V obou jsou např. zastoupeny lední hokej, kopaná, turistika ale i cykloturistika, ale i další. Naopak některé sporty jsou lokálně specifické. Nymburk je např. Mečkou basketbalistů, úspěchy slaví též plavecký oddíl. Význam Nymburka jako sportovního města podtrhuje jistě i vybudování Sportovního centra Nymburk, které slouží k tréninkům sportovních reprezentantů v různých odvětvích, zejména atletů. Naopak v Poděbradech jsou ideální podmínky pro golf, tenis či gymnastiku. Za zmínku stojí též dlouhá tradice parkurového jezdeckví. Velmi aktivní je zde turistický oddíl, jsou zde pořádány chodecké závody, triatlon, turnaj v plážovém volejbalu či závody v jachtingu. Obě města jsou navíc spojena cyklostezkou, která vede podél Labe, což je vlastně symbolické Labe vzhledem k zaměření mé práce.

16 Diskuse

Práci jsem započala shromažďováním materiálů. Nejprve jsem navštívila Státní oblastní archiv v Praze, konkrétně jeho pobočku a to Státní okresní archiv Nymburk se sídlem v Lysé nad Labem, kde se mi podařilo získat materiály o nejstarší historii nymburského vodáckého klubu, o jeho kulturních, společenských a jiných aktivitách. K dispozici jsem získala též informace o prvních závodech, kterých se nymburští kanoisté zúčastnili a to včetně startovních a výsledkových listin, pozvánek na různé závody např. Rennerovy memoriály, Mezinárodní veslařské závody v Praze, Jarní skullerské závody, jejich programy, rozpisy rozjížděk, organizační a soudcovské zajištění, hodnocení apod. Několikrát mé kroky vedly též do městské knihovny, kde jsem vyhledávala články v periodikách týkajících se vodáckého sportu v Čechách, na Nymbursku a Poděbradsku. Samozřejmě jsem navštívila též oba oddíly, kde jsem se setkala s mimořádnou ochotou a snahou vyjít mi vstříc. Nabídli mi k dispozici nejenom veškeré klubové materiály, ale i nemálo těch ryze soukromého charakteru. Součástí byla též bohatá fotodokumentace a materiály různého charakteru. Mohu konstatovat, že zpracování historie obou oddílů mělo poměrně odlišný průběh, což úzce souviselo s množstvím materiálů získaných od jednotlivých oddílů. Ten poděbradský byl, zdá se, přece jen ve stínu nymburských úspěchů, takže informací v periodikách bylo možno dohledat pouze málo. Oddílové kroniky, klubové materiály, stejně jako výroční almanach byly poměrně slušným zdrojem informací, ale především vzniku klubu a jeho činnosti do 70. až 80. let 20. století. Těžiště informací a zdroje z let osmdesátých po současnost představovaly hlavně rozhovory s předsedou klubu Janem Pfoffem, s bývalými členy a závodníky, dnes jsou to většinou rodiče a prarodiče současných nadějí a také se současnou generací. To byly ty zdroje, které suplovaly menší množství písemných materiálů, které jsem měla v tomto případě k dispozici. Zcela diametrální problém jsem řešila v případě kanoistiky nymburské. Tam, když jsem požádala o zápůjčku materiálů, které mi mohou poskytnout k prostudování, setkala jsem se s něčím, co jsem ani z daleka nečekala. Paní Jana Fuksová, která má v oddíle kroniky a klubovou dokumentaci na starost, měla otázku. Jak jste tady? Po odpovědi, že autem, pokývala hlavou a poskytla mi materiálů plný kufr osobního auta a k tomu i navíc několik šanonů nacpaných k prasknutí. V první chvíli jsem zajásala a mé nadšení bylo veliké. Až doma jsem ale zjistila, že jenom projít, pročíst a utřídit všechn tento

materiál zabere neskutečné množství času a vůbec nejtěžší byly okamžiky, kdy bylo třeba z těchto všech zdrojů vybrat to podstatné, důležité. Ale co to je? Pro každého je důležité něco jiného. Úspěchů dosáhl tento oddíl tolika, že zmínit všechny by vydalo román na pokračování. Vybrat některé, opominout jiné – všechny si zaslouží naše uznání. Omlouvám se proto všem, jejichž úspěchy nejsou v mé práci zmíněny, ale je to jen a jen z důvodu omezeného rozsahu této práce.

17 Závěry

Cílem mé práce bylo zmapovat historii nymburské kanoistiky se zvláštním zřetelem k práci s mládeží. Kanoistický oddíl Lokomotiva Nymburk je oddílem, který dlouhá léta připravuje mladé závodníky na takové úrovni, že jsou již tradičními oporami reprezentačních družstev dorostenců, juniorů, závodníků do 23 let a v neposlední řadě též v kategorii dospělých.

Nymburskou kanoistikou za dobu její existence prošly stovky, možná i tisíce, převážně mladých sportovců. Vychoval mnohonásobné mistry republiky, několik mistrů Evropy, mistry světa a úspěšné účastníky Olympijských her.

Již od svého vzniku kladla velký důraz na práci s mládeží, v níž viděla budoucnost oddílu. Historie ukázala, že to byla cesta správná. Investice do dětí a mládeže, to je to, co přináší zisk nejenom nymburským kanoistům, ale celé naší společnosti. Nabízet mladým lidem alternativy, jak smysluplně využívat volného času, pomoci formovat jejich morální charakter, probudit v nich lásku ke sportu a k pohybu jako takovému, to jsou hlavní úkoly sportovních oddílů, organizací a kroužků. Oddíl rychlostní kanoistiky Lokomotiva Nymburk toto poslání plní dlouhá léta beze zbytku. Oddíl dosáhl neuvěřitelných výsledků. Právem je každým rokem vyhodnocován jako jeden z nejlepších mládežnických oddílů v celé ČR. Medaile a skvělá umístění, vítězství v anketách, to vše je jistě obrazem úspěchu. Ale pro trenéry a vedení oddílu je největší odměnou vědomí, že jejich rukama prochází mladí lidé, kteří sdílejí nadšení pro sport, který si zvolili, jsou ochotni pro něho něco slevit ze svého pohodlí, tvrdě pracovat a obětovat mu čas a energii. Úžasným bonusem, který si troufám tvrdit, je možná ten nej, je však oddílová pospolitost, kolegiálnost, vzájemná pomoc, přátelství na celý život a podpora všech členů včetně rodinných příslušníků. Nelze než popřát do budoucna, ať se jim toto daří i nadále a ať jim jejich práce a záliba přináší jen radost.

A jak je to s tím tajemstvím jejich úspěchu? Troufám si tvrdit, že už vím. Není za tím nic záhadného, zvláštního ani složitého. Je to „jen a pouze“ láska k jejich sportu, obětavost, poctivost, pracovitost, zarputilost, s níž zdolávají překážky, obdivuhodná morálka a vnitřní síla, která jim pomáhá zvednout hlavu a jít dál, když přijde neúspěch. Všechny tyto prosté a samozřejmé věci, když se stanou součástí každodenního konání, přinášejí úspěch a zadostiučinění. A to je celé. Jak jednoduché a prosté.

18 Seznam použité literatury

- ¹ PETRÁSEK, Jaroslav. *100 let české kanoistik*. 1. vyd. Praha: Olympsport, 2013. s. 2
- a PŘIKRYL, Lubor. *Historie kanoistiky: Shrnutí historie kanoistiky celosvětově i v Čechách a na Moravě* [online]. 11. 11. 2012 [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: <https://www.kanoe.cz/svaz/dokumenty/historie>
- ² BUCHÁČEK st., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 4
- ³ VESLAŘSKÝ ZÁVODNÍ SPOLEK PRAŽSKÝ. *II. Rennerův memorial*. Plakát, 1920
- ⁴ VESLAŘSKÝ ZÁVODNÍ SPOLEK PRAŽSKÝ. *XLVI. Mezinárodní veslařské závody amatérské*. Plakát, 1920
- ⁵ Vodní sporty. *Národní listy*. 4. 5. 1911
- ⁶ Vodní sporty. *Národní listy*. 14. 3. 1912
- ⁷ Vodní sporty. *Národní politika*. 24. 6. 1912
- ⁸ Veslařství. *Národní politika*.
- ⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*
- ¹⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING. 2016. s. 9
- ¹¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*
- ¹² BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING. 2016. s. 10
- ¹³ VELÍŠEK, Jaroslav. *Zkušenost spojená s mládím. Československý sport*. 1976
- ¹⁴ HANUŠ Bořek. *Jaké bude loučení. Československý sport*. 1976
- ¹⁵ KŠAJT František. *Rychlá pádla na mělčině? Československý sport*. 1976
- ¹⁶ VELÍŠEK, Jaroslav. *Po staru se jezdit nedá. Československý sport*. 1977.
- ¹⁷ HANUŠ Bořek. *Otočí se přesýpací hodiny? Československý sport*. 1977.
- ¹⁸ VELÍŠEK, Jaroslav. *Kanoistika ve varu. Československý sport*. 1977.

- ¹⁹ *Veslařský kanál Račice* [online]. [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Veslařský_kanál_Račice
- ²⁰ Vrdlovec s Kubíčkem pátí. *Československý sport*. 1980
- ²¹ PAULŮ Zdeněk. Druhé Procházkovovo zlato. *Československý sport*. 1981
- ²² Dvakrát bronz. *Československý sport*. 1981
- ²³ Jiří Vrdlovec mistrem světa. *Československý sport*. 1983
- ²⁴ VELÍŠEK Jaroslav. Vrdlovec mistrem světa. *Československý sport*. 1983
- ²⁵ *Kanoe.cz* [online]. [cit. 2019-01-07]. Dostupné z: <https://kanoe.cz>
- ²⁶ Veslařský kroužek v Nymburce. *Oblastní listy*. 15.4.1911
- ²⁷ Sportovní věstník. *Oblastní listy*. 8.7.1911
- ²⁸ Veslařský klub v Nymburce. *Oblastní listy*. 10.9.1911
- ²⁹ VESLAŘSKÝ KLUB V NYMBURCE. *Pozvánka na I. Žábu*. Plakát. 1911
- ³⁰ Veslařský ples v Nymburce. *Oblastní listy*. 2. 12. 1911
- ³¹ Vodní sporty. *Národní politika*. 14. 3. 1912
- ³² Vodní sporty. *Národní politika*. 24. 6. 1912
- ³³ Výlet po Labi. *Nezávislost*. 10. 8. 1912
- ³⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*
- ³⁵ Jarní skullerský závod. *Oblastní listy*. 1920
- ³⁶ Všesportovní dny. Veslařské závody. *Oblastní listy*. 1920
- ³⁷ Veslařství. Průběh mezinárodních závodů amateurských. 1. jízda. *Oblastní listy*. 1920
- ³⁸ Veslařství. *Oblastní listy*. 1920
- ³⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*
- ⁴⁰ Veslařství. K jarní saisoně. *Oblastní listy*. 1921
- ⁴¹ Před Jarním skullerským závodem. *Oblastní listy*. 1921
- ⁴² Mezinárodní veslařské závody v Praze. *Oblastní listy*. 1921

- ⁴³ 47. mezinárodní závody veslařské. *Oblastní listy*. 1921
- ⁴⁴ Vodní sporty. Jubilejní závody K. V. Mělnických. *Oblastní listy*. 1921
- ⁴⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika oddílu*
- ⁴⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*
- ⁴⁷ FUKSA Josef
- ⁴⁸ Úspěšný kanoistický oddíl TJ Lokomotiva. *Nymbursko*. 1974
- ⁴⁹ PLAČEK Karel. Odvážné ženy mezi muži. *Stadión*. 1974
- ⁵⁰ HRUBÁ Eva. Vodáci neodpočívají. *Nymbursko*. 1974
- ⁵¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*
- ⁵² HRUBÁ Eva. Kapky potu v kánoi. *Nymbursko*. 1975
- ⁵³ HRUBÁ Eva. Mnoho hodin v lodi. *Nymbursko*. 1975
- ⁵⁴ HRUBÁ Eva. Dva na jedné lodi. *Nymbursko*. 1975
- ⁵⁵ HRUBÁ Eva. Dříč. *Nymbursko*. 1975
- ⁵⁶ HRUBÁ Eva. Dva jako jeden. *Nymbursko*. 1975
- ⁵⁷ HRUBÁ Eva. Blondýnka s pádlem. *Nymbursko*. 1976
- ⁵⁸ HRUBÁ Eva. Dívka v kajaku. *Nymbursko*. 1976
- ⁵⁹ HRUBÁ Eva. Povídálek. *Nymbursko*. 1976
- ⁶⁰ PLAČEK Karol. „Nymburská pětistovka“ vodáků. *Nymbursko*. 1976
- ⁶¹ PLAČEK Karol. Nymburští vodáci opět mistry ČSR. *Nymbursko*. 1976
- ⁶² PLAČEK Karol. Nymburská pětistovka po třicáté. *Nymbursko*. 1977
- ⁶³ PLAČEK Karol. Před startem Nymburské pětistovky. *Nymbursko*. 1978
- ⁶⁴ HRUBÁ Eva. Kánoe a kajaky na Hronu. *Nymbursko*. 1980
- ⁶⁵ HRUBÁ Eva. Přebornice Hana. *Nymbursko*. 1980
- ⁶⁶ HRUBÁ Eva. Druhý v republice. *Nymbursko*. 1980
- ⁶⁷ HRUBÁ Eva. Za kajakem na kole. *Nymbursko*. 1980

- ⁶⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*
- ⁶⁹ Krajské přebory v rychlostní kanoistice. *Nymbursko*. 1981
- ⁷⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*
- ⁷¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. Přehled o činnosti oddílu za rok 1982. *Klubové materiály*
- ⁷² KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁷³ MALINOVSKÝ Vladimír. Otec a syn Smolíkové vítězili v Liberci. *Nymbursko*. 2003.
- ⁷⁴⁻⁷⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁷⁷ HRUBÁ Eva. Pavla Votavová chce závodit. *Nymbursko*. 2003
- ⁷⁸ HRUBÁ Eva. Davídek: cíle se postupně zvětšovaly. *Nymbursko*. 2003
- ⁷⁹⁻⁸⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁸¹ HRUBÁ Eva. Kohout: Myslím, že na reprezentaci nemám. *Nymbursko*. 2003
- ⁸²⁻⁸⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁸⁵ MAREŠ Jan. Galerie reprezentantů. *Dukla Sport*. 2003
- ⁸⁶ HRUBÁ Eva. Veleta jezdí na kanoi jednadvacet let. *Nymbursko*. 2004
- ⁸⁷ LANGR Ladislav. Talentovaného kanoistu baví dřít. *Sedmička*. 2009, I.(21).
- ⁸⁸ HRUBÁ Eva. Jakub Špicar. *Nymburský deník*. 2010
- ⁸⁹ HRUBÁ Eva. Dan Drahekoupil. *Nymburský deník*. 2010
- ⁹⁰⁻⁹² KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁹³ Sportování mi pomáhá v práci. *Dukla Sport*. 2003
- ⁹⁴⁻⁹⁵ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁹⁶ MALINOVSKÝ Vladimír. Kanoisté bojovali na Nymburské pětistovce. *Nymburský deník*. 2007.
- ⁹⁷ MALINOVSKÝ Vladimír. Miškovský se dostal do čela českého poháru juniorů. *Nymburský deník*. 2007.

- ⁹⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ⁹⁹ Turnaj krajů: úspěch. *Nymburský deník*. 2008
- ¹⁰⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ¹⁰¹ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburští kanoisté byli sběratelé zlatého kovu. *Nymburský deník*. 2009.
- ¹⁰² HRUBÁ Eva. Masters - veteráni. *Nymburský deník*. 2009.
- ¹⁰³ HRUBÁ Eva. Libor Smolík. *Nymburský deník*. 2010.
- ¹⁰⁴ MALINOVSKÝ Vladimír. Tři kanoisté Lokomotivy Nymburk reprezentovali a vedli si skvěle. *Nymburský deník*. 2009.
- ¹⁰⁵ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburští kanoisté skvěle reprezentovali v Moskvě. *Nymburský deník*. 2010.
- ¹⁰⁶ HRUBÁ Eva. Karel Palma – 14 let. *Nymburský deník*. 2010.
- ¹⁰⁷ HRUBÁ Eva. Hana Davidková - 18 let. *Nymburský deník*. 2010.
- ¹⁰⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ¹⁰⁹ MALINOVSKÝ Vladimír. Nymburáci se předvedli famózně. *Nymburský deník*. 2011.
- ¹¹⁰⁻¹¹¹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu a Klubové materiály*
- ¹¹² HAŠEK Martin. Úspěch deblkanoistů, mají bronz!. *Deník Sport*. 1. 9. 2013.
- ¹¹³ Foto měsíce – Lodě na Labi. *Městský zpravodaj Nymburk*. Říjen 2013
- ¹¹⁴ www.kanoe.cz – Kanoisté s knírky na soustředění v Portugalsku vyzkoušejí i nové lodě
- ¹¹⁵ JILEMNICKÝ Miroslav S. Na vyhlášení Sportovců roku za střední Čechy výrazně zabodovala vodácká dynastie Fuksů. *Nymburský deník*. 18. 12. 2013.
- ¹¹⁶ ISPORT.CZ. Doktorova nástupce Martina Fuksu testují jako hvězdy formule 1. *ISPORT.CZ*. 5. 3. 2014
- ¹¹⁷ IDNES.cz. Kanoistu Fuksu testovali jako hvězdy formule 1. *MF Dnes*. 8. 3. 2014

- ¹¹⁸ MALINOVSKÝ Vladimír. Kanoisté sbírali medaile. Chybělo jen zlato. *Nymburský deník*. 6. 7. 2014.
- ¹¹⁹ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu a Klubové materiály*
- ¹²⁰ MALINOVSKÝ Vladimír. Ondřej Petr je vicemistr Evropy. *Nymburský deník*. 20. 6. 2014.
- ¹²¹ HOTTMAR Pavel. Fuksa a Veselý jsou evropskými šampiony, stříbrem překvapil juniorský deblkajak. www.kanoe.cz. 27. 6. 2014
- ¹²² KOSOVÁ Markéta. Zlaté české kajaky letěly po ruské vodě. *Nymburský deník*. 11. 8. 2014
- ¹²³ MALINOVSKÝ Vladimír. Petr Fuksa je šestinásobným mistrem republiky. *Nymburský deník*. 23. 8. 2014.
- ¹²⁴ MALINOVSKÝ Vladimír. Vítězství Petra Fuksi podtrhlo skvělou sezonu kanoistů. *Nymburský deník*. 9. 12. 2014
- ¹²⁵ MALINOVSKÝ Vladimír. Sportovcem roku se stal opět Martin Fuksa. *Nymburský deník*. 30. 12. 2014
- ¹²⁶ PROCHÁZKA Petr. Mezi čtvrtá místa vtěsnal Fuksa zlato. *Mladá fronta Dnes*. 4. 5. 2015
- ¹²⁷⁻¹²⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ¹²⁹ NĚMÝ Miroslav. Kluk, co se bál vody, na ní pádí vstříc snu. *Mladá fronta Dnes*. 16. 6. 2015
- ¹³⁰ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*
- ¹³¹ MALINOVSKÝ Vladimír. Bravo! Okres oslavuje nové světové šampiony. Zlatý kanoista Martin Fuksa: Úžasný pocit, je to mega adrenalin. *Nymburský deník*. 29. 8. 2015
- ¹³² MALINOVSKÝ Vladimír. Ondřej Petr si dětský sen splnil na konci kariéry. *Nymburský deník*. 26. 9. 2015

- ¹³³ NOVOTNÝ Ondřej. Místo medaile zklamání. Proč Fuksa neuspěl. *Mladá fronta dnes*. 19. 8. 2016
- ¹³⁴ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály*
- ¹³⁵⁻¹³⁸ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Klubové materiály, rodinný archiv a osobní materiály*
- ¹³⁹ FUKSA Josef. TJ Lokomotiva Nymburk se představuje. *Nymburský deník*. 2007
- ¹⁴⁰ KOLEKTIV ODDÍLU RYCHLOSTNÍ KANOISTIKY. Do sportovního nebe odešel olympionik Miroslav Pavelec. *Nymburský deník*. 15. 2. 2019
- ¹⁴¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 4
- ¹⁴² BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 24
- ¹⁴³⁻¹⁴⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁴⁶ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 6
- ¹⁴⁷⁻¹⁴⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁴⁹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 6
- ¹⁵⁰ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁵¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 7
- ¹⁵² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁵³ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 7
- ¹⁵⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 8
- ¹⁵⁵ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 8

- ¹⁵⁶⁻¹⁵⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁵⁹⁻¹⁶⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 9
- ¹⁶¹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁶² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledková listina*
- ¹⁶³⁻¹⁶⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 11
- ¹⁶⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – seznam členů klubu*
- ¹⁶⁶ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁶⁷⁻¹⁶⁹ Soukromá korespondence předsedy oddílu Jana Pfoffa st.
- ¹⁷⁰ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 12
- ¹⁷¹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – seznam členů klubu*
- ¹⁷² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁷³ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 12
- ¹⁷⁴ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubové materiály*
- ¹⁷⁵ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁷⁶ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 13
- ¹⁷⁷ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁷⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁷⁹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika, Klubové materiály*

- ¹⁸⁰ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová dokumentace*
- ¹⁸¹ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 14
- ¹⁸² RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁸³ Osobní výpověď předsedy klubu Jana Pfoffa st.
- ¹⁸⁴ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 15
- ¹⁸⁵⁻¹⁸⁶ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledkové listiny*
- ¹⁸⁷ BUCHÁČEK St., Jan. *80 let poděbradské kanoistiky*. U&WE ADVERTISING, 2016. s. 15
- ¹⁸⁸ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika – výsledkové listiny*
- ¹⁸⁹ RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA PODĚBRADY. *Klubová kronika*
- ¹⁹⁰ Osobní výpověď předsedy klubu Jana Pfoffa st.
- ¹⁹¹ Historie: A takhle nějak to asi vzniklo....to když tady ještě poletovali draci. *Www.dragonteam.cz* [online]. [cit. 2019-01-07].
- ¹⁹² Vznik a úspěchy reprezentačního družstva dračích lodí ČR (2002 - 2018). <https://www.dragonboat.cz/reprezentace-cr/> [online]. [cit. 2019-01-07].
- ¹⁹³ Historie: A takhle nějak to asi vzniklo....to když tady ještě poletovali draci. *Www.dragonteam.cz* [online]. [cit. 2019-01-07].
- ¹⁹⁴ Nymburské dragony bude vozit Vašek. *Nymburský deník*. 2005
- ¹⁹⁵ HEJDUK Zdeněk. Nemůže to dělat každý, kdo jel někdy s pádlem po vodě. *Nymburský deník*. 2007.
- ¹⁹⁶ KANOISTICKÝ ODDÍL LOKOMOTIVY NYMBURK. *Kronika klubu*